

ΤΑ
ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ
ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ,

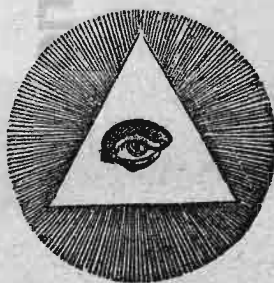
1124

Ἡ τοι

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ, ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ, ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ, ΑΝΑΦΟΡΑΙ

καὶ διάφορα ἔγγραφα,

χρονολογούμενα ἀπὸ τῆς 5' φεβρουαρίου 1879,
μέχρι τῆς 4' 7brisίου 1880.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

1880.

ΤΑ

**ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ
ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ.**

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

1.

Μητροπολίτη Ἀδριανουπόλεως Διονυσίω.

Ἐθλίβημεν ἐγκυρδίως ἐπὶ τῷ βαρβάρῳ καὶ ἀνιερῷ ὑμῶν παθήματι·
Θέρρος καὶ ὑπομονή· θὰ ἱκανοποιηθῇτε.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.

2.

Πρὸς τὸν μητροπολίτην κ. Διονύσιον.

Εἰς Ἀδριανούπολιν.

Δέξασθε τὴν ἔκφρασιν τῆς βαθείας λύπης μου διὰ τὰ μαρτυρικὰ
παθήματά Σας. Γενναϊότης καὶ ἐμπιστοσύνη εἰς τοὺς φίλους Σας.

Σταυροδρόμιον, τῇ 8 φεβρ. 1879.

ΚΑΛΛΙΑΔΗΣ.

3.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ.

Τῇ δημογεροντίᾳ Ἀδριανουπόλεως.

Σήμερον μόλις περὶ τὴν ἐσπέραν κομισθέντες τὸ τηλεγράφημα τῆς
ὑμῶν τιμιότητος, δι' οὗ γνωστοποιοῦντες τὸ ἀποτρόπαιον καὶ βάρβα-
ρον κίνημα, τὸ διαπραχθέν κατὰ τοῦ ἀρχιερέως ὑμῶν ἱερωτάτου μη-
τροπολίτου Ἀδριανουπόλεως, περιποθήτου ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ κ.
Διονυσίου, ἐζητήσθε τὰς περὶ τοῦ πρακτέου ὁδηγίας ἡμῶν, ἐθλίβημεν,

ὡς εἰκός, καιρίως καὶ ἐθορυβήθημεν ἐπὶ τῷ πρωτοφανεῖ καὶ ἀσεβεῖ τούτῳ τολμήματι. Εἰς ἀπάντησιν δὲ ἀναγγέλλομεν τῇ ὑμῶν τιμότητι ὅτι εὐθέως ἐποιησάμεθα τὰ προσήκοντα διαδύματα παρὰ τῇ Υ'. Πύλῃ, αἰτησάμενοι ἀκριβῆ τοῦ γεγονότος ἐξέτασιν, τιμωρίαν παραδειγματικὴν τῶν ἐνόχων καὶ περιφανῆ ἱκανοποίησιν τὰ αὐτὰ δὲ διαδύματα ἐποιησάμεθα καὶ ἀλλαχοῦ. Πλὴν τούτου ὅμως λυσιτελεῖς ἐθεωρήσαμεν ὅπως ἀποστείλωμεν αὐτόσε τὸν ὁσιολογ. ἡμέτερον μέγαν πρωτοσύγκελλον κ. Ἀθανάσιον, συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ διαγγελέως τῶν πατριαρχείων Δανέζ ἐφέντη, μετὰ ἐντολῆς ἵνα παραμυθήσῃ, ὅσον ἔνεστι, τὸν παθόντα γερῶν καὶ πολυτλήμονα ἀρχιερέα ὑμῶν, ἐξέτασιν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸ γεγονὸς καὶ παρὰσχῇ ὑμῖν τὰς δεούσας ὁδηγίας περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν θέλετε προσενεχθῇ ἐν τε τῇ παρούσῃ περιστάσει καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Ἐπὶ τούτοις ἐκδηλοῦντες ὑμῖν καὶ αὐθις τὴν πολλὴν καὶ ἐγκάρδιον ἡμῶν θλίψιν ἐπὶ τῷ ἀποτροπαίῳ κακουργήματι, ἐξαιτούμεθα ὑμῖν παραμυθίαν καὶ ἐνίσχυσιν παρὰ Θεοῦ, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μεθ' ὑμῶν. αωοθ', φεβρ. ἡ.

4.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠ. ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Παραγιώτατε δέσποτα!

Πάνυ εὐχαρίστως ἐδεξάμην τὸ τηλεγράφημα τῆς Υ'. Θ. Π. δι' οὗ διεπυνθάνετο τὰ τῆς ὑγείας μου μετὰ τὸ ἐπισυμβᾶν μοι ἀρτίως κακουργὸν τόλμημα ἀπὸ μέρους μητροπολιτῶν καὶ ὑπισχνεῖτο ἱκανοποίησιν παρ' ὧν δεῖ. Δὲν δύναμαι νὰ ἐκφράσω τὰς ἀπείρους εὐγνωμοσύνας μου ἐπὶ τῇ δεικνυμένῃ μοι στοργῇ παρὰ τῆς Υμ. παναγιότητος, ἧς αἱ εὐχαὶ διασώσασαί με ἐκ βεβαίου θανάτου θέλουσιν ἐπιρρώσει τὴν ἀποκατάστασιν τῆς διαταραχθείσης ὑγείας μου, ἥτις, χάριτι θεῖα, ἐπὶ τὸ βέλτιον ἤρξατο τρεπομένη.

Ἡ Υμ. παναγιότης ἐξεῖ λεπτομερείας τῆς τραγικῆς καὶ ἀγενοῦς κατ' ἐμοῦ ἐπιβουλῆς διὰ τοῦ πανοσιωτάτου πρωτοσυγκέλλου τῶν πατριαρχείων καὶ τοῦ κ. Δανέζ ἐφέντη, ὧν ἡ ἐπίτηδες ἀποστολὴ πρὸς βεβαίωσιν καὶ ἐξέτασιν τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας μου δείκνυσιν τὴν πατρικὴν μέριμναν τῆς Υμ. παναγιότητος ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ ἐφ' ἣ διατελῶ ἔσσει εὐγνώμων αὐτῇ.

Ἐπαναλαμβάνω δὲ αὐθις τὰς εὐχαριστίας μου, καὶ ἐπικαλούμενος τὰς εὐχὰς τῆς Υ. Π. διατελῶ

ὅλως ὑποκλινῆς καὶ εὐγνώμων δοῦλος,

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 9 φεβρουαρίου 1879.

† Ὁ Ἀδριανουπόλεως ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.

Β-6

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ 40 ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ.

40 Ἐκκλησίαι, τῇ 9 φεβρουαρίου 1879.

Τῇ Α. Σ τῷ Ἑλλήνι ἀρχιερεῖ.

Εἰς Ἀδριανουπόλιν.

Ἐμαθον μετὰ βαθείας λύπης τὸ δυστύχημα, ὅπερ συνέβη τῇ Υμ. Σεβασμιότητι καὶ ἔρχομαι νὰ ἐκφράσω Ὑμῖν τὴν θλίψιν, ἣν συνησθάνθημεν ἅπαντες οἱ ὁμογενεῖς τῆς πόλεως ταύτης. Εὐχαριστοῦμεν καὶ δοξάζομεν τὸν Θεόν, διότι ἔσωσε τὴν πολυτίμον Ὑμῶν ζωὴν.

ΔΟΔΟΠΟΥΛΟΣ.

— ε β α σ μ ι ὡ τ α τ ε .

Τὸ βυρδελικὸν κίνημα τῶν ἐκείσε φανατικῶν Βουλγάρων κατὰ τῆς Υμ. Σ. βυρδελικῶς καὶ ἀνέκφραστον ἀγανάκτησιν καὶ ἀνησυχίαν ἐνέβαλεν εἰς τὰς καρδίας πάντων τῶν ὀρθοδόξων, τοσοῦτον δὲ μᾶλλον ἀνησυχοῦσιν οἱ ἐνταῦθα Ἕλληνες, καθόσον οὐδεμίαν ἔχομεν θετικὴν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πολυτίμου ὑγείας τῆς Υ. Σ. εἰδῆσιν. Ἐν τούτοις ἡ παρήγορος ἰδέα ὅτι τὸ πάθημα τοῦτο τῆς Υμ. Σ. δόξαν καὶ τιμὴν περιποιεῖ αὐτῇ μετρίξει κἄπως τὴν λύπην τοῦ ποιμνίου τῆς καὶ ἐν γένει ὅλου τοῦ ἐθνους, χωρὶς οὐδόλως νὰ ἐλαττώσῃ τὴν ἀγανάκτησιν του.

Τὸ ἐνταῦθα ὀρθόδοξον πλήρωμα πρὸ πολλοῦ μὲν ἐξετίμησε τὰ γενναῖα καὶ φιλοεθνῆ αἰσθήματα τῆς Υμ. Σ. ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τῶν Ρώσων τοῖς πᾶσι καταφανὲς ἐγένετο τὸ ἀτρόμητον αὐτῆς, καὶ ὅτι διὰ τῆς καρτερικότητος καὶ εὐσταθείας τῆς Υ. Σ. ἐσώθη τοῦ βεβαίου κινδύνου καὶ τῆς ὁλοσχεροῦς καταστροφῆς ὃ ἐνταῦθα ἑλληνισμός.

Ταῦτα γράφων τῇ Υ. Σ. διερμηνεύω τὴν κοινὴν τῶν ἐνταῦθα Ἑλλήνων γνώμην, διότι δικαίως ἀπὸ τῆς στιγμῆς τοῦ θλιβεροῦ ἀκούσματος πάντας κατέχει κατήφεια καὶ ἀνησυχία, ἀνυπομόνως δὲ περιμένουσι νὰ μαθῶσι περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πολυτίμου ὑγείας τῆς Υμ. Σ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ διαβιβάζω τῇ Υμ. Σ. σὺν τοῖς ἀνωτέρω καὶ ἑκατὸν ροῦβλία χάρτινα ἐσωκλείστως, παρακαλῶν αὐτὴν ἵνα δέηται κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἀγίας τεσσαρακοστῆς ὑπὲρ ἀντηπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου πατρὸς μου.

Εὐελπιστῶν δὲ ὅτι εὐχαρίστως θέλει παραδεχθῇ τὴν τε προσφο-
ράν καὶ αἵτησίν μου ταύτην, ὑποσημειοῦμαι μετὰ σεβασμοῦ.

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις, τῇ 9 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος

τέκνον πειθήνιον

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Π. ΔΟΔΟΠΟΥΛΟΣ.

7.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ.

Τῷ μητροπ. Ἀδριανουπόλεως.

Ἀριθ. πρωτ. 972.

ΙΩΑΚΕΙΜ ἑλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως
Νέας Ρώμης καὶ οἰκουμένης πατριάρχης.

Ἱερῶτατε μητροπολίτα Ἀδριανουπόλεως, ὑπέρτιμε καὶ ἑξαρχε Αἰ-
μιμόντου, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφε καὶ συλλειτουργε τῆς
ἡμῶν μετριότητος, κύρ Διονύσιε, χάρις εἴη τῇ αὐτῆς ἱερότητι καὶ εἰ-
ρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Ὅσῃν θλίψιν καὶ ἀγανάκτησιν προὔξενῃσεν ἡμῖν τὸ ἀπὸ τῆς 6 τοῦ
παρόντος ἀποσταλὲν ἡμῖν τηλεγράφημα περὶ τῶν ἀποτροπαίων αὐ-
τόθι συμβάντων καὶ τοῦ κινδύνου, ὃν διέτρεξε κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκεί-
νην ἡ περιπόθητος ἡμῖν αὐτῆς ἱερότης, τοσαύτην χαρὰν καὶ θυμη-
δίαν ἐνέσταξεν εἰς τὴν καρδίαν ἡμῶν ἡ σήμερον ληφθεῖσα διὰ τοῦ ἐν-
δοξ. Κωστάκη ἐφέντη Περιδου περιπόθητος ἐπιστολὴ αὐτῆς, ἐξ ἧς ἐ-
πληροφορήθημεν τὰ περὶ τῆς σωτηρίας αὐτῆς ἐκ τοῦ προφανεστάτου
κινδύνου καὶ σχετικῆς βελτιώσεως τῆς καταστάσεως τῆς υἱείας αὐ-
τῆς, καὶ ἐδοξάσαμεν ἐκ ψυχῆς τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἡμῶν, τὸν θαυ-
μασίως διασώσαντα τὴν φίλην ἡμῖν αὐτῆς ἱερότητα.

Συμμερίζομεθα φιλαδέλφως, ἀγαπητέ καὶ περιπόθητε ἡμῖν ἐν Χρι-
στῷ ἀδελφε, τὴν θλίψιν καὶ τὸ ἄλγος τῆς ψυχῆς αὐτῆς καὶ συμπο-
νοῦμεν αὐτῇ ἐγκαρδίως ἀναξιοπαθούσῃ ὑπὸ χειρῶν βεβήλων καὶ ἀνο-
σίων· ἀλλ' ἂν ἐτέρου καὶ συγχαίρομεν αὐτῇ ἐκ ψυχῆς, ὅτι κατηξιώ-
θη ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ ἀτιμα-
σθῆναι καὶ κινδυνεῦσαι τὸν ἔσχατον κίνδυνον. Πεποίθαμεν δὲ ὅτι καὶ
ἡ αὐτῆς ἱερότης, συναισθανομένη ὅτι ἔπαθε καὶ πάσχει ὑπὲρ τοῦ κα-
θήκοντος, ὡς ἀληθῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στρατιώτης καὶ γνήσιος τῆς
Αὐτοῦ Ἐκκλησίας ποιμὴν, χαίρει πραγματικῶς, ὡς ἄλλοτε ὁ ἀπόστο-
λος Παῦλος, ἐν τοῖς παθήμασιν αὐτῆς καὶ μετριάζει τῶν πόνων τὸ

ἄλγος. Ἐπευχόμεθα Αὐτῇ ταχεῖαν καὶ ἐντελῇ ἀνάρρωσιν καὶ ἀπαλ-
λαγὴν ἀπὸ τῶν περιστοιχούντων αὐτῇ ἀνιαρῶν, ἐξαιτούμενοι πᾶν ἀ-
γαθὸν παρὰ Θεοῦ, οὗ ἡ χάρις εἴη μετ' αὐτῆς. ἀνωθ', φεβρουαρίου 1.

+ Ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

+ Ὁ Ἐφέσου ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ.

+ Ὁ Νικομηδείας ΦΙΛΟΘΕΟΣ.

+ Ὁ Χαλκηδόνος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ.

+ Ὁ Ἰμβρου ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.

+ Ὁ Φαναριοφερσάλων ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ,

ἐν Χριστῷ ἀγαπητοὶ ἀδελφοί.

8.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Ἐν Φιλίππουπόλει, τῇ 10ῃ φεβρουαρίου 1879.

Σεβαστέ μοι!

Ἐμέ τε καὶ τοὺς χριστιανούς μου ἅπαντας δεινῶς ἐτάραξε καὶ
κατελύπησε τὸ κατὰ τῆς Ὑμετέρας γεραρᾶς σεβασμιότητος βαν-
δαλικὸν κίνημα τῶν ἀγρίων ἐκείνων ἀνθρωπομόρφων τεράτων, ἅτινα
ὄργανα τῆς καταχθονίου καὶ ἀσεβοῦς γινόμενα πολιτικῆς, εἰς πᾶ-
ν εἶδος κακίας ἐκτραχηλίζονται· πάνυ δέ, προθύμως θά ἐσπευδον ἐν
τοῖς μαρτυρικοῖς Αὐτῆς κατασπασθῶ μώλωπας, ἀλλὰ μὴ δυνάμε-
νος νὰ ἀπουσιάζω, σπεύδω δι' ἀδελφικοῦ μου γράμματος ἵνα ἐκφρά-
σω Αὐτῇ τὴν βαθεῖαν θλίψιν ἐμοῦ τε καὶ ἀπάντων τῶν ἐνταῦθα χρι-
στιανῶν ἐφ' οἷς ἀδίκως ἔπαθε. Τοῦτο δέ, ὅτι ἀδίκως καὶ χάριν τοῦ
ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας μικροῦ δεῖν τὸν μαρτυρικὸν ὕψιστατο θά-
νατον, ἔστω Αὐτῇ ἱκανὴ παρηγορία καὶ καύχημα οὐ μάταιον. Μὴ ἐ-
ρίσκων καταλληλοτέρους λόγους πρὸς παραμυθίαν, θερμὰς ἀναπέμ-
προς Κύριον εὐχὰς ὑπὲρ ταχείας καὶ πλήρους ἀναρρώσεως τῆς Ὑμε-
πολυσεβέστου καὶ τριποθήτου σεβασμιότητος, ἧς τὴν αἰδέσιμον καὶ
ὑπὲρ Χριστοῦ μωλωπισθεῖσαν κεφαλὴν θερμοῖς τοῖς φιλήμασι κατὰ
φιλῶν, διατελῶ μετ' ἀδελφικῆς στοργῆς καὶ ἄκρου σεβασμοῦ.

Τῆς Ὑμετέρας πανσεβέστου μοι σεβασμιότητος

ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

καὶ πρόθυμος εἰς τὰς διαταγὰς Της,

+ Ὁ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ ἁγίῳ Ἀδριανουπόλεως κυρίῳ κυρίῳ Διονυσίῳ,
τῷ πανσεβαστῷ μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφῷ κ. τ. λ.

Εἰς Ἀδριανούπολιν.

9.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Γ. ΒΙΟΛΑΚΗ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 10 φεβρουαρίου 1879.

Σεβασμιώτατε.

Τῶν ἀθλητικῶν παθημάτων Τῆς ἡ ἡχῆσις φθάσασα εἰς τὰ ὦτα
ἐπάντων τῶν ὀρθοδόξων, ἰδίως δὲ τῶν ἀγαπώντων καὶ ἐκτιμώντων
τὰς ἱεραρχικὰς Αὐτῆς ἀρετὰς φίλων Τῆς, κατετάραξε τὰ πνεύματα
ἡμῶν, καὶ κατελύπησε τὰς ψυχὰς ἡμῶν σφόδρα, διὸ καὶ ἐπεριμένο-
μεν ἐναγωνίως εἰδήσεις λεπτομερεστεράς τῶν συμβάντων, καὶ τὴν
θέσιν τῆς πολυτίμου ἡμῖν ὑγείας Τῆς· ἀλλὰ μετὰ δύο ἐναγωνίους ἡ-
μέρας τέλος πάντων πληροφορηθέντες ἐξ αὐτοπτῶν τὰ διατρέξαντα,
καὶ τὴν ἐκτὸς κινδύνου πολύτιμον ἡμῖν Αὐτῆς ζωὴν, ἐδοξάσαμεν τὸν
Θεόν, τὸν σῶσαντα Αὐτήν.

Ἐπέπρωτο, σεβασμιώτατε, καθὼς καλῶς γνωρίζομεν, ὅλος Αὐτῆς
ὁ βίος νὰ διέρχεται ἐν ἀθλοῖς καὶ περιστάσεσι, βίος τῷ ὄντι ἐφάμιλλος
τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου, ἀλλ' ὥς φαίνεται, τοῦτο προώριστα ὑπὸ
τῆς θείας προνοίας ὅπως ἀναδεικνύονται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χρι-
στοῦ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς οἱ στερροὶ αὐτῆς ἀθληταὶ ἄξιοι τῶν
τεφάνων τῆς αἰωνιότητος.

Δέξασθε οὖν, σεβασμιώτατε, συλλυπητηρίους μὲν, ἀλλὰ συγχρό-
ως καὶ τὰς συγχαρητηρίους ὑπὲρ τῆς ἀπολυτρώσεως ἐκ τοῦ κινδύ-
νου τῆς ζωῆς Αὐτῆς προσήσεις τοῦ δούλου Τῆς, ὅστις οὐ παύεται
καθ' ἐκάστην καθικετεύων (εἰ καὶ ἀναξίως) τὸν Κύριον ὑπὲρ τῆς τελείας
αὐτῆς ἀναρρώσεως.

Ὁ τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος

ταπεινὸς θερᾶπων,

Ὁ πρωτοψάλτης

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΙΟΛΑΚΗΣ.

10.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΛΟΥΓΕ ΒΟΥΡΓΑΣ.

Σεβασμιώτατε!

Συγχωρήσατέ μοι, ἂν δὲν δύναμαι ὁ ἴδιος αὐτοπροσώπως ἐλθὼν νὰ
ἐκφράσω τὸ ἄλγος καὶ τὴν λύπην, ἣν μυχιαίτατα ἡσθάνθην ἐπὶ τῷ
ἀκούσματι τῆς καθ' ὑμῶν ἱεροσύλης, διότι ἅπασαι αἱ ἐνέργειαι μου
καὶ αἱ προσπᾶθαιαι τείνουσιν ἤδη εἰς τὸ νὰ δυνηθῶ νὰ καθησυχάσω
τὰ πέριξ χωρία, ἅτινα καθημερινῶς πάλιν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἀνα-
στατοῦνται.

Ὅταν ἠκούσθῃ ἐνταῦθα τὸ ἄγγελμα τῆς κακουργίας τῶν Βουλ-
γάρων, ἐννεοὶ πάντες ἀπέμειναν, πλέον δὲ πάντων ἐγὼ, μὴ δυνάμε-
νος οὐδὲ θέλων νὰ ἐννοήσω πῶς χριστιανοὶ τοῦ 19 αἰῶνος προβαί-
νουσιν εἰς πράξεις τόσον ἱεροσύλους ὑπὸ τὰ ὄμματα κυβερνήσεως χρι-
στιανικῆς.

Δὲν θέλω τίποτε ἄλλο νὰ ὑποθέσω εἰμὴ ὅτι ἡ Ὑμ. Σ. προωρίσθῃ
ὑπὸ τῆς θείας προνοίας, ἵνα διὰ τῶν παθημάτων Σας δείξητε εἰς τὴν
Εὐρώπην τὰ ποῖον τῶν προστατευομένων τῆς.

Ἐν τέλει ἀπεκδεχόμενος τὰς Ὑμ. εὐχὰς καὶ εὐλογίας, μένω τῆς
Ὑμ. σεβασμιότητος τέκνον ταπεινότατον,

ΠΑΠΠΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ.

Λουλι-Βουργας, τῇ 12 φεβρουαρίου 1879.

Τῇ αὐτοῦ σεβασμιότητι τῷ ἁγίῳ Ἀδριανουπόλεως.

11.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Γ. ΚΑΖΑΝΟΒΑ.

Κωνσταντινούπολις, 12]24 φεβρουαρίου 1879.

Σεβασμιώτατε.

Ἦδη ὅτε ἡ Ὑμ. σεβασμιότης βεβαίως θ' ἀπηλλάγη τῶν ἐπισή-
μων καὶ λυπηρῶν συλλυπητηρίων, ἐνόμισα ὅτι ἤλθεν ἡ σειρά εἰς ἄρ-
χαῖον καὶ εἰλικρινῆ φίλον νὰ ἐκφράσῃ κατὰ τύπον μὲν τὰ συγχαρη-
τήριά του, κατ' οὐσίαν ὅμως τὴν χαρὰν του, διότι ἡ Ὑμ. Σ. ἡξιώθη
τῆς εὐκαιρίας τοῦ νὰ κἀμῃ πασιγνώστους τὰς περικοσμούσας αὐτὴν
ἀρετὰς, καὶ ὅτι ἡ Ὑμ. Σ. εἶναι πράγματι ὁ ἀρχιερεὺς ἐκεῖνος, διὰ
τὸν ὁποῖον ὁ φίλος του δικαίως εἶχε τὰς μόνας ἐλπίδας ὅτι θὰ παρη-
κολούθει εἰς τὸν ἐσχατον κίνδυνον τὸν τότε ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας μα-
χόμενον βχθύγηρον πατριάρχην, ὅτε παρεβιάζετο νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὰς

παρανόμους αἰτήσεις τῶν βεβήλων καὶ ἀνοσίων· φρονῶ δ' ὅτι τὴν στιγμήν, καθ' ἣν οἱ ἴδιοι ἀνόσιοι καὶ βέβηλοι ἔθετον τὰς μυσταρὰς τῶν χειρᾶς ἐπὶ τῆς ἱερᾶς κεφαλῆς τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος, ὁ γέρον ἐκεῖνος, ἐξ οὐρανοῦ θεώμενος, ἤρχετο μὲν καὶ ἠυλόγει, ἀλλ' ἐζήλευε, διότι ἡ Ὑμ. Σ. ἡξιώθη τιμῆς, τῆς ὁποίας ἀξιοῦνται μόνον οἱ ἀληθεῖς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στρατιῶται καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ ἀγαπώμενοι.

Εὐχόμενος ταχεῖαν καὶ ἐντελῆ ἀνάρρωσιν, παρακαλῶ τὴν Ὑμ. Σ. νὰ μὴ παύσῃ ἐπιδαφιλεύουσα ἡμῖν τὰς πολυτίμους εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς καὶ διχτελῶ μετὰ σεβασμοῦ τέκνον· πειθήνιον,

Γ. ΚΑΖΑΝΟΒΑΣ.

12.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Β. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Σεβασμιώτατε.

Ἀκρῶς θερμὰ ἐκ λίαν συγκεκινημένης καρδίας, πολλάκις ἔρρευσαν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν μου, ἐφ' ὅσον ἀνεγίνωσκον ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ὅσα βδελυρὰ καὶ ἀνόσιοι χεῖρες θρασέως καὶ κακοβούλως κατὰ τοῦ σεπτοῦ καὶ πολυτίμου μοι Αὐτῆς ἀτόμου ἐπεχείρησαν, θερμοτάτας δὲ παρακλήσεις ταπεινῶς πᾶντοτε ἀπηύθυνον καὶ ἀπευθύνω πρὸς τὸν οὐράνιον ἡμῶν πατέρα, ὅπως ὅ,τι τάχιον ἀποδῶ τῇ ὑμετέρᾳ σεπτῇ μοι κορυφῇ πλήρη τὴν οὐ μόνον δι' ἐμέ, ἀλλὰ καὶ δι' ἅπασαν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος πολυτίμον Αὐτῆς ὑγίειαν, ἥς τὴν βελτίωσιν μετ' ἀφάτου ψυχικῆς εὐχαριστήσεως μηχανώ. Ἐπὶ τούτῳ ὅθεν παρακαλῶ τὴν Ὑμ. προσκυνητὴν μοι σεβασμιότητα ὅπως δεχθῇ τὰ ἐγκάρδια καὶ εἰλικρινῆ συλλυπητήριά μου διὰ τὸ θλιβερόν τοῦτο πάθημα, ὅπερ ἀντι νὰ μειώσῃ, ὡς ἐφρόνουν οἱ ἀνῆρες καὶ θρασεῖς ἐκεῖνοι ἐπιβουλείς, εἰς τὸ ἄκρον ἄωτον ἀνεβίβασε τὴν δόξαν Αὐτῆς, περιφανῆ δὲ καὶ τοῖς πᾶσι γνωστὰ κατέστησε τὰ σπουδαῖα καὶ μεγάλα προτερήματα, ὑφ' ὧν περικοσμεῖται, καὶ ἀνεξετήλως ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ὁμογενῶν καὶ ταῖς δέλτοις τῆς ἱστορίας ἐνεχάραξε τὸ προσφιλές καὶ σεπτὸν Αὐτῆς ὄνομα,

Καὶ ταῦτα μὲν κατὰ καθήκον· διατελῶ δὲ μεθ' ὅλης τῆς πρὸς αὐτὴν ἀφοσιώσεως καὶ τοῦ ἀπείρου σεβασμοῦ μου.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 12 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος ταπεινὸς καὶ ὅλως πρόθυμος θεράπων,

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.

13.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ ἀγίῳ Ἀδριανουπόλεως.

Ἀνῆσυχός εἰμι περὶ τῆς καταστάσεως τῆς σεβασμιότητός της. Ἀναμένω πληροφορίας. Εὐχομαι ταχεῖαν ἀνάρρωσιν.

12 φεβρουαρίου 1879.

Ἰατρός Κ. ΚΑΡΑΘΕΟΔΩΡΗΣ.

14.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΦΕΣΟΥ.

Σεβασμιοπόθητέ μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφέ!

Ἀλγεινὴν ἐνταῦθα ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν, καὶ λύπην ἀνέκφραστον ἐπροξένησε τοῖς πᾶσιν ἡ ἀπαίσιος ἀγγελία τοῦ ἐπισυμβάντος αὐτῇ δυστυχήματος. Τοῦτο ἰδίως κατέθλιψε καὶ μέχρι δακρύων συνεκίνησε τὸν ὑποφαινόμενον ἐγκαρδίως ἀγαπῶντα αὐτὴν ἀδελφόν, ὅστις ἐν ἀνησυχίᾳ καὶ πολλῇ διετέλει ἀμηχανία, μέχρις οὗ μάθη τὰ τῆς πολυτίμου μοι ἀγαθῆς αὐτῆς ὑγείας. Τὴν θλίψιν μου ταύτην περιέστειλαν αἱ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἐκθέσεις τῶν ἀποσταλέντων πρὸς περίθλαψιν αὐτῆς ἐξάρχων τῆς Ἐκκλησίας, καὶ αἱ διαδιβαζόμεναι καθ' ἐκαστὴν ἐνταῦθα εἰδήσεις ὅτι ἡ Ὑμ. ἀγῆπη μετ' οὐ πολὺ ἐπανακτῆσεται τὴν ὑγίειαν της, καὶ ἐπουλωθήσονται τὰ κατενεχθέντα ἐπ' αὐτῆς ὑπὸ μιαρῶν χειρῶν τραύματα. Ἀλλὰ καὶ ἤδη εἰσέτι ἀνῆσυχος διατελῶ καὶ διατελέσω μέχρις οὗ ἡ φίλη μοι αὐτῆς σεβασμιότης ἀπευθύνῃ μοι ἀδελφικὸν της, ὅπερ καὶ ἐφησυχάσει πληρέστατα τὴν συμπάσχουσαν καρδιάν μου. Συλλυπούμενος αὐτῇ ἐπὶ τούτοις καὶ δεόμενος τοῦ Θεοῦ, παρ' αὐτοῦ ἐξαιτούμενος, ὑπὲρ τῆς ταχείας καὶ ἐντελοῦς αὐτῆς ἀναρρώσεως, ἀπεκδέχομαι ἀδελφικὸν της δηλωτικὸν περὶ τούτων ἀπάντων, πρὸς γενικὴν εὐχαρίστησιν τῶν λυπηθέντων ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ ἀδελφῶν καὶ φίλων. Διατελῶ δὲ

Τῆς φίλης μοι αὐτῆς σεβασμιότητος

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὴν 13 φεβρουαρίου 1879.

ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ ὅλως πρόθυμος,

† Ὁ Ἐφέσου ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ.

15.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ν. ΒΑΜΒΑΚΗ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 14 φεβρουαρίου 1879.

Σεβασμιώτατε δέσποτα.

Εἰς Ἀδριανούπολιν.

Θλιβερωτάτην ἐντύπωσιν μᾶς ἔκαμε τὸ δυστύχημά σας· ἀληθῶς μάρτυρα δυνάμεθα νὰ σᾶς ἀποκαλέσωμεν· θὰ δοθῇ, καὶ ἐλπίζομεν εἰς τὸν Θεόν, συντόμως πλήρης ἱκανοποίησις· χαίρομεν δὲ ἤδη μανθάνοντες καθημερινῶς ὑπὲρ τῆς πλήρους ἀναρρώσεώς σας.

Παρακαλοῦντες τὸν Θεόν ὑπὲρ τῆς ταχείας ἀναρρώσεως καὶ υγείας σας, ἀσπαζόμεθα, σεβασμιώτατε, τὴν ἀγίαν σας δεξιάν.

Ὅπως πρόθυμος Ν. ΒΑΜΒΑΚΗΣ.

16

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Β. ΣΑΡΑΚΙΩΤΟΥ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 13 φεβρουαρίου 1879.

Σεβασμιώτατε ἅγιε Ἀδριανουπόλεως κ. κ. Διογόνιε!

Ἡ βρονδαλικὴ καὶ ἀποτρόπαιος ἐπίθεσις κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τῆς Ὑμ. Σ. τὴν μεγαλειτέραν ἀθυρίαν καὶ ἀγανάκτησιν προὔξενησεν εἰς ὅλον ἐν γένει τὸ ὀρθόδοξον πλήρωμα. Εὐθὺς ἅμα τῷ ἀκούσματι τῆς βαρβάρου καὶ ἀπεχθοῦς ταύτης πράξεως, ὁλόκληρος ἡ ἡμετέρα πόλις, οὐδ' αὐτῶν τῶν ἀλλογενῶν ἐξαιρουμένων, ἀνυπόμονος περιέμενον τὰ τῆς πολυτίμου ὑμῶν υγείας νέα. Χαίρω, σεβασμιώτατε, πληροφορούμενος ἐκ τῶν πατριαρχείων καθημερινῶς, ὅτι ἡ πολύτιμος ὑμῶν ζωὴ εὐρίσκεται ἤδη ἐκτὸς κινδύνου, ἐπικαλούμενος τὴν ἀρωγὴν τοῦ Ὑψίστου ὑπὲρ τῆς ταχείας ἀναρρώσεως ὑμῶν.

Τὰ μαρτύρια, ἅτινα ὑπέστη ἡ Ὑ. Σ. παρὰ κακούργων χειρῶν κατὰ τὴν ἑκτὴν ἰσταμένου, εἶναι τὸ ἔσχατον ἄθλον, ὅπερ προσετέθη εἰς τὸν πολύτιμον ἐκκλησιαστικὸν καὶ ἐθνικὸν βίον σας. Ἡ ἡμέρα αὕτη, σεβασμιώτατε, χρυσοῖς γράμμασι θέλει χαραχθῇ ἐν τῇ ἱστορίᾳ πρὸς παράδειγμα τῶν ἐπερχομένων γενεῶν. Ὡς καλὸς στρατιώτης τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ μέλος τοῦ πολυτλήμονος, ἀλλὰ γενναίου ἐλληνικοῦ ἔθνους, καὶ τὴν πολύτιμον ζωὴν ὑμῶν ἐθυσιάσατε· μακχάριοι οἱ γνωρίζοντες νὰ ἐκτελῶσι τὸ καθήκον αὐτῶν.

Εὐχόμενος τῷ Ὑψίστῳ ὑπὲρ τῆς ταχείας ἀναρρώσεως ὑμῶν, καὶ κατὰσπαζόμενος τὴν ἀγίαν ὑμῶν δεξιάν, διατελῶ.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος

τέκνόν εὐπειθὲς καὶ φίλος

Β. ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ.

17.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡ. ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ.

Πολύαθλε καὶ παρσέβαστέ μοι ἀδελφέ.

Εἴθε νὰ μὴ ἤμην μετὰ τῶν ζώντων καὶ οὕτω μὴ ἀκούσω ὅσα οἱ πολυάθλοι ἄλλοτε ἐν καιροῖς χαλεποῖς ὑπέφερον. Δυστυχῶς ὅμως ζῶ. Ἡ θλίψις μου ἦτον ἀφόρητος, ἤθελον νὰ Σᾶς συλλυπηθῶ μὲ γράμμα μου, ἀλλ' ἔλεγον· ἡ θέσις τοῦ δὲν εἶναι διὰ γράμματος νὰ μᾶθῃ τὴν θλίψιν μου· ἤθελον νὰ στείλω ἄνθρωπόν μου, ἀλλ' ἔβλεπον τὰ ζοφερά νέφη τῆς καταιγίδος ἐρχόμενα καὶ κατ' ἐμοῦ καὶ εἶχον ἀνάγκην ἀνθρώπων. Παραλείπων τὰ καθέκαστα, ἅτινα πόντως θὰ ἔμαθεν ἡ ἀγάπη Ὑμῶν καὶ θὰ μᾶθῃ ἀπὸ τοῦ τραυματισθέντος ἐπιδότου τοῦ παρόντος μου, δοξάζω τὸν Ὑψίστον ὅτι διέσωσε τὴν ζωὴν τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος μετὰ τῆς ἐμῆς καὶ τῆς τοῦ ξενιζομένου παρ' ἐμοὶ μουτεσαρίφου. Ἐπιφυλαττόμενος ἐν εὐθέτῳ καιρῷ νὰ ἔλθω μόνος μου πρὸς Αὐτήν, ἤδη τῇ ἐπεύχομαι τὸ στάδιον τῆς ἀγίας τεσσαρακοστῆς νὰ διέλθῃ αἰσίως καὶ ἐπ' ἀγαθοῖς οἰωνοῖς καὶ διατελῶ.

Ἐν Διδυμοτείχῳ, 1879 φεβρουαρίου 13.

† Ὁ ὑμέτερος πρ. ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ ΜΕΘΟΔΙΟΣ.

18.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΛΙΤΙΤΣΗΣ.

Τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα ταπεινῶς προσκυνῶ.

Τὸ ἀσεβὲς καὶ ἀπροσδόκητον ὅπως λυπηρὸν συμβεβηκὸς τῆς Ὑ. σεβασμιότητος, ὅπερ χεῖρες βέβηλοι ἔπραξαν, πληροφορηθεὶς καὶ ὁ δοῦλός της, ὀδυνηρὰν καὶ ἐνδόμυχον ὑπέστην λύπην, καὶ τοσοῦτον ἐτάκην τὴν καρδίαν, ὥστε ἀπεφάσισα ἵνα αὐτοπροσώπως ἔλθω καὶ ἴδω αὐτήν, ἂν περιστάσεις, ἀνεξάρτητοι τῆς θελήσεώς μου, δὲν παρεκώλυόν με, διότι τῇ διαβεβαιῶ ὅτι μετὰ τὸ συμβᾶν τοῦτο λόγοι διεδόθησαν καὶ ἐνταῦθα πλείστοι ὅσοι, συνεπεία τῶν ὁποίων ἠναγκάσθη

νά παραμείνω κεκλεισμένος καὶ ἀφανὴς ἐντὸς τῆς οἰκίας, εἰς ἣν κατοικῶ. Καὶ ταῦτα μὲν κτλ.

Ὁρτάκιγι, 13 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ τοῖς ὀρίσμοις πρόθυμος,

† Ὁ Αἰτίτισης ΙΓΝΑΤΙΟΣ.

19.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΕΡΡΩΝ.

Σεβασμιοπόθητέ μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφέ.

Βαρέως ἐπληξεν τὰ ὠτά μου καὶ βαθύτατα ἐνυξε τὴν καρδίαν μου τὸ θλιβερόν συμβάν τῇ Ὑμετέρᾳ σεβαστῇ μοι σεβασμιότητι. Καὶ αἱ μὲν βδελυραὶ καὶ κακοῦργοι χεῖρες, αἱ οὕτως ἀνάνδρως καὶ κακοβούλως ἐπιχειρήσασαι νὰ ἐγγίσωσι τὸ ὑψηλὸν Αὐτῆς ἄτομον, αὐστηρὰν ἀναμφιβόλως δίκην καὶ τιμωρίαν λήφονται παρὰ τοῦ τῆς Ἐκκλησίας νυμφίου, ὅστις, τοιοῦτον λειτουργὸν ἐκλεξάμενος, ἐτάξατο πρὸς φυλακὴν καὶ εὐκλειαν αὐτῆς, ἡ χλεύη δὲ καὶ ὁ περίγελως τῶν εὐφρονούντων κατέστησαν, ἡ δὲ σεβαστῇ μοι Αὐτῆς σεβασμιότητι ἀφθιτον τὸ κλέος εὗρεν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν τε καὶ τῶν ξένων.

Συλλυπούμενος ἐν τούτοις ἐκ καρδίας ἐπὶ τούτῳ τὴν Ὑμεστ. σεβασμιότητα, θερμῶς τὸν Ὑψιστον καθικετεύω ὑπὲρ πλήρους καὶ ταχείας αὐτῆς ἀναρρώσεως πρὸς εὐκλειαν τῆς πάντοθεν πολεμουμένης Ἐκκλησίας καὶ τοῦ πολυτλήμονος ἡμῶν Γένους.

Πεποιθὼς δ' ἐπὶ τοῖς ἀδελφικοῖς Αὐτῆς πρὸς με αἰσθήμασι, διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ

Ἐν Κωνστ]πόλει, τῇ 13 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιοποθήτου μοι σεβασμιότητος
ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

καὶ τῶν ἐπιταγῶν πρόθυμος,

† Ὁ Σερρών ΝΑΘΑΝΑΗ.

20.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ

Σεβασμιώτατε.

Μετ' ἄλλους ψυχῆς ἀναγνοὺς ἐν ταῖς ἐφημερίσι τὸ ὑπὸ βδελυρῶν καὶ κακούργων χειρῶν θλιβερόν κατὰ τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος τόλμημα, σπεύδω ὅπως ἀπὸ καρδίας συλλυπηθῶ αὐτὴν ἐπὶ τούτῳ, ἐξαιτούμενος παρὰ τοῦ κρατύνοντος καὶ δοξάζοντος τοὺς ὑπὲρ τοῦ καλοῦ καὶ δικαίου ἐκθύμως ἀγωνιζομένους πλήρη καὶ ταχείαν ἀνάρρωσιν πρὸς εὐκλειαν τῆς πανταχόθεν πολεμουμένης ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἥς τοιοῦτος λειτουργὸς καὶ πρόμαχος ἀνεδείχθητε. Μετ' ἐνδιαφέροντος δ' ἐπίσης καὶ ἄκρας εὐχαριστήσεως πληροφοροῦμαι τὴν ἐπὶ τὰ κρεῖττω τροπὴν τῆς εὐκαίᾳς μοι ὑγείας αὐτῆς, ἥς τὰ ἔτη εἴησαν πλείσθ' ὅσα καὶ τοῦ λοιποῦ εὐτυχῇ καὶ εὐδαίμονα. Ἐν τούτοις διατελῶ μεθ' ὅλου τοῦ πρὸς αὐτὴν σεβασμοῦ μου καὶ τῆς εἰλικρινοῦς ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Κωνστ]πόλει, τῇ 15 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος

φίλος προθυμότατος καὶ κατὰ πνεῦμα υἱὸς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ μητροπολίτῃ ἀγίῳ Ἀδριανουπόλεως

κυρίῳ Διονυσίῳ κ.τ.λ.

Εἰς Ἀδριανούπολιν.

21.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΛΟΥΛΕ ΒΟΥΡΓΑΣ.

Σεβασμιώτατε καὶ πατριώτατε δέσποτα!

Στερούμεθα λόγων καὶ ἐκφράσεων ἵνα καταδείξωμεν τῇ Ὑ. σεβασμιότητι τὴν ὁδύνην, ἣν ὑφάνθημεν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς ἱεροσυλίας, ἣν χεῖρες βανδαλικαὶ διεπράξαντο κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τῆς Ὑ. σεβασμιότητος.

Πνευματικὰ ὑμῶν τέκνα ἡμεῖς, σπεύδομεν νὰ διατρανώσωμεν τὴν πρὸς τὴν Ὑ. σεβασμιότητα ἀγάπην καὶ σέβας, εὐχόμενοι ὑπὲρ τῆς ταχείας ἀναρρώσεως καὶ πολυετίας Ὑμῶν.

Τῆς Ὑ. πανιερότητος τέκνα ἐν Κυρίῳ πειθήνια,

οἱ κάτοικοι Λουλέ-Βουργάς.

Λουλέ-Βουργάς, τῇ 15 φεβρ. 1879. (Ἐπονται 27 ὑπογραφαί)

22.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΓΚΙΟΥΜΟΥΣ ΓΕΡΔΑΝΗ.

Σεβασμιώτατε.

Τὸ θλιβερόν ἀκουσμα τῆς ἀνηκούστου βαρβαρίας ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ σεβαστοῦ προσώπου τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος φρίκην ἐνεποίησεν ὁμογενέσι τε καὶ ξένοις καὶ ἀπέδειξε πόσον ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ σταθερότης κατατρέχονται ὑπὸ τοῦ βαρβαρισμοῦ καὶ τῆς ἀμαθείας, ἅπαντες δὲ ἐχάρησαν ὅτι ἡ θεία πρόνοια διέσωσε τὰς πολυτίμους Αὐτῆς ἡμέρας πρὸς ἀγλλίσμα τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἣν ἐξαιρέτως περικοσμεῖ.

Τὴν λύπην τυχύνει καὶ χαρὰν ἡσθάνθη ἐγὼ πλέον τῶν ἄλλων, ὡς γνωρίζων ἐγγυτέρω τὰς ἀρετὰς τῆς Υ. πανιερότητος, διὸ σπεύδω νὰ συλλυπηθῶ μὲν Αὐτῇ διὰ τὸ μαρτυρικὸν καὶ ἐνδοξον πάθημα, τὸ ὁποῖον ὑπέστη, συγχαρῶ δὲ διὰ τὴν δίκασιν τῶν πολυτίμων Αὐτῆς ἡμερῶν καὶ εὐχομαι υἱκῶς ἵνα ἐπὶ πολλὰ ἔτη ποιμαίνῃ τὸ χριστεπώνυμον Αὐτῆς ποίμνιον, καὶ περικοσμή τὴν ὀλομέλειαν τῆς ὑψηλοτέρας ἱεραρχίας τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας πρὸς δόξαν τῆς ἀμωμῆτου ἡμῶν θρησκείας καὶ πίστεως.

Ἐξαιτούμενος δὲ τὰς σεβασμίας Αὐτῆς εὐχὰς ἐπ' ἐμὲ καὶ τὴν οἰκογένειάν μου, διατελῶ

Ἐν Φιλιππουπόλει, 15 φεβρουαρίου 1879.

τέκνον Αὐτῆς πνευματικὸν καὶ φίλος ἀφωσιωμένος,

Μ ΓΚΙΟΥΜΟΥΣ ΓΕΡΔΑΝΗ.

23.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ι. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ.

Τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα ταπεινῶς προσκυνῶν, κατασπάζομαι τὴν δεξιάν της.

Ἀφ' ἧς ὥρας ἔμαθον τὸ ἀποτρόπαιον ἐκεῖνο κίνημα τῆς βανδαλικῆς πράξεως τῶν Βουλγάρων ἐπὶ τῷ προσώπῳ τῆς Υ. σεβασμιότητος, δὲν ἔπαυσα νὰ ἐξετάζω περὶ τῆς προσφιλοῦς μοι υγείας της, καὶ ἂν δὲν τῇ ἔγραψα μέχρι σήμερον, δὲν προῆλθε τοῦτο ἐξ ὀλιγωρίας, ἢ ἀμελείας, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκ περισκέψεως μὴ τυχόν ἐπαυξήσω τὴν συγκίνησίν της, ἐν ἀσθενείᾳ διατελούσης, ἀλλ' ἤδη ὁπότε, χάριτι θείᾳ, ἡ υγεία της βαίνει ἐπὶ τὰ κρείττω καὶ ἐν ἀναρρώσει, σπεύδω νὰ τῇ συγχαρῶ, δοξάζων τὸν Ὑψιστον ἐπὶ τῇ ἀπαλλαγῇ τοῦ προφανεστάτου κινδύνου.

Ναὶ, σεβασμιώτατε, ὑπέστητε μαρτύριον κακωθέντες, βασανισθέντες, ὡς ἀληθῆς στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ. ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀλλ' ἀπεθανατίσθητε ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ ἔθνους· δόξα καὶ τιμὴ εἰς τοὺς ἐργάτας τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Εὐχόμενος ἐκ ψυχῆς νὰ πληροφορηθῶ τὴν ἐντελῆ ἀνδρώσιν της, καὶ ἐξαιτούμενος τὰς εὐχὰς τῆς Υ. σεβασμιότητος, διατελῶ ὁ ἐλάχιστος δοῦλός της,

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 15ῃ φεβρουαρίου 1879.

ΙΩΑΚΕΙΜ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ.

24.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Α. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ.

Κωνσταντινουπόλις, τῇ 16 φεβρουαρίου 1879.

Πανιερώτατε μητροπολίτα, λίαν σεβαστέ καὶ περιπόθητε ἡμῖν πάτερ!

Τὸ στυγερόν κακούργημα καὶ ἀποτρόπαιον ἀνοσιούργημα, τὸ διαπραχθὲν ὑπὸ τῶν ἀτιμαζόντων καὶ κηλιδούντων τὴν τοῦ θεανθρώπου καὶ Κυρίου ἡμῶν προσωνομίαν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ ἀνθρώπου ὄνομα, ἐπροξένησεν, ὡς εἰκός, πᾶσι τοῖς ἐνταῦθα Ἑλλησὶ τε καὶ ξένοις λύπην βαθεῖαν, ἐκπληξιν καὶ ἀποτροπίαςιν κατὰ τῶν στυγερῶν κακούργων. Πάντες ἀνὰ στόμα εἶχον κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ θλιβεροῦ ἀκούσματος τὸ σεβαστὸν καὶ ἱερὸν ὄνομα τῆς Υ. σεβασμιότητος, καὶ πάντες διεπυνθύνοντο ἀλλήλους περὶ τῆς κατασπάσεως τῆς υγείας Αὐτῆς. Τὸ καθ' ἡμᾶς δὲ, οἵτινες ἡμιοιρήσαμεν νὰ τύχωμεν τῆς φιλίας καὶ ἀγάπης Αὐτῆς, ἐχύσαμεν πικρὰ καὶ ἀφθονα δάκρυα πανοικει κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐν ταῖς ἐφημερίσι ἐκθέσεων τῶν δεινοπαθημάτων καὶ τοῦ ὄντως τραγικοῦ μαρτυρίου, ὅπερ ὑπέστητε ὑπὸ τῶν ἀνοσιῶν καὶ ἀνθρωπομόρφων ἐκείνων τερμάτων, καθ' ὧν οὐδεμία τιμωρία, οὐδὲ αἱ τοῦ ἄδου κολάσεις ἀντάξιόν εἰσι πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ διαπραχθέντος παρ' αὐτῶν ἐγκλήματος. Συνεχῶς μεταβαίνων εἰς τὰ πατριαρχεῖα ὅπως ἐρωτῶ καὶ μανθάνω περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πολυτίμου ἡμῖν υγείας σας, ἐπληροφορούμην ἐκάστοτε μετὰ χαρᾶς ὅτι αὕτη ἔβαινε καὶ ὁσημέραι βαίνει ἐπὶ τὰ βελτίω, ἀνέγνω δὲ καὶ τὴν πρὸς τὴν Α. παναγιότητα διὰ τοῦ Κ. Περὶδου κομισθεῖσαν ἐπιστολήν σας, καὶ περιχαρὴς ἐν τῇ οἰκαδὲ ἐπανόδῳ μου εὐηγγελίζομαι ταῦτα τοῖς ἀνυπομόνως ἀναμένουσίν με γονεῦσι καὶ λοιποῖς. Πρὸς πάντας τοὺς ἐνταῦθα πρεσβευτὰς τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων καὶ

πρὸς αὐτὸν τὸν τῆς Περσίας ἀφηγήθην μετὰ λεπτομερείας τὰ τοῦ φοβεροῦ καὶ ἀποτροπαίου δράματος, ὡς ἤκουσα ταῦτα ἐκ στόματος τοῦ πατριάρχου, πάντας δὲ εἶδον εἰς τὸν ὑπατον βῆθρον συγκινηθέντας καὶ ἀγανακτοῦντας. Πρὸς δὲ τοὺς ἀνωτέρους τῶν λειτουργῶν τῆς Ὑψηλ. Πύλης ἔλεγον ὅτι ἡ γενομένη κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τῆς Υ. σεβασμιότητος ἀνήκουστος καὶ πρωτοφανὴς εἰς τὰ χρονικά τῆς ἱστορίας καὶ τῶν βυρβαρωτέρων ἐθνῶν προσβολὴ ἐπεκτείνεται οὐ μόνον ἐπὶ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος ἡμῶν σύμπαν, ἀλλὰ πρὸ πάντων καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ τὴν αὐτοκρατορικὴν κυβέρνησιν, ἥς τυγχάνετε ἀνώτατος πνευματικὸς λειτουργὸς, καὶ ἐπ' αὐτὸ τὸ τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος πρόσωπον.

Εὐχόμενος ἐκ βάθους καρδίας τῇ Υ. πανιερότητι ταχεῖαν ἀνάρωσιν καὶ λύτρωσιν ἀπὸ τῶν δεινῶν, ἀπεκδέχομαι τὰς ἀγίας Αὐτῆς εὐχὰς καὶ εὐλογίας.

Διατελῶ εὐπειθὲς τέκνον τῆς Υ. πανιερότητος, ἀσπαζόμενος τὴν δεξιάν Της.

Α. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

25.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΓΧΙΑΛΟΥ.

Τὴν εὐμενεστάτην μοι Αὐτῆς σεβασμιότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ ἀσπάζομαι.

Θλιβερόν ἐσχάλπισεν ἄκουσμά ἡ δημοσιογραφία, ἄκουσμά στυγερωτάτης πράξεως, παρὰ στυγερωτάτων χειρῶν κατ' αὐτῆς ἐνεργηθείσης.

Ὅσον μὲν ἐλυπήθην, καὶ συνελυπήθην Αὐτῇ κἀγώ, ἀδυνατῶ ἵνα παραστήσω διὰ τοῦ ταπεινοῦ μου καλῆμου. Ἀλλ' ἐδόξασα καὶ δοῦναι τὸν Κύριον, ὅτι διέσωσε τὴν σεβασμίαν μοι Αὐτῆς κορυφὴν, τὸν μέγαν τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ ἀθλοφόρον στρατηγόν, ὅπως ἔτι μᾶλλον Αὐτὴν μὲν δοῦναι, στιγμηκτίσῃ δὲ τὰς στυγεράς ἐκείνας χεῖρας. Ὁρῶ καὶ μόνῳ παραμυθούμενος καὶ παρηγορῶν Αὐτὴν, δέομαι τοῦ Κυρίου ἵνα διατηρῇ Αὐτῆς τὴν ὑγίειαν, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, εἰς ἔτη καὶ ἡμέρας ἀγαθὰς καὶ πολυχρονίους.

Ἐν Ἀγχιάλῳ, τῇ 16 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος

ὅλως πρόθυμος τῶν σεβασμιῶν μοι Αὐτῆς διαταγῶν,

† Ὁ Ἀγχιάλου ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΣ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

26-27.

Τῷ μητροπολίτῃ Ἀδριανουπόλεως.

Ἐκφράζων τὴν λύπην μου καὶ τὴν τοῦ ποιμνίου μου διὰ τὸν κίνδυνον, ὃν διετρέξατε, εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ, τῷ διασώσαντι τὴν ὑμετέραν πολύτιμον ζωὴν.

† Μητροπολίτης ΚΡΗΤΗΣ.

Μητροπολίτην Διονύσιον.

Εἰς Ἀδριανούπολιν.

Μετὰ βαθείας λύπης μανθάνω σήμερον ὅτι ὁμὰς ἀγρίων ἐπέπεσε κατὰ τῆς Υμ. σεβασμιότητος. Τὸ μαρτύριόν Σας θὰ συγκινήσῃ ὅλον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον, ὅστις θὰ ἔχῃ μίαν εἰσέτι ἀπόδειξιν διὰ τὸ μέλλον τῆς πτωχῆς ἡμῶν πατρίδος. Δέομαι τοῦ Ὑψίστου ὅπως διαφυλάξῃ τὴν πολύτιμον ζωὴν Σας.

Τὰ βαθεὰ σεβόμενά μου.

ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ.

28.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Ἀρ. πρωτοκ. 1043.

ΙΩΑΚΕΙΜ ἐλέφ Θεοῦ κτλ.

Ἐρώτατε μητροπολίτα Ἀδριανουπόλεως, ὑπέρτιμε καὶ ἐξαρχε παντὸς Αἰμιμόντου, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφε καὶ συλλειτουργε τῆς ἡμῶν Μετριότητος, κύρ Διονύσιε· χάρις εἴη τῇ αὐτῆς ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ. Τὸ ἀδελφικὸν αὐτῆς γράμμα τῆς 16' τοῦ ἡδὴ ὑπερμεσοῦντος εὐρόντες ἐσώκλειστον ἐν τῷ τῶν αὐτοῦ ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν ἀπεσταλμένων, καὶ ἰδόντες τὴν ἀδελφικὴν αὐτῆς ἀξίωσιν τοῦ μεταβῆναι ἐνταῦθα πρὸς ἀλλαγὴν ἀέρος καὶ θεραπείαν τῆς πασχούσης υγείας της, ἐπεδοκιμάσαμεν ταύτην συνοδικῶς ἐν τῷ διακαεῖ ἐνδιαφέροντι τοῦ ἰδεῖν αὐτὴν τέλει ἀνταλμαμένην ἀπὸ τῶν τελευταίων ἀναρῶν παθημάτων της· διὸ καὶ προνοήσαντες συνοδικῶς περὶ ἀποκαταστάσεως καταλλήλου τινὸς ἀρχιερατικοῦ προσώπου, ἀντιπροσωπεύοντος αὐτὴν κατὰ τὸ δίκστημα τῆς αὐτόθεν ἀπουσίας της, ὡς τοιοῦτον ἐνεκρίναμεν τὸν ἐν Ραιδεστῷ ἐπιτροπικῶς ἀρχιερατεύοντα Θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Νηζιανζοῦ κύρ Γρηγόριον, ὃν

καὶ ἐγράψαμεν σήμερον, ἴνα, τακτοποιήσῃ τὰ ἐκεῖ ἐπαρχιακὰ πράγματα, ἔλθῃ ἐνταῦθα καὶ ἐφοδισθῇ διὰ τῶν ἀναγκαιούντων ἐκκλησιαστικῶν γραμμῶν, μεταβῇ αὐτόθι, ὅπως ἀκούσθῃ καὶ ἡ ἱερότης της, ἀμα τῇ ἐγκταστῇ αὐτοῦ, δυνήθῃ ἀψχθαι τῆς εἰς τὰ ἐνταῦθα ὁδοῦ, καὶ ἐπιδοθῇ εἰς τὰ τῆς ποθητῆς ἀνέσεως καὶ θεραπείας τῆς υγείας αὐτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἔπειρον ἔλεος εἴη μετ' αὐτῆς.

† Ὁ ΚΩΝΣΤ[ΑΝΤΙΝΟΥΣ] ΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

29.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΣΚΟΠΟΥ.

Τὴν Ὑμετ. σεβασμιότητα δουλικῶς προσκυνούμεν, πανευλαβῶς τὴν ἀγίαν αὐτῆς δεξιὰν ἀσταζόμενοι.

Σεβασμιώτατε.

Εἰς στιγμήν, καθ' ἣν μόνος ὁ ὑπὲρ ἡμῶν παθὼν καὶ ἀναστὰς οὐράνιος νυμφίος τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ διωχθεῖσι καὶ παθοῦσι πιστοῖς αὐτοῦ θεράπουσιν ἐντελῇ θεραπείαν καὶ ἀντίληψιν παρασχεῖν δύναται, μετ' ἄλλους βαθέος ἀποδεχθέντες οἱ ὑποφαινόμενοι δημογέροντες τῆς κωμοπόλεως Σκοποῦ τὴν θλιβεράν καὶ ἀπαισίαν τοῦ ἀδίκου τρομεροῦ παθήματος τῆς Υ. προσκυνητῆς σεβασμιότητος εἰδῆσιν, σπεύδοντες διὰ τοῦ παρόντος συλλυπητηρίου ἡμῶν γράμματος ἀπλῶς τὴν ἐνδόμυχον καὶ βαθυτάτην ἡμῶν ἐπὶ τούτῳ νὰ ἐκφράσωμεν θλίψιν, εὐεχόμενοι ὅτι ἐν τῇ παρούσῃ θέσει τῆς Υμ. σεβασμιότητος οὐδεμία ἄλλη ἀνακούφισις καὶ παρηγορία ἐγγωρεῖ, ἢ ἡ ἐκ μέρους τῶν πιστῶν τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ ποιμνίων εἰλικρινῆς ἐκφράσεις τῶν ἀναλόγων πρὸς τὸ πάθημα αἰσθημάτων.

Ναί, σεβασμιώτατε, οἰκτρὸν τὸ γεγονός! Οὐδεὶς οὐδὲν τοιοῦτον μέχρι τῆς στιγμῆς ἐνθυμεῖται. Ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς οὐδένα ἐνθυμεῖται τοσοῦτον γενναϊόφρονα καὶ ἀκλόνητον ἀρχιερέα, ὅστις, ἐν τῇ συναισθήσει τῆς πιστῆς τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἐκπληρώσεως, καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν θάνατον περιεφρόνησεν. Ὡ! ἂν ἦτο δυνατόν ν' ἀπαλλάξωμεν τὴν Υ. σεβασμιότητα ἐκ τῶν δεινῶν, ἀναδεχόμενοι ταῦτα ἡμεῖς ἀγογγύστως. Ὡ! εἴθε αἱ συλλήβδην καθ' ἐκάστην πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀναπεμπόμεναι εὐχαὶ ἡμῶν νὰ εἰσηκούοντο παρὰ τοῦ οὐρανοῦ Πατρός, καὶ νὰ ἀπήλλαττον τὸ ταχὺ ἐκ τῶν δεινῶν τὸν σεβασμιώτατον ἡμῶν ἀρχιερέα, οὐτινος ἡ ζωὴ καὶ ἡ υγεία εἶναι τόσον πολύτιμος καὶ ἀναγκαῖα δι' ἡμᾶς. Ἀλλ' ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει οὐδὲν ἄλλο ἢ τὴν βαθεῖαν ἡμῶν λύπην ἐκφράζοντες, εὐχόμεθα ἐκ μέσης καρδίας

πρὸς τὸν Ὑψίστον, ἐπικαλούμενοι τὴν ἀρωγὴν αὐτοῦ καὶ ἀντίληψιν ἐπὶ τοῦ σεβασμιωτάτου καὶ πολυπαθοῦς ἡμῶν ποιμενάρχου, ὅτι αὐτὸς μόνος δύναται καὶ τὴν ἴασιν παρασχεῖν τοῖς τετρωμένοις, καὶ ἀνάλογον δοῦναι τοῖς ἐνόχοις τὴν τιμωρίαν, πρὸς θρίαμβον καὶ αὔθις τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Δέξασθε ὅθεν, σεβασμιώτατε, καὶ πνευματικὴ ἡμῖν πᾶτερ, τὴν μετὰ δακρύων εἰλικρινῆ ἐκφράσιν τῆς βαθυτάτης ἡμῶν θλίψεως, καὶ τὰς μετ' ἀκροῦ σεβασμοῦ ἐνδείξεις τῆς πρὸς Ὑμᾶς πιστῆς καὶ εἰλικρινοῦς ἀφοσιώσεως καὶ ὑπακοῆς, μεθ' ὧν διατελοῦμεν

Τῆς Ὑμετέρας προσκυνητῆς ἡμῖν σεβασμιότητος

εὐπειθῇ καὶ πνευματικῇ τέκνῃ.

Ἐν Σκοπῷ, 1879 φεβρουαρίου 16.

(Ἐπονται ὑπογραφαὶ 19)

30.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΛΛΙΑΔΟΥ.

Ἐν Θεραπείῳ Κωνσ[ταντινου]πόλεως, τῇ 17ῃ φεβρουαρίου 1879.

Σεβαστέ μοι ἄγιε Ἀδριανούπολεως.

Ἀδύνατος ἀποβαίνει μου ἡ περιγραφή τῆς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιέσεως, ἣν ἡσθάνθην πληροφορηθεὶς τὴν ἐπαισθητὴν βελτίωσιν τῆς πολυτίμου ὑμῶν υγείας ἐκ τε τῶν ἐφημερίδων καὶ ἐκ τῶν ὑμετέρων πρὸς τὸν πατριάρχην καὶ ἐμὲ ἐπιστολῶν. Ἡ πανσθενὴς δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου οὐδέποτε ἐγκαταλημπάνει τοιοῦτους στρατιώτας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους, ἡ δὲ πρὸς τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα στοργὴ καὶ ὑπόληψις τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος κατέστη ἀπεριόριστος καὶ ἀνεκδιήγητος.

Οὐδὲν δὲ δύναμαι νὰ εἶπω περὶ τῶν αἰσθημάτων τῆς ἐμῆς καρδίας ὡς πρὸς τὸ ἀνόσιον καὶ πρωτοφανὲς κακούργημα λαοῦ ἀγροίκου καὶ ἀσεβοῦς, καθότι τὸ μὲν ἀμοιρῶ λέξεων πρὸς τοῦτο καταλλήλων, τὸ δὲ εἶμαι βέβαιος ὅτι κάλλιον παντὸς ἄλλου μαντεύει αὐτὴ ἡ ὑμετ. προσφιλεστάτη μοι σεβασμιότης. Ἀσμενος πρὸς τούταις εὐαγγελίζομαι ὑμῖν ὅτι ἡ Α. Θ. Π. παρεδέχθη προθύμως τὴν αἴτησιν ὑμῶν περὶ ὑμετέρας εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐλεύσεως, ἐφ' ᾧ καὶ συγχαίρων ὑμῖν, καθυποβάλλω συνάμα τὴν ταπεινὴν σκέψιν μου ὅτι ἤθελεν εἶσθαι καλὸν νὰ ἀναβάλλητε τὴν ἐκεῖθεν ἀναχώρησίν Σας μέχρι τῆς παντελοῦς τῶν Ρώσων ἀποχωρήσεως καὶ τῆς τῶν Ὁθωμανῶν ἐγκα-

ταστάσεως, ὅπως μὴ φανῇ ἡ Ἐκκλησία υποχωροῦσα εἰς τὴν βέρβαν πίεσιν στοιχείου πολεμίου καὶ ἀγνώμονος.

Εὐελπιστῶν ὅτι θέλω λάβει καὶ αὐθις ἐπιστολὴν Της, δηλωτικὴν τῆς τελείας ἀναρρώσεως, κατaspάζομαι τὴν πανίερον Αὐτῆς δεξιάν καὶ διατελῶ

Τῆς Ὑμετέρας εὐμενοῦς μοι σεβασμιότητος
ὅλως προθυμὸς φίλος,

Κ. ΚΑΛΛΙΑΔΗΣ.

31.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Σ. ΜΑΥΡΟΓΕΝΟΥΣ.

Κωνσταντινούπολις, τὴν 17ην φεβρουαρίου 1879.

Σεβασμιώτατε.

Μετ' ἀνεκφράστου μὲν τῆς ψυχικῆς θλίψεως καὶ ἀδιαλλάκτου τῆς ἐγκαρδίου ἀγανακτήσεως τὰ κατὰ τοῦ ἱεροῦ ὑμῶν προσώπου ἀνευ οὐδεμιᾶς εὐλογοφανοῦς αἰτίας ἄλλης, ἢ τῆς ἐκ τῆς θηριώδους τῶν Βουλγάρων καρδίας ὑπὸ ἐμπαθῶν ἀγρίων ἐκδικήσεως παραβόλου αἰσθημάτων αὐτομάτως γεννωμένης, διαπραχθέντα φρικτὰ καὶ σπαρξικάρδια ἀνομήματα, καὶ τὰς ἀνηκούστους βανδαλικὰς βιαιοπραγίας, καὶ τὰς ἀτιμωτικὰς πληγὰς, καὶ τοὺς μανιώδεις αἰκισμούς, ὑπὸ μυρίων βεβήλων χειρῶν τε καὶ ποδῶν βροχῆδόν καταπίπτοντας, καὶ τελευταῖον τὴν διὰ πέδων περὶ τὴν πόλιν ἐκτάδην πομπικὴν περιαγωγὴν τοῦ ἱεροῦ ὑμῶν σώματος, ὡς ἄλλοτε ποτε παροδικῶς τοῦ τοῦ Ἐκτορος περὶ τὸ Ἴλιον νεκροῦ ὑπὸ τοῦ Πηληϊάδεω τοῦ μνηνιόντος, ἀπὸ τοῦ δῖφρου περιφορᾶς δίκην, ὑπὸ τῶν ἀνάνδρων Βουλγάρων, τῶν τὴν τῶν Γαλατῶν γλῶσσαν τῇ αἰσχροτέρᾳ τῶν ὑβριστικῶν λέξεων, τῇ τοῦ β . . . προικισάντων, καὶ τὴν ὡς ἐκ θαύματος ἀπὸ τοῦ προφανοῦς τοῦ μαρτυρίου θανάτου ὑπὸ φιλανθρώπου τινὸς Κοζάκου (!) ἀξιωματικοῦ γενναίως τελεσθεῖσαν σωτηρίαν μαθὼν, τὸ θεῖον ἐδόξασα.

Νομίζω δὲ τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα, καίτοι εὐτυχῶς ζῶσαν καὶ εἰς πολλὰ ἔτη ζήσουσαν εἰς τοῦπιόν, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον γενναίως καὶ ἀτρομήτως ἀραμένην, τοῖς μάρτυσι καὶ ἀγίοις συγκαταλεχθῆναι προσήκειν, ἐπεὶ καὶ οἱ ἐν τῷ μαρτυρολογίῳ ἡμῶν ἐορταζόμενοι μάρτυρες, οἷς ἀγίων τιμὰς εὐσεβῶς προσάγομεν, οὐδὲν πλέον ὑπέστησαν, οὐδὲ πλείονος τῆς ὑμετέρας ἀρετῆς μετέσχον, πρὸς τὸ τοιαύτης παρὰ τῶν ἐπιζησάντων ἀπολαβεῖν τιμῆς καὶ εὐλαθείας.

Συγχαίρων δ' ἐκ μέσης καρδίας τῇ ὑμετέρᾳ σεβασμιότητι, καὶ ξύμπαντι τῷ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξῳ πληρώματι, ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ τοῦ θεοῦ ἀπροσδοκῆτῳ ἀρωγῇ, τοῦ ἐκ τῶν γαμψῶν καὶ ὀξέων ὀνύχων τῶν τερατωδῶν ἐκείνων θηρίων, ὡς ἐκ θαύματος, τῇ ἐμπνεύσει ἐνὸς Κοζάκου (!), περισώσαντος, καὶ τὴν τιμαλφὴν Αὐτῆς ζῶν πρὸς δόξαν καὶ καύχημα ἡμῶν ἀπάντων τὸ ἀκήρατον, καὶ τῶν ἀθλίων ἐκείνων Βανδάλων ὄνειδος καὶ αἰσχος τὸ αἰώνιον, διατηρήσαντος, μένω

Τῆς Ὑμετέρας θεοφρουρήτου σεβασμιότητος
εὐπειθῆς καὶ εὐγνώμων θεράπων,

Σ. ΜΑΥΡΟΓΕΝΗΣ.

32.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΝΘΙΜΟΥ ΠΕΛΤΕΚΗ.

Τὴν Ὑμετέραν σεβασμιότητα ταπεινῶς προσκυνῶν, εὐλαβῶς κατaspάζομαι τὴν ἀγίαν Αὐτῆς δεξιάν!

Μετὰ βαθυτάτης θλίψεως ἤκουσαν καὶ οἱ ἐνταῦθα εὐλογημένοι χριστιανοὶ τῆς Ὑμ. Σ. τὴν ἀγρίαν καὶ ἀντιχριστιανικὴν ἐπιθεσιν τῶν ἐκείσε Βουλγάρων κατὰ τῆς Ὑμ. Σ. Τὸ κίνημα τοῦτο τῶν Βουλγάρων, τὸ τόσον βανδαλικόν, βαθέως συνεκίνησε πάντας μὲν, ἰδίως δὲ τὸν ταπεινὸν Αὐτῆς δούλον καὶ συμμερίζεται τὴν θλίψιν τὴν μεγάλην, ἣν ἠσθάνθη ἡ Ὑ. Σ. Διαβιβάζων καὶ διερμηνεύων τὴν βαθεῖαν θλίψιν, ἣν ἠσθάνθησαν καὶ αἰσθάνονται οἱ ἐνταῦθα πιστοὶ ἐμμένοντες εἰς τὰ πάτρια δόγματα εὐλογημένοι Αὐτῆς χριστιανοὶ, καὶ τὴν ἀποστροφὴν, ἣν δεικνύρουσι κατὰ τοῦ ἀσεβεστάτου ἐκείνου κινήματος τῶν ἀπονενοημένων Βουλγάρων, οἵτινες ἐτόλμησαν νὰ ἄρῃσι χεῖρα βέβηλον κατὰ τοῦ σεπτοῦ ἀτόμου τῆς Ὑ. Σ. οὐδόλως ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ Ὑ. Σ. θέλει δεηθῇ πρὸς Κύριον, ἵνα μὴ στήσῃ αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην, ὡς ὁ πρωτομάρτυς Στέφανος, τοὺς λοιποὺς δὲ πιστῶς ἐμμένοντας χριστιανοὺς προφυλάττῃ ἀπὸ παντὸς ὁρατοῦ καὶ ἀοράτου κινδύνου, ἐνισχύων αὐτοὺς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν θείων αὐτοῦ ἐντολῶν.

Ἐπικαλούμενος δὲ τὰς θεοπειθεῖς εὐχὰς Της, διατελῶ

40 Ἐκκλησίαι, τῇ 17 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς Ὑμετέρας προσκυνητῆς μοι σεβασμιότητος

δούλος ταπεινότατος,

ἱερομ. ΑΝΘΙΜΟΣ ΠΕΛΤΕΚΗΣ.

33.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΥΣΗΣ.

Πεφλημένε μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφέ!

Ὡς θανατηφόρον βέλος ἔτρωσέ μου τὴν ψυχὴν ἡ σπαραξικάρδιος φήμη τῶν μαρτυρικῶν παθημάτων σου καθ' ὅλην τὴν νύκτα, καθ' ἣν ἡ δημοσιογραφία μοι διεφήμισε τὸ κατὰ τῆς σῆς ἀγάπης κακουργηθῆν, ἀγρυπνος διετέλεσα καὶ ὀδυρόμενος καὶ ὡς θανόντα σέ κλαίων οὐκ ἐπαυσάμην· λίαν στενὸν μοι ἦν τὸ δωμάτιον, ἐνῷ ἡ φαντασία μου ζωνοῦσε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου σὲ διέγραφε κολαφιζόμενον, τυπτόμενον καὶ ἐν τῇ ὁδῷ αἱματόφυρτον σπυρόμενον καὶ ὑπὸ τῶν ἀνθρωπομόρφων τεράτων, τῶν πρὸς αἶσχος τοῦ χριστιανισμοῦ χριστιανῶν εἶναι καυχωμένων, τὸν ἀνήκεστα πάσχοντα· τοὺς λυγμοὺς δὲ καὶ τοὺς θρήνους τῆς τε μητρὸς μου καὶ τῶν περὶ ἐμέ ὄλων ποῦ θήσω καὶ πῶς διατραγωδήσω;

Μόλις τέλος πάντων μετὰ τεσσαράκοντα ὥρας παρηγορήθην διὰ τηλεγραφήματος, ζητηθέντος παρὰ τοῦ Χαραλᾶμπους, ὅτι ἐκτός κινδύνου τυγχάνεις — Ἐσπευσα νὰ γράψω τῷ κ. Λογοθετίδῃ καὶ νὰ τὸν παρακαλέσω, ὅπως οὐ μόνον διαβιβάσῃ τῇ ἀγάπῃ σου τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήριά μου, ἀλλὰ καὶ ὅσον τάχος νὰ μοι ἐκδηλώσῃ τὴν κατάστασιν τῆς εὐκτιῆς μοι ὑγείας σου — Ἀλλ' ἡ δημοσιογραφία, ἣν ἐνδιαφερόντως ἀκολουθῶ, ἀνεπλήρωσε μέχρι τῆς σήμερον τὸν πόθον μου τοῦτον καὶ ἐμπεριστατωμένως μοι εὐηγγελίσατο τὴν θείαν συνάρσει ἀπαλλαγὴν σου ἐκ τοῦ φοβεροῦ καὶ ἱστορικοῦ τούτου κινδύνου.

Συλλυπούμενος ὅθεν, ἐρασμιώτατε ἀδελφέ, καὶ συναλγῶν σοι ἐπὶ τοῖς παθήμασί σου, ἅπερ ὡς ἀτρόμητος στρατιώτης ἔσχες ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, συμμερίζομαι τοὺς πόνους σου καὶ τὰς ἀλγηδόνας σου καὶ κατασπάζομαι τὰ τραύματά σου, καὶ θερμῶς ἀπὸ καρδίας ἐξαίτουμαι παρὰ τοῦ παναγάρχου Θεοῦ, ὅπως δῶῃ σοι ταχέως τὴν ἐντελὴ ὑγείαν καὶ ρῶσιν.

Γράφων τῷ φίλῳ Λογοθετίδῃ, συνεπεία τῶν ἀτελῶν τότε πληροφοριῶν, ἐμέμφθην τοὺς αὐτόσε ἡμετέρους, ὡς μὴ προσδραμόντας εἰς βοήθειάν σου· ἀλλ' ἤδη ἔγνων, ὅτι ἐλανθίσθην, διότι, καίτοι τε καὶ ὁ ὑμέτερος ἀνέψιός συνέπαθόν σοι — ἀναμιμνήσκομαι, ἀδελφέ, τῶν ἀγώνων καὶ παθημάτων, ἅπερ κατὰ τὰς περιστάσεις ἐκείνας ὑπέστη ὁ αἰδίδιμος γέρων μου κύρ Γεράσιμος, ὅπως θεμελιώσῃ τὴν ἐν Κηγικῇ ταύτῃ ἐκκλησίαν, ἣν οἱ κανίβαλοι οὗτοι ζητοῦσιν ἤδη διὰ τῆς ἀπορροφητικῆς μεθόδου τῶν νὰ κατακτήσωσιν. Ἀλλὰ σεβασμὸν δεκαεσύνῃς ἀπαιτεῖν παρὰ τῶν βανδάλων τούτων ἴσον ἔστι τῷ τῶν Αἰθίοπα πειρᾶσθαι λευκαίνειν.

Περαίνων τὴν παρούσάν μου συλλυπητήριον, εὐχομαί σοι ἀπὸ μυῶν ψυχῆς ὑγείαν καὶ παραμυθίαν καὶ ἐκλιπαρῶ, ὅπως ἐκδηλώσῃς μοι τὰ κατὰ σέ διὰ πεποθημένης μοι ἀδελφικῆς σου, καὶ ὑποσημειούμαι, ὡς ἰσοθίως διατελέσω,

Ἐν Προύσῃ, τὴν 18ην φεβρουαρίου 1879.

τῆς σεβασμίας καὶ πεφλημένης μοι πανιερότητός τῆς

ἀγαπητῆς ἐν Χριστῷ καὶ ἐπιστήθιος ἀδελφός,

† Ὁ Προύσης ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

34.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ι. ΖΑΧΑΡΙΑΔΟΥ.

Σεβασμιώτατε.

Συγχαίρω τῇ Υ. Σ. ἐπὶ τῇ εὐτυχεῖ αὐτῆς ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τῆς βαρβάρου ἐπιθέσεως. Εὐχομαι δὲ τῷ Ὑψίστῳ ὅπως παράσχῃ αὐτῇ ὑγείαν καὶ μακροβιότητα πρὸς δικαίαν ἀμυναν κατὰ τῶν πολεμίων τῆς ἀνωμότητος ἡμῶν πίστεως καὶ εὐκλείαν τῆς μιᾶς, ἀγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἀσπαζόμενος δὲ τὴν ἱερὰν αὐτῆς δεξιάν, διατελῶ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 φεβρουαρίου 1879.

ταπεινότατος αὐτῆς φίλος ὁ ἐν Χριστῷ υἱός,

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ.

35.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ.

Τὴν Υ. Σ. υἱῶδες προσκυνοῦντες, τὴν παρσέβαστον Αὐτῆς δεξιὰν παρελθὼς κατασπαζόμεθα.

Μετὰ βαρυαλγούς καρδίας καὶ τρανοῦ ψυχικοῦ ἄλγους ἔγνωμεν τὴν βανδαλικὴν κατὰ τῆς Υ. Σ. τῶν σχισματικῶν ἀνοσιουργίαν, σφόδρα δὲ δυσθύμως διετέθημεν ἅμα τῇ φήμῃ περὶ τοῦ θανάτου Αὐτῆς. Πλὴν ἀλλ' ὅμως ἀμύθητος θυμὸς κατέκλυσε τὰς συγκεκινημένας ἡμῶν καρδίας ἡ δίκψευσις τοῦ ἀπαισίου μηνύματος τοῦ θανάτου τῆς Υ. Σ. Τὰ φιλογενῆ Αὐτῆς αἰσθήματα καὶ ἡ πρὸς τὰ πάτρια ὀλοσχερὴς Αὐτῆς ἀφοσίωσις καὶ ἄλλοτε μὲν, ἀλλ' ἤδη τρανώτατα ἐξεδηλώθησαν.

ἡ δὲ πρὸς τὴν ἱκανότητα τῆς Υ. Σ. μὴ μόνον παντός Ἑλληνας, ἀλλὰ καὶ πάσης εὐγενούς καρδίας πεποιθήσις καὶ ὁ πρὸς Αὐτὴν ἄκρος σεβασμός καὶ ὑπόληψις, πασιφανέστατα ἐνταῦθα ἐγένοντο, ἀπάσης μὲν τῆς πόλεως, ὡς ἐνὸς ἀνθρώπου, ἅμα τῷ ἀπαισίῳ ἀγγέλωματι κραυγὴν φρίκης καὶ ἀγανακτήσεως βαλούσης κατὰ τῶν μισαίωνων, χεῖρα κατὰ τῆς Υ. Σ. ὑψώσαντων, παντός δὲ τοῦ τύπου σπεύσαντος προσηκόντως διερμηνεῦσαι τὴν δημοσίαν θλίψιν καὶ τὴν ἐθνικὴν κατὰ τῶν σχισματικῶν ἀγανάκτησιν, οἵτινες τοιαύτην πρὸς τοὺς αἰίποτε εὐεργετήσαντας αὐτοὺς Ἑλληνας διαγωγὴν ἐπιδείκνυνται.

Καὶ ἡμεῖς τοῖνον, τὰ πνευματικὰ τῆς Υ. Σ. τέκνα, ἱερὸν καθήκον ἐπιτελοῦντες, διαβιβάζομεν Αὐτῇ τὰ συλλυπητήρια ἡμῶν ἐπὶ τῷ παθήματι Αὐτῆς, ἱκετεύοντες τὸν πανάγαθον Θεὸν, ὅπως διατηρῇ τὴν Υ. Σ. ὑγιᾶ καὶ εὐδαίμονα ἐπὶ πολλὰς πολλῶν περιόδους, ποιμαίνουσιν τὸ ἀνατεθὲν Αὐτῇ ποίμνιον ἐπ' ἀγαθῷ τῆς τε γενετῆρας ἡμῶν γῆς ἰδίᾳ, καὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐν γένει.

Ἐπικαλούμενοι τὰς Ὑμετέρας εὐχὰς καὶ εὐλογίας, διατελοῦμεν τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος πειθήνια τέκνα,

Ἐν Ἀθήναις, 19 φεβρουαρίου 1879.

οἱ ἐν Ἀθήναις σπουδασταὶ Ἀδριανουπολίται.
(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαί)

36.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΞ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ.

Τὴν φίλην μοι Αὐτῆς σεβασμιότητα προσκυνῶν, τὴν πανίερον αὐτῆς δεξιὰν παρενλαβῶς ἀσπάζομαι.

Ἡ πρωτάκουστος ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας θηριώδης καὶ ἐναγῆς ἐπίθεσις, τὴν ὁποίαν ἐτόλμησαν κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος οἱ βδελυροὶ ἐχθροὶ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, βαθείως συγκινήσασα σύμπαν τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, εὐλόγως ἔπρεπε νὰ λυπήσῃ καιρίως τοὺς ἐκ τοῦ σύνεγγυς γνωρίσαντες τὰς ἀρετὰς καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς θεοφρουρήτου Ὑμῶν κορυφῆς. Ἐτι βαθυτέραν δὲ ἐπροξένησε τὴν θλίψιν εἰς ἐμὲ, εὐτυχήσαντα ν' ἀξιωθῶ τῆς ἐξειδικασμένης ἀγάπης καὶ εὐνοίας τῆς Υ. Σ. Τὴν ἄφατόν μου ταύτην θλίψιν ἐκφράζων διὰ τῆς παρούσης, εὐχομαι ἐκ βάθους καρδίας πρὸς τὸν Ὑψιστον ὑπὲρ τῆς ταχείας καὶ πλήρους ἀναρρώσεως τοῦ χριστομιμήτου ἡμῶν ποιμένου, τοῦ θέντος τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν πρεσβύτων καὶ ὑπὲρ τῆς μακροημερεύσεως Αὐτοῦ πρὸς ἐνεργὸν μὲν

προσπάσιαν τοῦ ποιμνίου καὶ ποδηγέτησιν αὐτοῦ εἰς νομάς σωτηρίους, δόξαν δὲ καὶ εὐκλειαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ χάριν τῶν φίλων Αὐτοῦ.

Ἐξαιτούμενος δὲ τὰς θεοπειθεῖς Ὑμῶν εὐχὰς, διατελῶ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 φεβρουαρίου 1879.

τῆς Ὑμετέρας προσκυνητῆς μοι σεβασμιότητος

τέκνον εὐπειθέστατον,

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

37.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΝΙΚΑΙΑΣ ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ.

Σεβασμιοπόθητε ἐν Χριστῷ ἀδελφε.

Ἄλλοι μὲν ἐξέφρασαν αὐτῇ τὰ συλλυπητήρια αὐτῶν ἅμα τῷ ἀκούσματι τῆς, ὡς μὴ ὤφελε, γενομένης κατ' αὐτῆς βανδαλικῆς προσβολῆς. Ἐγὼ δὲ, καίπερ καιρίως λυπηθεὶς, οὐ συλλυπητήρια, ἀλλὰ συγχαρητήρια αὐτῇ προσφθέγγομαι, τοιαῦτα παθούσῃ ὑπὲρ τοῦ καθήκοντος· καὶ οἱ μὲν προσβαλόντες εἰς τὸ ἀτιμάσχι προσέβαλον, ἔλαθον δὲ δόξαν ἀφθιτον παρὰ τοῖς εὐφρονουσι καὶ πολὺν τὸν παρὰ Θεοῦ μισθὸν αὐτῇ προξενήσαντες· τοῦ γὰρ κακουρήματος πανταχοῦ γῆς διαφημισθέντος, εὐφημεῖται δικαίως ὁ παθὼν, καὶ ἐν μυρία ᾧδῃ παρὰ πάντων ἄγεται. Ταῦτα δὲ οὐ λύπης, ἀλλὰ συγχαρητηρίων ἄξια. Τὰ μὲν γὰρ τραύματα καὶ οἱ μώλωπες ταχέως ἰαθήσονται, ἡ δὲ δόξα συμπαρμενεῖ αὐτῇ εἰς τὸ διηνεκές. Ἐπὶ τούτοις συνηδόμενος αὐτῇ καὶ ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενος, καὶ ταχεῖαν σωματικὴν ἰασιν αὐτῇ ἐπευχόμενος φιλαδέλφως, ἐν ἀκραίφνῃ ἀγάπῃ διατελῶ,

Ἐν Κίῳ, 1879, φεβρουαρίου 22.

Τῆς φίλης μοι αὐτῆς σεβασμιότητος

ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ ὀλοπρόθυμος,

† Ὁ Νικαίας ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ.

38—39.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Ἀνῆσυχός εἰμι μετὰ τῶν φίλων σας περὶ τῆς υγείας σας· ἀνυπομόνως περιμένομεν πληροφορίας περὶ αὐτῶν.

Ἐν Κρήτῃ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΔΙΟΝΥΣΙΩ.

Ἡ φρικώδης ἐπιβουλή, μόλις γενομένη γνωστὴ ἐν Θεσσαλονίκῃ, κατέθλιψέ με βχθέως. Εὐχομαι ἐντελῇ ἀνάρρωσιν. Ἐν Θεσσαλονίκῃ.

† Θεσσαλονίκης **ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ.**

40.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΙΩΑΚΕΙΜ ἑλέω Θεοῦ κ.τ.λ.

Ἀριθ. πρωτ. 1261.

Ἱερώτατε μητροπολίτα Ἀδριανουπόλεως, ὑπέρτιμε καὶ ἑξάρχῃ παντός Αἰμιμόντου, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν μετριοτήτος, κύρ Διονύσιε· χάρις εἴη τῇ αὐτῆς ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ. Ἐπανακήμενος χθὲς εἰς τὰ ἐνταῦθα τοῦ ἡμετέρου μεγάλου πρωτοσυγκέλλου μετὰ τοῦ διαγγελέως τῶν πατριαρχείων Δανὲξ ἐφένδῃ, μετ' εὐχαριστήσεως ἐγκαρδίου ἐκομίσάμεθα τὰ ὑπὸ ἡμερομηνίαν κβ' τοῦ λήγοντος ἡδὴ μηνὸς δύο ἀδελφικά αὐτῆς γράμματα καὶ εἶδομεν τὰ κατ' αὐτὴν εὖ ἔχοντα, θεῖα συνέρσει, ὡς καὶ οἱ ρηθέντες δύο ἡμέτεροι ἀπεσταλμένοι διεβεβαίωσαν ἡμῖν· ἐδόθη δὲ ἡμῖν καὶ αὖθις ἀφορμὴ νὰ ἐπαινέσωμεν τὸν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ζῆλον καὶ τὴν ἀπόλυτον αὐτῆς ἀφοσίωσιν, καθότι καθ' ὅλα τὰ τελευταῖα συμβάντα καὶ τὸν ὄνπερ διέτρεξε σπουδαῖον κίνδυνον, δὲν ἔλειψε παρευθὺς νὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ ζητηθέντος διὰ τὴν προκειμένην κατασκευὴν ἀγίου Μύρου καταλλήλου μέλανος οἴνου, ὅστις καὶ παρελήφθη ἀσφαλῶς· ἐκφράζονται δὲ τῇ αὐτῆς ἱερότητι αἱ εὐχαριστίαι τῆς Ἐκκλησίας, εὐχαριστοῦσης ἰδίᾳ ἐπὶ τούτου δι' ἐπιστολῆς αὐτῆς καὶ τοῖς φροντίσασιν μετ' αὐτῆς τρισὶ προκρίτοις τῆς συγτεχνίας τῶν οἰγοπωλῶν. Ἐχέτω δὲ δόξαν ὁ Ὑψίστος Θεός, οὗ ἡ

χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη διαφυλάττουσα τὴν φίλην ἡμῖν αὐτῆς ἱερότητα ἀπὸ παντός ἐτέρου ἀνταροῦ. αἰοθ', φεβρουαρίου κδ'.

† Ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

41.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Κ. ΠΑΤΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ.

Τῇρ Ὑμ. Σ. εὐσεβάστως προσκυνῶν, τὴν χαριτόδυντον αὐτῆς δεξιάν.

ἐν ὑποκλίσει ἀσπάζομαι.

Ἡ κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τῆς Ὑμ. Σ. γενομένη ὑπὸ τῶν δίκην βανδάλων αἰμοβόρων ἀγρίων μητραλοιῶν ἐπιθεσις διέχυσεν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ πειθηνίου αὐτῆς τέκνου θλίψιν οὐ τὴν τυχοῦσαν, διαταράττουσαν νυχθημερόν τὴν ψυχὴν του, ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸ ἀπευκταῖον ἀκουσμα ἀστραπηδὸν πανταχόσε διεσάλπισθη. Δέομαι τοῦ Ὑψίστου, ὅπως αἱ ἀμυχαὶ καὶ οἱ μώλωπες ἀποδῶσιν, ὅσον τάχιον, ἰάσιμοι καὶ ἡ θεραπεία τούτων ἀκίνδυνος πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἀλγηδόνων, ἃς ὑφίσταται ἡ Ὑμ. Σ. ὑπὸ τῶν ἐπικταρτῶν πατραλοιῶν, τῶν οἷων αὐτοῦ τοῦ Σατανᾶ. Ὡς πλείστον στίφος μωρτύρων τῆς ὀρθοδοξίας ὑπεβλήθη τὸ πάλαι πρὸς ἄρνησιν καὶ ἀθέτησιν τῆς ἱερᾶς ἡμῶν πίστεως εἰς ἄρρητα κολαστήρια, οὕτω καὶ ἡ Ὑμ. Σ., ὡς ἀκράδαντος στύλος καὶ θερμὸς ὀπαδὸς καὶ ἐφάμιλλος τῶν πατέρων Ἀθανασίου, Χρυσόστομου καὶ λοιπῶν, ἀνεδέχθη τοὺς κολαφισμοὺς καὶ τὰ ραπίσματα τῶν κακοβούλων, πρὸς κλέος μὲν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους, πρὸς αἶσχος δὲ αἰώνιον τῶν ἀδυσωπῆτων φανατικῶν καταδιωκτῶν. Ἡ ἱστορία θέλει μνημονεύει καὶ δικαιοῦσι τὸ σεβαστὸν αὐτῆς ὄνομα εἰς αἰῶνας αἰῶνων, ἐστεμμένον μετ' ἀμυγνῶν στεφάνων διὰ τὸ καρτερόψυχον, τὸ εὐσταθὲς καὶ τὸ εὐσεβὲς αὐτῆς φρόνημα, λάμψον, ὡς φαινότατος ἥλιος, καὶ αὐτοῖς τοῖς ἐχθροῖς, οἵτινες καὶ ἐπὶ πολλῶν περιστάσεων καὶ ἐπὶ τῶν νῦν ἀνωμαλιῶν ἔγνωσαν δι' οἷων ἀρετῶν κοσμοῦνται οἱ λειτουργοὶ τοῦ Χριστοῦ, κέρως γινόμενοι τοῖς φανατικοῖς καὶ ἀναξίοις υἱοῖς τοῦ Σωτῆρος. Αἰσχυνθήτωσαν οἱ νήπιοι διὰ τὴν ἀσύγγνωστον καὶ ἀδικαιολόγητον καὶ παρὰ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων βανδαλικὴν πράξιν των, οὗς εἰς αἰώνιον ἀνάθεμα παραδώσει ἡ ἀδέκαστος ἱστορία, χεῖρα βέβηλον τολμήσαντας ὑψῶσαι ἐπὶ τοῦ ἀγαστοῦ προσώπου τῆς ἱερᾶς ὑμῶν κορυφῆς, ἧς δείγματα προστασίας καὶ ἀντιλήψεως πλειστάκις ἐν ταῖς δειναῖς ἡμέραις τῆς ἐκρύβου των πραγμάτων καταστάσεως ἔσχον. Ἐπικληρῶμενος ἐπὶ τέλους τὰς θεοπειθεῖς

εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς καὶ προσδοκῶν ἀγγελτικὴν τῆς τελείας ἀναρρώσεως, διατελῶ μετὰ τοῦ ὀφειλομένου σεβασμοῦ.

Τῇ 24 φεβρουαρίου 1879, ἐκ 40 Ἐκκλησιῶν.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος

τέκνον ἐν Χριστῷ πειθήνιον,

Κ. ΠΑΤΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ.

42.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΒΡΩΝ.

Τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα ταπεινῶς προσκυνῶ.

Ἐλθὼν ἐσχάτως ἐνταῦθα δι' ἐπαρχιακὰς ὑποθέσεις, μετ' ἐνδομύχου λύπης καὶ συγκινήσεως οὐ τῆς τυχούσης ἀνέγων ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ὅσα ἡ θεοπεσία Αὐτῆς κορυφὴ παρὰ χειρῶν βεβήλων καὶ ἀναρῶν ὑπέστη δεινοπαθήματα, κινδυνευσάσης καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς. Τῆς δι' αὐτὸν σφόδρα λυπηθείς, ἐδόξασα ὅμως τὸν πανάγαθον ἡμῶν Θεόν, τὸν περιφρουρήσαντα καὶ διασώσαντα τὴν πολύτιμον Αὐτῆς ζώην, πρὸς δόξαν ἀπάντων μὲν τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν, αἰσχος δὲ αἰώνιον καὶ ἀνεξάλειπτον τῶν κατὰ τοῦ ἱεροῦ Αὐτῆς ἀπομυχείας βεβήλους ἀναιδῶς καὶ ἀναιτίως ἐγειρόντων ἀνθρωπομόρφων θηρίων, καὶ τῶν τούτους παροτρυνόντων ὁπαδῶν τοῦ Ἰούδα, τοῦ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν προδόντος· χαίρει οὖν καὶ εὐφραίνεται, σεβάσμιε ποιμενάρχᾳ, δι' οὗς ὑπῆνεγκας μύλωπας ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς καλὸς αὐτοῦ στρατιώτης, ἀνδρίζου δὲ καὶ ἐφεξῆς ὁ γὰρ Κύριος μετὰ Σοῦ· χαίρω συνάμα ἀμέτρως ἀναγνούς ὅτι ἡ τιμαλφεστάτη μοι Αὐτῆς ὑγεία ἤρξατο ἐπὶ τὸ βέλτιον τρεπομένη, καὶ μὴ ἀμφιβάλλων ποσῶς ὅτι, τῇ τοῦ Θεοῦ βοηθείᾳ, ἢ ἐν ταῖς πανέροις Αὐτῆς χερσὶ ταπεινὴ ἐπιστολὴ ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου ἐν τοῖς ἐν Χριστῷ ἀδελφοῖς Τῆς θέλει ἀναγνωσθῇ παρ' Αὐτῆς, ἐν πληρεστάτῃ διατελούσης ὑγείᾳ, καὶ ἐπευχόμενος Αὐτῇ ἵνα καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀγίας τεσσαρακοστῆς αἰσίως διανύσασα καταξιώθῃ προσκυνῆσαι τὰ φοικτὰ πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν ζωηφόρον τριήμερον αὐτοῦ θείαν Ἀνάστασιν προσκυνῆσαι καὶ πανηγυρίσαι γηθασύνως ἐφέτος τε καὶ εἰς ἕτερα πλεῖστα ἔτη, κατασχάζομαι Αὐτὴν φιλαδέλφως, καὶ ὑποδιατελῶ

Βιτώλια, τῇ 25ῃ φεβρουαρίου 1879.

τῆς ὑμετέρας πολυσεβάστου μοι σεβασμιότητος

τῶν διαταγῶν ἐκκρεμῆς,

† Ὁ Δεβρῶν ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ.

43.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΟΥΛΑΝΗΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ.

Τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα μοι σεβασμιότητα ταπεινῶς προσκυνῶ.

Δὲν δύναμαι διὰ καλῆς καὶ ἐκφράσω τὴν ψυχικὴν μου θλίψιν, ὅταν ἡκούσθησαν ἐνταῦθα διὰ τηλεγράφου ὅχι μόνον αἱ κακώσεις, τὰς ὁποίας ἐδοκίμασεν ἀπὸ τοῦ ἀχαρίστου καὶ ἀσυνειδήτου Βουλγάρου, ἀλλὰ, τὸ χεῖριστον, καὶ ἡ ἀποβίωσις τῆς ὁ ταπεινός τῆς ἡγεῖνα ἄλλος ἐξ ἄλλου, καὶ οὔτε νύκτα οὔτε ἡμέραν εἶχον ἡσυχίαν, ἀλλὰ ἀενάως ἐξηκολούθουν νὰ ὀδύρωμαι, καὶ ἄλλο δὲν εἶχον καταφύγιον παρὰ τὸ νὰ ἐπικαλῶμαι τὸν θαυματουργὸν ἅγιον Γρηγόριον τὸν Παλαμᾶν, διὰ νὰ ἀποβῇ ψευδὲς τὸ τοιοῦτο ἀκουσμα τῆς ἀποβιώσεως τῆς, τὸ ὅποιον καὶ ἠξιώθην μετὰ μεγίστης ἀγαλλιέσεώς μου νὰ πληροφορηθῶ με τὸν ἐρχομὸν τοῦ ἁγ. Θεσσαλονίκης, καὶ ἰσπύσα νὰ διαβάσω παράκλησιν εἰς τὸν ἅγιον, καὶ τότε ἐν χαρᾷ τὴν εἶχον τηλεγραφήσει, τὸν ὅποιον τηλεγράφων ἐλπίζω νὰ ἐλάβει. Δόξα τῷ Θεῷ, σεβαστέ μοι, ὅπου ἐφυλάχθη ἡ ζωὴ τῆς ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν αἰμοδόρων· δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι μέχρι τῆς ὥρας εὐρίσκεται εἰς τελείαν ἀνάρρωσιν, καὶ ἐπιθυμῶ πρὸς παρηγορίαν μου, εἰ δυνατόν, νὰ με ἀξιώσῃ ὀλιγόστιχον χαροποιᾶν ἐπιστολὴν τῆς. Εὐελπιζόμενος δὲ ὅτι θὰ ἀξιώθῃ χαροποιᾶν ἀπάντησίν τῆς, διατελῶ ἐν ἀνυπομονησίᾳ.

1879, φεβρουαρίου 26, Θεσσαλονίκη.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος

ὅλως πρόθ' μου

† Ὁ Πουλάνης ΜΕΛΕΤΙΟΣ.

44.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΚΥΚΟΥ.

Σεβασμιότητα δέσποτα.

Εὐσεβάστως ἀσπάζομαι τὴν ἁγίαν ὑμῶν δεξιάν.

Ἀπερίγραπτος εἶναι ἡ λύπη, εἰς ἣν περιῆλθον ἐσχάτως μαθὼν τὰ κατὰ τὴν Γ.Σ. λύπη, ἥτις, ὡς ὅξυ καὶ πυρὸν βέλος, βαθέως ἔτρωσε τὴν ψυχὴν μου, ὅποτε ἀνεγίνωσκον τὰς σκληρὰς καὶ πρωτακούστους βασάνους, ὡς ὑπέστητε. Μεγάλως τῷ ὄντι με συνεκίνησαν τὰ βανδαλικά ταῦτα κινήματα τῶν Βουλγάρων, διότι οὐδέτερον τῶν αἰσθημά-

των μου, τοῦ τε θρησκευτικοῦ καὶ φιλικοῦ, ἔμεινεν ἀπαθὲς ἀπέναντι μιᾶς τοιαύτης μαρτυρικῆς θέσεως. Ὅσον δ' ἄφ' ἐνὸς συλλυποῦμαι τὴν Υ. Σ. τοσοῦτον ἄφ' ἐτέρου συγχαίρω Αὐτήν, ὡς παθοῦσαν χάριν τῆς πίστεως καὶ θρησκείας, καὶ ὡς περιφρονήσαντες χάριν τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ αὐτὸ τὸ σκληρὸν τοῦ θανάτου δρέπανον.

Εὐχόμενος αἰέποτε ὑπὲρ τῆς ἀναρρώσεως τῆς Υ. Σ. διατελῶ μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ, ἐξαιτούμενος τὰς πατρικὰς αὐτῆς εὐχάς.

Κωνσταντινούπολις, τῇ 26ῃ φεβρουαρίου 1879.

ἀρχιμανδρίτης Κύριε ΜΕΛΕΤΙΟΣ.

45.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΠΟΥΔΑΣΤΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

Ἀθῆναι, τῇ 27 φεβρουαρίου 1879.

Σεβασμιώτατε,

Ἐπὶ τῇ ἀπαισίᾳ εἰδήσει τῆς κακώσεως καὶ προπηλακίσεως τῆς Υ. Σ. ὑπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ ὄχλου συνετρίβη μου ἡ καρδιά καὶ βαθεῖα λύπη μὲ κατεκυρίευσεν, ἥτις εἶχε κραταιωθῇ ἐπὶ μᾶλλον ἐπὶ τῇ ἀπαισιωτέρᾳ εἰδήσει τοῦ θανάτου ὑμῶν.

Τὸ ἄλλος δὲν ὑπῆρξε μερικόν, ἀλλὰ σύμπας ὁ ἐλληνισμὸς ἐθλίβη ἐπὶ τῷ συμβέβηκε, διότι οὐδέποτε εἶχε δι' ἐλπίδος ὅτι τὰ γεννήματα ταῦτα τοῦ μίσους καὶ τοῦ φανατισμοῦ ἤθελον προβῇ καὶ μέχρι τῆς ἀγριότητος καὶ βροβαρότητος καὶ δὴ καὶ τῆς θηριωδίας αὐτῶν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς Υ. Σ. Ἀλλ' ἐν ἡ συντριβῇ τῆς καρδίας εὐρισκόμεν, οὐδὲν ἠδύνατο νὰ θεραπεύσῃ αὐτήν, εἰμὴ ἡ διέψευσις τοῦ ἀπαισιῶδους ἀγγέλου περὶ τοῦ θανάτου ὑμῶν· πράγματι δὲ βλάσφημον παρηγορίαν ὑπῆρξεν αὕτη οὐ μόνον τῆς ἐμῆς, ἀλλὰ καὶ πάσης χριστιανικῆς καὶ χριστιανικῶς μεμορφωμένης καρδίας. Ἡ θεία πρόνοια, γινώσκουσα τὴν χρησιμότητα ὑμῶν διὰ τὴν πατρίδα ὑμῶν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν ἐλληνισμόν ἐν γένει σύμπαντα, ὑπῆρξε φύλαξ ἀγγελος τῆς πολυτίμου ὑμῶν ζωῆς, τῆς τόσας καὶ τηλικαύτας ἀρετὰς ἐγκλειούσης.

Οὐδαμῶς δὲ ἄλλως ἡδυνάμην νὰ ἐκφράσω ὑμῖν τὸ μὲν τὴν λύπην ἐπὶ τῷ διατρεχθέντι ὑφ' ὑμῶν κινδύνῳ τῆς ζωῆς, τὸ δὲ τὴν χαρὰν μου ἐπὶ τῇ διασώσει αὐτῆς, εἰμὴ δι' ἐπιστολῆς, ἐν ἣ ὅμως δὲν ἠκολούθησα τοὺς τύπους τῶν πρὸς μητροπολίτας ἐπιστολῶν, ἀλλ' ὅτι ἡ καρδιά μου αὐτῇ μοί ὑπηγόρευεν.

Εὐελπιστῶν δὲ ὅτι διὰ τὴν παρατυπίαν μου ταύτην θὰ τύχω συγ-

γνώμης παρ' ὑμῶν, ἀποβλεπόντων οὐχὶ εἰς τοὺς τύπους, ἀλλ' εἰς τὴν ὑπαγορεύσασαν τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ψυχικὴν μου διάθεσιν, μένω μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ,

τὸ εὐπειθέστατον Ὑμῶν τέκνον,

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ.

46.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΜΦΙΠΟΛΕΩΣ.

Σεβασμιώτατε ἱεράρχα!

Ὀλίγαι ἡμέραι παρήλθον ἀπὸ τῆς ἐπανόδου μου ἐν Κωνσταν]πόλει, καὶ θλιβερώτατον ἄκουσμα κατετραυμάτισε τὴν καρδίαν μου. Ἐπὶ ἱκανὰς δ' ἡμέρας ἤμην ἐναγώνιος, ἕως νὰ μάθω ὅτι ἡ πολυτίμος ζωὴ τῆς Υ. Σ. διέφυγε τὸν τρομερὸν κίνδυνον. Εὐτύχημα τῷ ὄντι ἡ Ὑμετέρα διάσωσις διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος. Εὐχαριστῶ καὶ δοξάζω τὸν Ὑψιστον, ὅτι τὰ δάκρυά μου μετεβλήθησαν εἰς χαράν. Οἱ κακοῦργοι δὲν ἐπέτυχον ἐντελῶς τοῦ ποθομένου, καὶ σήμερον ὁ περικλεῆς καὶ τοῖς πᾶσι ποθεινὸς Ἀδριανουπόλεως ζῇ καὶ ὑγιαίνει, κατ' εὐτυχίαν τοῦ ἐλληνισμοῦ.

Φήμην διεδόθη ἐνταῦθα ὅτι ἡ Α. Σ. ἔλαβεν ἄδειαν νὰ ἐνδημήσῃ ἐπὶ δύο μῆνας ἐν Κωνσταντινουπόλει· ἀνέμενον Αὐτήν κατὰ συνέπειαν νὰ φθάσῃ μὲ τὸν Μ. πρωτοσύγκελλον, καὶ ἔχαιρον μεγάλως, ἀλλ' ἕως τῶρα δὲν ἐφάνητε, δὲν ἔμαθον δὲ ἀκόμη τὸ πότε τούλαχιστον θὰ λάβω τὸ εὐτύχημα νὰ Σᾶς περιπτυχθῶ. Ἐπὶ τοῦ παρόντος εὐδοκήσατε νὰ δεχθῆτε τὰ συγχαρητήριά μου, διότι διεσώθητε ἀπὸ τὸν ἐσχατὸν κίνδυνον τῆς ζωῆς, καὶ συνάμα τὴν ἐκφράσιν τῆς βαθείας πρὸς Ὑμᾶς ὑπολήψεως καὶ τιμῆς, μεθ' ἧς καὶ ὑποσημειοῦμαι βαθυσεβάστως, ὁ ὑποκλινὴς τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος,

† Ἀμφιπολέως ΙΑΚΩΒΟΣ.

Ἐν Φαναρίῳ, 28 φεβρουαρίου 1879.

47.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ν. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΑΡΑΝΤΙΔΟΥ.

Σεβασμιώτατε δέσποτα.

Τὸ κατὰ τῆς ἱερᾶς αὐτῆς κορυφῆς κίνημα τῶν δημαγωγῶν τῆς

βουλγαρικῆς ὁμάδος κατεσπύραξε τὴν καρδίαν ἡμῶν. Κεραινόπληκτοι ἐμείναμεν, σεβασμιώτατε, εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς βαρβάρου, τῆς ἀνηθίου, τῆς καννιβαλικῆς πράξεως τῶν ἀθλίων, οἵτινες ἐτόλμησαν νὰ ἄρῃσι χεῖρα ἀνόσιον κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου Αὐτῆς. Ἀλλ' ἐπέπρωτο, ὦ εὐγενὲς ψυχὴ! ἵνα πῖν καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πρὸς δόξαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους!

Ὁ Ὑψιστος ἐξελέξατο Αὐτὴν πάντως ὡς μάρτυρα τῆς δόξης Του. Γεννηθῆτω τὸ θέλημά του. Τὸ ἐφ' ἡμῖν, δοξάζομεν αὐτὸν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς παρελεύσεως τοῦ κινδύνου.

Παρά Θεοῦ δ' αἰτούμεθα τοῦ παμμεγίστου, ὅπως ὁ κραταῖος βραχίων αὐτοῦ προθέλῃ μιν καὶ ἀνεπιστρέπτει ἐκ σοδείᾳ τοὺς καννιβάλους.

Ζῶντες, σεβασμιώτατε πατέρα, ἐπὶ μήκιστον, ἐντείνων αἰεὶ καὶ κατευοδούμενος ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν ἱερῶν καὶ ὑψηλῶν καθηκόντων Σου ὑπὲρ τε τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ ἔθνους καὶ τῆς πολιτείας.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 28 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος ταπεινοὶ θεράποντες,

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΑΝΤΙΔΗΣ.

48.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ν. ΤΣΑΝΑΚΑ.

Σεβασμιώτατε!

Ἡ διὰ τῶν φύλλων τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀγγελθεῖσα λυπηρὰ ἀφήγησις τῶν συμβεβηκότων εἰς τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα ἀπαίρου θλίψεως ἐνέπλησε σύμπαν τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, ἰδίᾳ δὲ τὴν καρδίαν μου, καὶ ἀναλογιζόμενος ὅποια τὰ παθήματα καὶ ἡ ἀναξιοπάθεια τῆς Υ. Σ. ἐν τῇ ἀκριβεῖ ἐκπληρώσει τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς της, ὑπὸ ἄλγους καταλαμβάνομαι, καὶ ἐκ καθήκοντος φιλικοῦ διὰ τῆς ταπεινῆς μου ταύτης ἐπιστολῆς προάγομαι ἵνα ἐκφράσω τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήριά μου πρὸς τὴν Υ. Σ. δοξάζων τὸν Ὑψιστον, τὸν εὐδοκήσαντα ἵνα ἀπαλλάξῃ αὐτὴν τοῦ ἐπικειμένου αὐτῇ θανάτου, ὃν χεῖρες ἀνόσιοι τῇ παρεσκύασαν. Εὐχομαι οὖν πρὸς τὴν ἄπειρον τοῦ Ὑψίστου ἀγαθότητα, ὅπως διαφυλάττῃ αὐτὴν τοῦ λοιποῦ ἐν ἀμεταπτώτῳ ὑγείᾳ, καὶ ἀπὸ παντὸς ἀνιάρου συναντήματος ἀβλαβῇ καὶ ἀγαπηρέατον. Ἐπιθυμῶν δὲ ὅπως διὰ σεβ. ἐπιστολῆς τας ἀγγελθῶ τὰ

τῆς ἐντελοῦς ἀναρρώσεώς της, καὶ ἀσπαζόμενος εὐλαβῶς τὴν ἀγίαν αὐτῆς δεξιάν, ὑποσημειοῦμαι μετὰ σεβασμοῦ,

Ἰωάννινα, τῇ 2 μαρτίου 1879.

τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος

κατὰ πνεῦμα τέκνον πειθήνιον καὶ δούλος ταπεινός,

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΑΝΑΚΑΣ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ ἀγίῳ Ἀδριανουπόλεως κ. κ. Διονυσίῳ κ.τ.λ.

Εἰς Ἀδριανούπολιν.

49.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.

Ἀξιόσεβαστέ μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφέ!

Ἐπερωτῶν πρωτίστως τὰ τῆς εὐχαισιότητος μοι ἀγαθῆς υγείας της διὰ τοῦ ἀδελφικοῦ τούτου, προάγομαι ἵνα ἐκφράσω τὴν λύπην μου ἐπὶ τοῖς θεινοπαθήμασιν, ἃ ὑπέστη, καὶ ἅτινα ἀνέγων ἐν ταῖς ἐφημερίσι τῆς πρωτευούσης ἀκολούθως δὲ, καθ' ἃ μοι ἔγραφον ἐκ Κ] πόλεως, ἔμαθον μετ' εὐχαριστήσεώς μου τὴν ἐντελῇ ἀπαλλαγὴν καὶ ἀνάρρωσίν της, καὶ συγχαίρω αὐτὴν φιλαδέλφως ἐν τούτοις ἐπιθυμῶν ὅπως ἐν εὐκαιρίᾳ της μοι ἐξαγγεῖλῃ τὰ κατ' αὐτὴν πρὸς χαρὰν μου, διατελῶ ἐν πλήρει ἀδελφικῇ ἀγάπῃ καὶ ὑπολήψει.

Ἰωάννινα, τῇ 2 μαρτίου 1879.

Τῆς περισπουδᾶς μοι Α. σεβασμιότητος

ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ ὀλοπρόθυμος,

† Ὁ Ἰωαννίνων ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ.

50.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

ΙΕΡΟΘΕΟΣ ἑλέφ Θεοῦ πατριάρχης τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης.

Ἀριθ. πρωτ. 133.

Πανιερώτατε μητροπολίτα Ἀδριανουπόλεως, ὑπέρτιμε καὶ ἐξαρχεπαντὸς Λίμνιόντου κύριε Διονύσιε, ἐν Χριστῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ ἐπι-

πόθητε ἀδελφεὶ καὶ συλλειτουργεῖ τῆς ἡμῶν μετριότητος. Τὴν ὑμετέραν περισπούδαστον ἡμῖν πανιερότητα ἐν κυρίῳ περιπτυσσόμενοι, ὑπερῷοις προσαγορεύομεν.

Τῶν κατὰ τῆς ὑμετέρας πανιερότητος τετολμημένων ἢ ἀπαισίων φήμῃ καὶ μέχρις ἡμῶν ἀφικομένη, πολλῆς ἡμᾶς ἐνέπλησεν ὀδύνης καὶ θλίψεως. Τί γὰρ οὐκ ἀνῆγγειλε τῶν ἀλγεινῶν καὶ τῶν τὰ κλισία τὴν καρδίαν τιτρωσκόντων; οὐκ ἀρίδην τῶν ἱερωτέρων καταπάτησιν; οὐ βδελυρὰν συνωμοσίαν; οὐκ ἀπεγνωσμένην καὶ φρενοβλαβὴ ὁμάδος τινὸς φανατισμόν; οὐκ κίνδυνον ζωῆς τιμιωτάτης τῇ καθ' ὅλου Ἐκκλησίᾳ καὶ τιμαλφοῦς;

Ἄλλ' εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῇ ἀφάτῳ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ καὶ πανσόφῳ προνοίᾳ εἰς ἡδέα μετατρέπων τὰ λυπηρὰ καὶ τὴν θλίψιν διὰ χαρᾶς παραμυθούμενος! Ἡ σωτηρία τῆς ὑμετέρας πανιερότητος ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν φρενητιῶντων φονέων, καὶ ἡ λύτρωσις τῶν ἐριτίμων αὐτῆς ἡμερῶν ἀπὸ τῶν ἀνηκέστων τοῦ θανάτου κακῶν, τὴν βαρεῖαν τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἀλγηδὸνα εἰς ἀγαλλίασιν εὐφρόσυνον μετέβαλε καὶ τὰ ὀδυνηρὰ δάκρυα εἰς ἔνθερον μετεποίησεν εὐχαριστίαν πρὸς τὸν οὐράνιον πατέρα, τὸν ἀντιλαβόμενον κραταιᾷ χειρὶ τῆς ἀδελφικῆς αὐτῆς ἀγάπης καὶ πανσθενεὶ χάριτι διασπᾶσαντα αὐτὴν τῆς θανάσιμου ἐπιβουλῆς καὶ ἐπιχειρήσεως.

Ἀπὸ μέσης οὖν ψυχῆς δοξολογοῦντες τὸν Ὑψιστον ἐπὶ τούτοις, συγχαίρομεν τῇ ὑμετέρᾳ ἀγαστῇ πανιερότητι καὶ τῷ ἐμπεπιστευμένῳ αὐτῇ περιουσίῳ λαῷ τοῦ Κυρίου, καὶ θερμῶς δεόμεθα τοῦ Θεοῦ ἐλέους, ὅπως πάσης μὲν ἀναρᾶς ἐπηρείας αὐτὴν ἀπαλλάξῃ, χαρίσῃται δὲ τῇ καθ' ὅλου Ἐκκλησίᾳ τὰς τιμαλφεῖς αὐτῆς ἡμέρας ἐπὶ ἔτη παμπληθῇ, ὑγιεινὰ καὶ σωτήρια.

Ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει Ἱερουσαλὴμ, γ' μαρτίου αἰῶν.

† Ὁ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

51.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Ἀριθ. 42.

Καιρίως λυπηθεὶς ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῶν οὖς, ὡς μὴ ὠφελεν, ἡ Ὑ. σεβασμιότης ὑπῆσθη ὑπὸ τῶν βανδαλικῶς κατ' Αὐτῆς ἐπιπεσόντων ἀνθρωπομόρφων θηρίων ἀνηκούστους αἰκισμοὺς καὶ κακώσεις, σπεύδω μετὰ χαρᾶς μου ἐκφράσαι Αὐτῇ τὰς εὐχαριστίας μου, εὐαγγελισθεὶς ὅτι ἡ Ὑμ. Σ. ἀπαλλαγεῖσα τῶν βιαιῶν καὶ μισαιφόνων χειρῶν τῶν κακούργων, προβαίνει ἀναρρωνύουσα πρὸς κλέος καὶ δόξαν τῆς τε μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους.

Δεόμενος τοίνυν τῷ πανοικτίρμονι Θεῷ, ὅπως δόξῃ Αὐτῇ, ὅσον τάχος, ἐντελῇ ἀνάρρωσιν, ὑγίειαν ἀμετάπτωτον καὶ μακροβιότητα, διατελῶ.

Ἐν Ἀργυροκαστρῷ, τῇ 9ῃ μαρτίου 1879.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος

ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

καὶ ὁλοπρόθυμος τοῖς ὁρίμοις,

† Ὁ Δρυϊνουπόλεως ΑΝΘΙΜΟΣ.

52.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡ. ΣΙΝΑΙΟΥ.

Σεβασμιότατε.

Ὡς περ ὕδωρ ψυχρὸν ψυχῇ διψῶσιν προσήνεις, οὕτως ἀγγελία ἀγαθὴ ἐκ γῆς μακρόθεν. Τὴν χαροποιᾶν ἀγγελίαν τῆς βελτιώσεως τῆς ὑγείας τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος, ἔτι Αὐτῆς ἐν τῇ ἐαυτῆς ἐπαρχίᾳ τὰς διατριβὰς ποιουμένης, μετὰ δακρύων χαρᾶς κομισχόμενος, καὶ ἡδὴ ἐκ τῆς εἰς Βασιλεύουσαν αἰσίας Αὐτῆς ἐλεύσεως προσεπιθεσθαι, ἐχάσθη ἀληθῶς ἐπὶ τῇ ἐκ θεϊκῆς ὄντως δυνάμει σωτηρίᾳ Αὐτῆς ἐκ τῆς ἀπαισίας ἐκείνης καννιβαλικῆς πράξεως, ὑφ' ἧς οἱ αὐτοῦργοι ἀποτυφλωθέντες, διεπράξαντο ἐπὶ τοῦ ἀτόμου τῆς Ὑ. Σ. ὅσα ὁ νοῦς ἱλιγγιᾷ ἀνκμινῆσκεσθαι. Πάνυ καλῶς ἄρα ἐφαρμοῖζεται καὶ ἐνταῦθα τὸ προφητικὸν ἐκεῖνο λόγιον, ὅτι « ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί, καὶ συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με ».

Ἄλλ' ὁ τὰ πάντα διέπων πανσθενὴς Θεὸς, ὁ τῷ βραχίονι ὑπερασπιῶν καὶ τῇ δεξιᾷ σκεπάζων τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ, ἐρρύσατο τὴν Ὑ. Σ. ἐκ προφανοῦς κινδύνου καὶ διετήρησεν Αὐτὴν σώαν καὶ ὑγιᾶ, πρὸς θρίαμβον τῆς καθόλου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ ἀνεξίτηλον θαυμασμοῦ ὑπόδειγμα τοῖς ἐπερχομένοις.

Ὡς δ' ἔστιν ἀληθές, ὅτι τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο τῆς σῆς σεβασμιότητος ἅπαντα τὸν λογικὸν κόσμον κατετάραξεν, οὕτως ἀληθεύει, ὅτι ἐσπράξαεν ἠθικῶς πλεῖον ἐμὲ, ὃν συνδέει ἀρχαία ἀδελφικὴ φιλία καὶ ἀγάπη, ἐφ' ᾧ ἡδὴ μὲν ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ Αὐτῆς ἀναρρώσει τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδίδω, ἐπιφυλαττόμενος ἐς ἄλλοτε — εἰ τὸ θεῖον εἶδοκῇ — ὅπως καὶ ἐκ τοῦ συνέγγυς κατασπασθῶ τὴν Ὑμ. Σεβ. ἐν πνεύματι ἀδελφικῆς ἀγάπης, ἅτε τῆς ὑγείας μου ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν οὐχὶ λίαν καλῇ καταστάσει διατελούσης καὶ ὑπὸ παντοίων ἠθικῶν ἀλγηδόνων περινοστούμενος.

Καὶ αὖθις δὲ τὰ ἐμὰ εἰλικρινῆ συγχαρητήρια ἀπονέμων, διατελῶ
Βουγιούκ-Δερὲ, τῇ 10ῃ μαρτίου 1879.

ἡμετέρας σεβασμιότητος
ἐν Χριστῷ λίαν ἀγαπητὸς ἀδελφός
καὶ πρόθυμος φίλος,
† Ὁ Συναίου ΚΥΡΙΑΛΟΣ.

53.
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΡΑΚΑΚΗ καὶ ΣΤ. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ.
Σεβασμιώτατε.

Ἐκ τῶν διαβιδασθέντων τῇ Ὑμ. σεβασμιότητι δύο τηλεγραφημά-
των τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Κρήτης κ. Μελετίου ἔγνων τὴν
ἀλγεινοτάτην ἐντύπωσιν, ἣν προξένησε καὶ τοῖς ἐνταῦθα χριστιανοῖς
ἡ ἀπαισία εἰδησις τοῦ συμβάντος κατὰ τοῦ γεραροῦ Αὐτῆς προσώπου
βυζαντινοῦ ἀνσιουργήματος. Τὴν ἐκ τούτου προξενηθεῖσαν εἰς πόν-
τας καιριοτάτην θλίψιν διεδέχθη ὑπέρμετρος εὐχαρίστησις καὶ ἀνέκ-
φραστος χαρὰ μετὰ τὴν εἰς τὰ εἰρημένα τηλεγραφήματα δοθείσαν
ἀπάντησιν Αὐτῆς, ἐξ ἧς ἐγένετο δῆλον, ὅτι εὐτυχῶς ἡ τοσοῦτο τρα-
γεῖα πολῦτιμος Αὐτῆς ζωὴ οὐδένα διατρέχει κίνδυνον, ἡ δὲ υἱεία
Αὐτῆς ἐγγίζει εἰς ἀνάρρωσιν. Συμμερισθέντες μετὰ συγκινήσεως ἐκ
τῶν πρώτων τὰ ἀντίθετα ταῦτα αἰσθήματα, καθῆκον ἱερὸν καὶ ἀπα-
ραίτητον ἐκπληροῦμεν ἐκφράζοντες Αὐτῇ τὰ ἐπὶ τούτοις εἰλικρινῆ καὶ
ἐγκάρδια συγχαρητήρια ἡμῶν. Εὐχόμεθα δὲ διαπρυσίως πρὸς τὸν Ὑ-
ψιστον, ἵνα διατηρῇ Αὐτὴν καὶ τοῦ λοιποῦ ὑπὸ τὴν ἀγίαν αὐτοῦ σκέ-
πην ἐν τῇ περαιτέρω πιστῇ καὶ ἀκριβεῖ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντος,
οὗτινος χάριν ὑπέστη πρὸς δόξαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους τὰς
γνωστὰς σκληρὰς καὶ ἀπανθρώπους κακώσεις. Κατασπαζόμενοι με-
τὰ βυθυτάτου σεβασμοῦ τὴν πανίερρον δεξιάν Αὐτῆς καὶ ἐπικαλούμε-
νοι ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὰς ταπεινοπροσκυνούσας Αὐτὴν οἰκογενείας ἡμῶν
τὰς πατρικὰς εὐχοσευλογίας Αὐτῆς, διατελοῦμεν μετ' ἀπεριόριστου
ἀφοσιώσεως.

Ἐν Ἡρακλείῳ, τῇ 19 μαρτίου 1879.

Τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος ταπεινοὶ ἐν Χριστῷ υἱοὶ

καὶ ὅλως πρόθυμοι θεράποντες,

ΙΩΑΝΝΗΣ Δρακάκης.

ΣΤ. Μαρκόπουλος.

54.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΡΗΤΗΣ.

Τὴν Ὑμ. περισπούδαστον μοι σεβασμιότητα ἀδελφικοῖς
ἐν Χριστῷ χεῖλεσι κατασπαζόμενος, ὑπερήδιστα προσαγορεύω.

Συγχρόνως ἐκομισάμην ἀμφοτέρω τὰ ἐπισταλέντα μοι ἀδελφικά
γράμματά Της ἀπὸ τῆς 7ης καὶ 22ας τοῦ παρελθόντος μηνὸς κεχρο-
νολογημένα, εἰς τὰ ὅποια ἀπέσχον ν' ἀπαντήσω ἄχρι τοῦδε, διότι ἐκ
τῶν ἐφημερίδων τῆς πρωτεύουσας εἶχον πληροφορηθῇ, ὅτι ἡτήσατο
δίμηνον ἀδειαν ἀπουσίας χάριν τῆς ἐντελοῦς ἀποκαταστάσεως τῆς
τοσοῦτο σπουδαίως παθούσης υἱείας Της, συνεπεία οὗτινος ἀνέμενον
ἵνα πληροφορηθῇ τὸ μέρος, εἰς ὃ ἐμελλε νὰ μεταβῇ. Διὰ ταῦτα ἐκ-
πληρῶν σήμερον μόλις, τὸ ἀπαραίτητον, ἀλλὰ καὶ εὐφρόσυνον τοῦτο
καθῆκον, σπεύδω νὰ τῇ διαδηλώσω τὴν ἡν ἡσθάνην ἀμύθητον εὐχα-
ρίστησιν καὶ ἀνέκφραστον ἀγαλλίασιν, εὐαγγελισθεὶς διὰ τῶν ποθει-
νοτάτων μοι γραμμάτων Της τούτων, ὅτι χάριτι θεῷ ἡ πολῦτιμος
υἱεία Της ἐγγίζει εἰς πλήρη ἀνάρρωσιν. Τὴν ἐνδόμυχον δὲ χαρὰν μου
ταύτην τῇ διαβεβαιῶ ὅτι συνεμερίσθησαν ἅπαντες οἱ ἐνταῦθα χρι-
στιανοί, οἵτινες, ἐξακολουθοῦντες νὰ διατηρῶσιν ἀμείωτον τὴν πρὸς
τὸ γεράκιον πρόσωπόν Της ὀφειλομένην οὐκίαν αὐτῶν ἀγάπην, ἀκραί-
φνέστατον ἐπεδείξαντο καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ
τῆς υἱείας Της. Ἀναπέμπων δὲ μετ' αὐτῶν ἐνθέρμους εὐχαριστίας
πρὸς τὸν Ὑψιστον, τὸν οὕτω εὐτυχῶς πρὸς γενικὴν τοῦ ἔθνους εὐχα-
ρίστησιν καὶ χαρὰν διασώσαντα τὴν ἐρίτιμον ζωὴν Της ἀπὸ τοῦ οὗ
διέτρεξεν ὑστάτου κινδύνου, εὐχομαι πρὸς αὐτὴν ἀπὸ μέσης ψυχῆς καὶ
καρδίας, ἵνα διαφυλάττῃ Αὐτὴν ἕσασθαι διὰ τὴν περαιτέρω ἐκπλήρω-
σιν τοῦ ἱεροῦ καθήκοντος, ὑπὲρ οὗ προμαχῶν μικροῦ δεῖν ἐπιπτε θῆ-
μα τῆς ἐνθέου ἀφοσιώσεώς Της πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς τῆς Ἐκκλη-
σίας καὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν. Ἐν τούτοις ἐπιθυμῶ ἵνα πληροφορηθῇ
διὰ πρώτης εὐκαιρίας τὴν πλήρη ἀνάκτησιν τῆς υἱείας Της, τῇ ἐκ-
φράζω τελευτῶν τὴν ὑπερέξοχον ὑπόληψιν καὶ ἀκραίφνεστάτην ἀγά-
πην μου, καὶ φιλαδέλφως ἐπευχόμενος τελευτῶν, ὅπως, διελθούσα ἐν
ἁκρᾷ υἱείᾳ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἱερᾶς νηστείας στάδιον, ἐορτάσῃ γη-
θοσύνης τὴν ἐκ νεκρῶν τριήμερον ἐξανίστασιν τοῦ Κυρίου καὶ Σωτή-
ρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διατελῶ μετ' ἀφοσιώσεως ἐνδεδεχοῦς.

Ἐν Ἡρακλείῳ, τῇ 19 μαρτίου 1879.

Τῆς λίαν μοι περισπούδαστου σεβασμιότητός Της
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ φίλος θερμὸς καὶ ἐπιστήθιος,

† Ὁ Κρήτης ΜΕΛΕΤΙΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΜΑΣΕΙΑΣ ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ.

Σεβασμιοπόθητέ μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφέ!

Ὅποτε ἡ θλιβερά καὶ ἀπαίσιος εἰδήσις τῆς γενομένης κατὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ σεβαστοῦ προσώπου τῆς Υ. Σ. καννιβαλικῆς ἐπιθέσεως μη-τραλοιῶν τινῶν τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει βουλγαρικοῦ σχισματικοῦ συρ-φετοῦ ἀντήχησε βαρέως καὶ εἰς τὴν ἐμὴν ἀκοήν, ἀλγεινοτάτην ἐνε-ποίησέ μοι αἰσθῆσιν, καὶ βαθεῖαν περιέγραψε πληγὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ἣν κατεσπάραξεν ἀληθῶς, καὶ διέσεισε τοσοῦτῳ μᾶλλον βιαίως, ὅσον ἀδύνατον ἦτο νὰ ἀνθέξῃ αὕτη, χωρὶς νὰ μὴ αἰσθανθῇ ἐαυτὴν ἀ-ποστᾶζουσαν αἱμάτων, ἀπέναντι γεγονότος στυγεροῦ καὶ ἀποτρο-παίου, ἀποτολμηθέντος ὑπὸ συμμίκτου φρενητιώδους ὄχλου, γεγονό-τος, δι' ὃ δικαίως συνεταράχθη σύμπασα ἡ χριστιανικὴ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἐν ἀγανακτήσει ἤγειρεν ἅπαν τὰ ὀρθόδοξον ἡμῶν γένος, καὶ ὅπερ διὰ μελανῶν χρωμάτων θέλει κατα-γράφει ἐν ταῖς δέλτοις τῆς ἱστορίας Αὐτῆς ἡ μήτηρ Ἐκκλησία, πα-ραδίδουσα εἰς τὸν καταστιγματισμὸν τῆς μελλούσης γενεᾶς τοὺς αὐτουργοὺς καὶ ἐνόχους τοσοῦτον φοικῶδους κακουργήματος κατὰ τοῦ διαπρεπεστέρου τέκνου Αὐτῆς.

Δόξαν δ' ἐν τούτοις ἀνέπεμψα τῷ Ὑψίστῳ δεδοξασμένῳ Θεῷ, τῷ τοσοῦτον θαυμασίως λυτρώσαντι Αὐτὴν ἀπὸ τῶν ὀνύχων αἰμοβόρων καὶ κατασπαρακτικῶν ἀνθρωπομόρφων τίγρεων, καὶ τὴν ζωὴν Αὐτῆς σώσαντι καὶ διαφυλάξαντι εἰς μείζονα δοξαστὰ καὶ θαυμασιώτερα ἔργα αὐτοῦ.

Ἐκφράζων τοίνυν ἀπὸ μυχίων καρδίας τὰ βαθύτατα συλλυπητή-ριά μου πρὸς Αὐτὴν ἐπὶ τῷ ἀνιάρῳ παθήματι, ὅπερ ὑπέστη προασι-ζομένη, ὡς ἀληθὲς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης, τὰ δίκαια τῆς ἀγίας καὶ θεοπαγοῦς αὐτοῦ Ἐκκλησίας, συγχαίρω ἅμα τῇ Ὑμετέρᾳ σεβα-σμιότητι ἐπὶ τε τῇ ἐντελεῖ ἀναρρώσει καὶ ἀνακτῆσει τῆς σπουδαίως παθούσης ὑγείας Αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἀφίξει. Τῆς εἰς Βασιλεύου-σαν, ἐπευχόμενος συγχρόνως, ὅπως ὁ διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρωπί-νου γένους ἐκουσίως ἐαυτὸν θῦμα ἐπὶ τοῦ σταυροῦ προσαναγών, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου θεάνθρωπος Κύριος ἡμῶν Ἰη-σοῦς Χριστὸς καταξιώσῃ Αὐτὴν προσκυνῆσαι σεπτῶς καὶ θεαρέστως τὰ τε ἄχραντα καὶ ζωοπύροχα αὐτοῦ πάθη, ὡς καὶ τὴν ἐνδοξον τριή-μεραν ἐκ νεκρῶν αὐτοῦ ἐξανάστασιν, ἐφέτος τε καὶ εἰς ἔτη ὅ,τι πλεί-στα ὑγιεινὰ καὶ σωτηριωδέστατα.

Ἐπὶ τούτοις ἐκφράζων καὶ τὰ εἰλικρινῆ ἀδελφικὰ ἀγαθὰ αἰσθῆ-

ματὰ μου πρὸς τὴν Ὑμετέραν σεβασμιότητα, κατασπᾶζομαι Αὐτὴν ἐν φιλήμῃ ἀγάπῃ, καὶ διατελῶ

Ἐν Ἀμισῷ, 20 μαρτίου 1879.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιοποίηται μοι σεβασμιότητος

ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός

καὶ προθύμος τοῖς ὁρίμοις,

+ Ὁ Ἀμασείας ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ.

Τὴν Ὑμετέραν γερασμίαν μοι σεβασμιότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενος, ὡς εἰκὸς, προσκυνῶ.

Μετὰ ψυχικοῦ ἄλγους καὶ βχθυτάτης θλίψεως ἀναγνοὺς ἐν ταῖς ἐφημερίαι τοῦ προμεμελετημένου στυγεροῦ κακουργήμα, ὅπερ συρφετώ-δης βάρβαρος ὄχλος ἀνοσίαις χερσὶν ἀπετόλμησε καθ' ἐνὸς τῶν δια-κεκριμένων καὶ διαπρεπεστετέρων τῆς Ἐκκλησίας ἱεραρχῶν, κατ' ἐκεί-νου, ὅστις ὁμολογουμένως μετὰ προφανοῦς ἰδίου κινδύνου πολλοὺς ἐκ τοῦ ἀγνωμονεστάτου αὐτοῦ ὄχλου ἐν ταῖς παρελθούσαις δειναῖς περι-στάσεσιν ἐκ τῆς ἀγχόνης ἐλυτρώσατο, κατεταράχθη καὶ κατεθλίβη τὴν καρδίαν ἐπὶ τῷ λυπηροτάτῳ τούτῳ ἀκούσματι· πληροφορηθεὶς ὁ-μως ἐσχάτως μετὰ ψυχικῆς ἀγαλλιάσεως περὶ τῆς αἰσίας εἰς Κωνστ] πολιν ἀφίξεώς Της καὶ τῆς ἐντελοῦς Αὐτῆς ἀναρρώσεως, χαρὰν μεγά-λην σφόδρα ἠσθάνθη ἐπὶ τῇ λίαν εὐχαρίστῳ ταύτῃ ἀγγελίᾳ. Ἐν τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ καθήκόν μου ἀπαραίτητον ἐθεώρησα, ὅπως ἐπευ-χηθῶ Αὐτῇ, ἵνα, διανύσασα ὑγιῶς καὶ αἰσίως τὸ ὑπόλοιπον τῆς τεσ-σαρακονθημέρου νηστείας, καὶ προσκυνήσασα τὰ σεπτὰ καὶ σωτήρια πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐορτάσῃ φαιδρῶς καὶ πάνηγυρίσῃ γηθασύνως καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν τριήμερον αὐτοῦ ἐξανάστασιν τῆτές τε καὶ εἰς πολλῶν ἐνιαυτῶν κυκλικὰς περιόδους σὺν τῇ ἀπολαύσει τῶν ὧν ἐφίεται ἀγαθῶν καὶ σωτηριωδῶν καταθυμιῶν· εὐελπιστῶν δὲ ὅτι θελαγχάθως πάνυ ἔξει με ὑπὸ τὴν εὐνοίαν Της, βε-βαία οὕσα ὅτι ἔσομαι ἐσσεὶ εὐγνώμων, ὑποσημειοῦμαι μετὰ τοῦ ἀνή-κοντος σεβασμοῦ,

τῆς γερασμίας μοι Ὑμετέρας σεβασμιότητος

Τῇ 22 μαρτίου 1879. Γκιουμουρτζίνα.

ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ ὁλοπρόθυμος τοῖς ὁρίμοις

+ Ὁ Μαρωνείας ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΞΑΝΘΗΣ ΦΙΛΟΘΕΟΥ.

Τὴν σεπτιοτάτην καὶ λίαν μοι περισπούδαστον Αὐτῆς σεβασμιότητα ἀδελφικῶς ἐν Χριστῷ κατασπαζόμενος προσκυνῶ.

Οἱ ἐν Ἀδριανουπόλει θεοφιλεῖς καὶ ἐθνωφελεῖς ἀγῶνες καὶ τὰ ἀθλητικὰ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας παθήματα προάγουσι καὶ ἐγώ, ἵνα συγχαρῶ τὴν σεβασμίαν καὶ σεπτιοτάτην μοι Αὐτῆς κορυφήν, ὅτι τε κατηξιώθη παθεῖν καὶ κακωθῆναι ὑπὲρ τῆς πολυτλήμονος μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας, καὶ ὅτι μετὰ τὰ μαρτυρικὰ ἐκείνα παθήματα διεφύλαξεν Αὐτὴν ὁ Κύριος ἀβλαβῆ καὶ ἐχαρίσατο ὑγιαίνουσιν τῇ πανακηράτῳ αὐτοῦ Νύμφῃ. Μακαρίζω τοίνυν ἐαυτὴν ὅτι δύναται λέγειν μετὰ τοῦ Ἀποστόλου ὅτι τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ σώματι Αὐτῆς βαστάζει καὶ χαίρειν ἐπὶ τοῖς παθήμασιν Αὐτῆς, ἐγὼ δὲ συγχαίρων, μακαρίζω τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν ὅτι τε τηλικαῦτον κατέχει ἔνδοξον στρατιώτην καὶ γενναῖον ἀθλητὴν καὶ ὅτι αἱ πολύτιμοι τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἡμέραι διεφυλάχθησαν ἵνα χρησιμεύσωσιν ὑπὲρ τῆς δόξης καὶ εὐκλείας Αὐτῆς. Τὰ ἀθλητικὰ Αὐτῆς παθήματα ὑπῆρξαν ἀντάξια τῶν εὐγενῶν καὶ ἀρχιεροπρεπῶν αἰσθημάτων, ἅτινα αἰετοτε διέκρινον Αὐτὴν καὶ προσέθηκάν ἐν τῷ στεφάνῳ τῶν ὑπὲρ τῆς ἀγίας ἡμῶν μητρὸς ἀγῶνων Αὐτῆς πολύτιμον ἀδάμαντα. Ζῆθι καὶ εὐδοῦ, πολυτίμητε ἀδελφέ, πρὸς καύχημα καὶ δόξαν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἀθλητικῆς μητρὸς Ἐκκλησίας. Πληθυνθείησαν δὲ παρόμοιοι Σοὶ παρὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ στρατιῶται. Καὶ περὶ τούτων μὲν οὕτως. Ἐπὶ δὲ τῇ παρουσίᾳ τῶν κοσμοσωτηρίων πανηγύρεων τῶν ἀχράντων τοῦ Κυρίου παθῶν καὶ τῆς ἐνδόξου Ἀναστάσεως συγχαίρων τῇ πανσεβάστῳ μοι Αὐτῆς σεβασμιότητι, δέομαι τοῦ ἀρχιποίμενος Κυρίου ἵνα καταξιῷ Αὐτὴν ἄγειν ταύτας ἐπὶ πλείστα ὅσα ἔτη ἐν ὑγείᾳ ἀμεταπτώτῳ καὶ πνευματικῇ ἀγαλλιάσει, συνδωρούμενος Αὐτῇ πᾶν ἀγαθόν καὶ καταθύμιον. Κατασπαζόμενος Αὐτὴν αὖθις ἐν φιλήματι Χριστοῦ, διατελῶ

Ἐν Ξάνθῃ, τῇ κέ μαρτίου 1879.

τῆς πανσεβάστου καὶ σεπτιοτάτης μοι Αὐτῆς σεβασμιότητος
ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ ὅλως πρόθυμος,

† Ὁ Ξάνθης ΦΙΛΟΘΕΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΚΑΙ ΑΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ.

Τὴν σεβασμιότητα τῆς ταπεινῶς προσκυνῶ.

Εὐσεβέστως ἀναφέρω ὅτι εἶναι ἀπερίγραπτος ἡ λύπη μου, καὶ ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ σώματός μου εὐρίσκονται εἰς τὴν μεγαλητέραν ἀθυμίαν καὶ λύπην, ἐνεκὰ τῶν δεινῶν καὶ πικροτάτων Αὐτῆς παθῶν, πληροφορηθεῖς δὲ συνάρμα καὶ τὸν θάνατον αὐτῆς, ἐκλαυσα πικρῶς καὶ μνημόσυνον ἐποίησα ὁ δυστυχὴς ἡδὴ μνησθένω ὅτι ζῇ, ἀλλ' εἶναι ἀδύνατον ἢ τοσαύτη λύπη νὰ μεταβληθῇ εἰς χαρὰν, ἐάν δὲν ἴδω τὴν γλυκυτάτην κυριαρχικὴν καὶ δεσποτικὴν μοι αὐτῆς ὑπογραφὴν νὰ τὴν προσκυνήσω καὶ νὰ δοξάσω, εἰ καὶ ἀναξίως, τὸν δοτῆρα τῆς Αὐτῆς ὑγείας καὶ φιλήνθρωπον Θεὸν ἡμῶν. Εἴθε νὰ ἀξιωθῶ, μένω δὲ

ἐν Ρεθύμνῃ, τῇ 26 μαρτίου 1879.

Ἐν Ρεθύμνῃ, τῇ 26 μαρτίου 1879.

Ἐν Ρεθύμνῃ, τῇ 26 μαρτίου 1879.

Ἐν Ρεθύμνῃ, τῇ 26 μαρτίου 1879.

Ἐν Ρεθύμνῃ, τῇ 26 μαρτίου 1879.

Ἐν Ρεθύμνῃ, τῇ 26 μαρτίου 1879.

Ἐν Ρεθύμνῃ, τῇ 26 μαρτίου 1879.

Ἐν Ρεθύμνῃ, τῇ 26 μαρτίου 1879.

Ἐν Ρεθύμνῃ, τῇ 26 μαρτίου 1879.

Ἐν Ρεθύμνῃ, τῇ 26 μαρτίου 1879.

Ἐν Ρεθύμνῃ, τῇ 26 μαρτίου 1879.

Ἐν Ρεθύμνῃ, τῇ 26 μαρτίου 1879.

Ἐν Ρεθύμνῃ, τῇ 26 μαρτίου 1879.

Ἐν Ρεθύμνῃ, τῇ 26 μαρτίου 1879.

Ἐν Ρεθύμνῃ, τῇ 26 μαρτίου 1879.

Ἐν Ρεθύμνῃ, τῇ 26 μαρτίου 1879.

Ἐν Ρεθύμνῃ, τῇ 26 μαρτίου 1879.

Ἐν Ρεθύμνῃ, τῇ 26 μαρτίου 1879.

Ἐν Ρεθύμνῃ, τῇ 26 μαρτίου 1879.

Ἐν Ρεθύμνῃ, τῇ 26 μαρτίου 1879.

Ἐν Ρεθύμνῃ, τῇ 26 μαρτίου 1879.

Ἐν Ρεθύμνῃ, τῇ 26 μαρτίου 1879.

Ἐν Ρεθύμνῃ, τῇ 26 μαρτίου 1879.

Ἐν Ρεθύμνῃ, τῇ 26 μαρτίου 1879.

τὸν ἀγῆρω καὶ ἀμαράντινον ἐκείνον μαρτυρικὸν στέφανον, τὸν ὁποῖον θέλει πλέξει ὑμῖν ἢ τε τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἢ τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἱστορία.

Ἐπαναλαμβάνων ὑμῖν καὶ πάλιν, σεβασμιώτατε, τὴν βαθυτάτην ἐπὶ τοῖς παθήμασιν ὑμῶν θλίψιν μου, παρακαλῶ θερμότατα, ὅπως εὐαρεστηθῆτε μετὰ τῶν ταπεινοτάτων εἰλικρινῶν σεβασμάτων μου νὰ ἀποδεχθῆτε καὶ τὴν ἐξαίρετον πρὸς ὑμᾶς, ὡς μάρτυρα, ὑπόληψιν καὶ τιμὴν μου, καὶ ἐπικαλούμενος τὰς θεοπειθεῖς ὑμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας πρὸς αἰσίαν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν μου, ἀσπάζομαι μετὰ πολλοῦ τοῦ πόθου τὴν ἀγίαν ὑμῶν δεξιάν, καὶ διατελῶ

Ἐν Μονάχῳ, τῇ 28 μαρτίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας τρισεβάστου μοι καὶ προσκυνητῆς σεβασμιότητος
θεράπων ταπεινότατος,

Μ. ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ.

60.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΛΩΤΑΙΟΥ.

Τὴν ὑμετέραν πολυάθλου σεβασμιότητα, ὡς εἰκὸς, προσκυνῶν, τὴν ἀγίαν καὶ χαριτόδρυτον Αὐτῆς δεξιὰν εὐ λαβῶς καὶ σὺν τῷ γλυκυτάτῳ προσρήματι « Χριστὸς ἀρέστη » κατασπάζομαι.

Μετὰ τὴν ἀπονομήν τῶν νενομισμένων εὐχῶν καὶ προσρήσεων ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ πάσχα, τὴν τε ἐκδήλωσιν τῆς χαρᾶς μου ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῆς πολυτίμου ζωῆς ἀπὸ τῶν βουλγαρικῶν ὑαινῶν, δὲν δύναμαι πάντως νὰ παρασιωπήσω τὴν βαθεῖαν θλίψιν καὶ τὴν γενικὴν ἀγανάκτησιν, ἅπερ καὶ ἐνταῦθα, ὡς πανταχοῦ Ἑλλάδος, ἐπήνεγκεν εἰς τὴν καρδίαν παντὸς Ἑλλήνου τὸ ἐν Ἀδριανουπόλει ἐντὸς τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως θῆριον κίνημα κατὰ τοῦ σεπτοῦ προσώπου τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος, κίνημα, ὅπερ εἰκότως ἐθεωρήθη ἐθνικὴ ἀντικρυς ὕβρις· ἰδιαζόντως δὲ ἐθλίβη καὶ βαθέως ἤλγησε τὴν καρδίαν ὁ ὑποφαινόμενος φίλος καὶ ταπεινὸς δοῦλός σας. Καὶ ἐγράφησαν μὲν καὶ ἐλέχθησαν οὐκ ὀλίγα πρὸς τε στηλίτευσιν τῆς ἀνηκούστου ταύτης βανδαλικῆς πράξεως, καὶ δίκαιον ἔπαινον, καὶ οἶον ἀμοιβὴν τῆς γενναίας καὶ ἀτρομήτου συμπεριφορᾶς τῆς ὑμετέρας ὄντως μαρτυρικῆς καρτεροψυχίας· ἀλλ' ἐν τῷ παροξυσμῷ τῆς γενικῆς ἀγανακτικῆς καὶ τῇ ἀκμῇ τοῦ ἰδίου ἐνδομύχου ἄλγους ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ταύτῃ ὕβρει ὑπηγορεύθη μοι καὶ τὸ ἐγκλειστον Ἡρωελεγεῖον, οὗ ἀντίγραφον πρὸ τριῶν περίπου ἐβδομάδων ἔπεμψα εἰς τε τὸν Νεολόγον καὶ τὴν Θράκην, ὅπως καταχωρισθῇ, καὶ ἀπορῶ διατί εἰσέτι δὲν

ἐδημοσιεύθη, ἐνῷ ἐκ τῶν ὑπαναντίων τόσαι καὶ τόσαι ἀναισχυνταὶ ἀνευθυριάστως ἐδημοσιεύθησαν.

Ἐν τούτοις πέμπων ἤδη αὐτὸ πρὸς τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα ὡς ἐπίμετρον εἰς τὰς ἄλλας ἐκφράσεις μου, παρακαλῶ θερμῶς, ὅπως θεωρήσῃτε, ὡς καὶ ἀληθῶς ἐστὶ, σμικρὸν δείγμα τοῦ ἀπεριορίστου πρὸς τὴν Γ. Σ. σεβασμοῦ μου καὶ τῆς υἱικῆς ἀφοσιώσεως, μεθ' ὧν καὶ ὑποσημειοῦμαι, ἐξαιτούμενος τὰς πανιέρους εὐχὰς Τῆς καὶ εὐλογίας.

Ἐν Βραίλῃ, τῇ 4ῃ ἀπριλίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας πολυάθλου σεβασμιότητος

Εἰς Κωνσταντινούπολιν — Φανέριον.

ἐν τοῖς ταπεινοτάτοις δοῦλος καὶ κατὰ πνεῦμα υἱὸς πειθλήνης,

ΧΡ. Γ. ΚΑΛΩΤΑΙΟΣ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ μητροπολίτῃ ἀγίῳ Ἀδριανουπόλεως κυρίῳ, κυρίῳ Διονυσίῳ, τῷ λίαν μοι σεβαστῷ κτλ.

61.

ΠΡΩΕΛΕΓΕΙΟΝ

ΔΙΟΝΥΣΙΩ.

τ.β.

σεβασμιωτάτῳ καὶ πολυάθλῳ

μητροπολίτῃ

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Ἐβροιο ἄμφι ροᾶς πάλαι Ὀρφέος σάρκας αἰδοῦ.

Μαινάδες λυσσαλεῖαι διασπᾶσαντο·

Ἐνθ' ὁ μὲν ἐστον ἄχιζεν ὅσῳ ρα ἐτύγχανε πνείων,

Αἱ δὲ ἀλλήλιζον βακχικὸν σκιρτῶσαι,

Θηρῶν ὠμότεραι τ' Αἰδοῦ κρυεροῖο λίθων τε,

Τῶν φύσις ἐντρέπετο γ' Ὀρφεῖοις μέλεσιν·

Ὡς ἄρα κἀπὶ σοί, ἀρχιερεῦ, Διονύσιε κλεινέ,

Μυστιπόλος Χριστοῦ, αὐταῖς ἄμφι ροαῖς,

Μητροπόλει ἐνὶ Οὐρεστιάδι θῆρες, ὕιναι,

Βούλγαροι λυσομανεῖς εἰσθορον εἰσω ὁμῶς·

Οὐδέ τοι ὀτρηροὶ θεράποντες θυρῶν ἐδύναντο

Ἀψ γε ἀπώσασθαι λύσσης πνέοντας·

Ἐνθεον οὐδέ τε εἶδος γ' ὥς ποτε Δανιέλιον
 Φράσαι γε θήρειον χάσμα φόνον πνεῖον.
 Οὐδέ φιλόχριστος στρατὸς θηρσὶν ὀπάσαι γε λύσιν
 Βουλγαρίης ἐλθὼν τηλοῦθεν ἤρκεσεν.
 "Ω πόποι! ἢ μόνον οὐκί ἀεικῶς ἐσπαράχθης
 Ἡρώς Χριστοῦ, ἀρχέ τε πουλύαθλε.
 Ἐνθα κε λώβη γ' οἶα ρ' ἐπλετο αἰνόθεν αἰνῶς,
 Ἄλγος τ' ἄχος ὅσον, πένθος τ' ἄφραστον.
 Εἰμή τις Ρώσων τότε τίγρεις ἀντίος ἰών,
 Ἀρχὸς ἐρύσσατό σε, Πρόξενος ἡδ' Ἑλλήν.
 Κεῖετο γὰρ δέμας γηραδόν, οἶμοι! ἀπειρηκὸς πληγαῖς,
 Ἀλλὰ τεῇ μεγάλη ψυχῇ γ' ἄτρομος ἦν.
 Τῷ καὶ ἅπαν γένος Ἑλλάδος γαίης ἡδὲ ἀποίκων
 Δεινὸν ἐχώσατο κῆρ τῇδ' ἀμφ' ὕβρι.
 Ἡδὲ γοηρόν Ἀχαιῖδες ὠλοφύραντό ρα γ' ἦτορ,
 Τεῦ, Χριστοῦ θεράπων, ἡδέ τε ὄρχαμε λαῶν.
 Πολλά γε ὠδύραντό τε πῆμασιν ἀμφὶ τοσοῖς δε,
 Ἀνθ' ὧν οὐποτ' ἀθλῶν κλειὸς ὀλεῖται τεόν.
 Θῆρες δὲ εἶδος εἰκέλοι ἀνθρώποις ὕβριν τήνδε
 Τίσσαν βέλεσι θεῖας Νειμέσεως.
 Τῇ δὲ ἀν' οὐρανὸν εὐχολήν γ' ἀνιέσιν Ἀχαιοί.
 Τοῖσι θ' ὁμῶς Χριστοῦ δοῦλος, ὃς ἦτε τάδε.

Ἐν Βραίλα, τῇ 1 μαρτίου 1879.

Χ. ΚΑΛΩΤΑΙΟΣ.

62.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ν. ΓΕΝΝΑΔΗΣ.

Σεβασμιώτατε.

Μετὰ πολλῆς συγκινήσεως ἀνέγνων τὴν ἐπιστολήν, ἣν εὐχρηστῆ-
 θητε νὰ μοὶ ἀποστείλητε. Τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ εὐκρινὲς ἐνδιαφέρον τῆς Ὑμ.
 Π. με κολακεύει λίαν καὶ εὐτυχῆς ὄντως λογίζομαι διὰ τὴν ἀγάπην,
 ἣν πρὸς με τρέφετε, σεβασμιώτατε πάτερ.

Ἡ ὑγεία μου βαίνει ἐπὶ τὰ κρεῖττω· ἐκτὸς μικρᾶς τιнос ἀδυναμίας,
 ὅσημέραι ἐλαττωμένης, οὐδὲν ἕτερον τῆς νόσου ἔχνος ἐναπελείφθη.
 Ἐλπίζω ὅτι καὶ ἡ Υ. Π. ἀνέλαθεν ἐντελῶς πλέον καὶ ὅτι ἡ τοῦ ὀφθαλ-
 μοῦ Αὐτῆς πάθησις παρήλθε. Τοῦτο ἐξ ὅλης ψυχῆς ἐγώ τε καὶ οἱ
 περὶ ἐμὲ εὐχόμεθα. Μολονότι γινώσκω ὅτι τὸ γράφειν προξενεῖ Ὑμῖν

κόπον, οὐχ ἥττον παρακαλῶ Ὑμᾶς νὰ μοὶ γνωστοποιήσητε διὰ δύο μό-
 νον λέξεων τὰ περὶ τῆς ὑγείας Ὑμῶν, περὶ ἧς λίαν ἐνδιαφερόμεθα.

Μετ' ἀπείρου σεβασμοῦ κατασπαζόμενος τὴν δεξιάν ὑμῶν,
 διατελῶ τέκνον Ὑμῶν εὐπειθές.

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 9ῃ ἀπριλίου 1879.

Ν. ΓΕΝΝΑΔΗΣ.

Τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Ἀδριανουπόλεως κυρίῳ κυρίῳ
 Διονυσίῳ κ. τ. λ. Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

63.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΒΟΥΝΑΡ ΧΙΣΑΡ.

Τὴν σεβασμιότητά της ταπεινῶς προσκυνῶν,
 παρενλαβὼς ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν της.

Ἄν καὶ πάντοτε μὲν, πρὸ πάντων δὲ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀ-
 γίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς, καὶ τὰς παραμονὰς τοῦ ἁγίου Πά-
 σχα, οὐδέποτε ἐστερούμεθα πατρικῆς εὐχετικῆς καὶ παραινετικῆς ἀ-
 μα, ἐφέτος μόνον δυστυχῶς, καὶ ὡς φαίνεται, κρίμασι τοῦ ποιμνίου
 αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ πρὸς εὐκλειαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους, ἐπέ-
 πρωτο ἡ Ὑμ. Σεβασμιότης, ἐνεκα τῆς προσωρινῆς πολιτικῆς μετα-
 βολῆς, παρ' ὀλίγον νὰ γενῇ θύμα παρ' ἀνθρώπων, ἐξημμένας τὰς κε-
 φαλὰς ἐχόντων, ὡς ἐκ θαύματος ὁμῶς κατὰ τὸν διακαῆ πόθον ἀπάν-
 των ἐσώθη, καὶ τοῦτο ἵνα δοξασθῇ περισσύτερον ὁ ἱερός ἡμῶν κλῆρος.
 Ἀλλὰ καὶ ἡ μεγάλη Ἐκκλησία, ἀνέκαθεν ἐκτιμῶσα τὰς περικοσμού-
 σας αὐτὴν ἀρετάς, οὐκ ἐπελάθετο ἵνα προσκαλέσῃ τὴν Ὑμ. Σεβ. εἰς
 τοὺς κόλπους της πρὸς μικρὰν ἀνακούφισιν τῶν πολυπαθῶν αὐτῆς
 δεινοπαθημάτων, καὶ ἐπίχυσιν ἐλαίου ἐπὶ τῶν δι' ἡμᾶς ἀνοιγείσων
 πληγῶν.

Διὰ τῆς παρούσης ὅθεν ταπεινῆς ἡμῶν ἐπιστολῆς ὁ ὑποφαινόμενος
 μετὰ πολλῶν ἄλλων λίαν ἐνδιαφερόμενος περὶ τῆς πολυτίμου ὑγείας
 της, τολμῶμεν νὰ παρενοχλήσωμεν τὴν Υ. Σ., ἵνα ἐν τῇ ἐντελῶς
 καλῇ καταστάσει τῆς ἀξιοτίμου ὑγείας της ἐνθυμηθῇ καὶ τὰ εἰς
 Βουνάρ-Χισάρ τέκνα της, ἅτινα νυχθημερόν εὐχονται ἵνα, ὅσον οὐπω
 τᾶχιστα ἐπανελθῇ εἰς τὴν ἱερὰν μητρόπολιν, καὶ διαβιώσῃ εἰς ἔτη
 πᾶμπολλα καὶ εὐδαίμονα.

Ἐν Βουνάρ Χισάρ, ἀπριλίου 12, 1879.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος ταπεινὸς ἐπίτροπος,

ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ ΠΑΠΑ ΑΛΕΞΙΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΛΕΟΝΤΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Τὴν ὑμετέραν παροξυσμὸν μοι σεβασμιότατα ἀδελφικῶς
ἐν Κφ ἀσπαζόμενος, ταπεινῶς προσκυνῶ.

Ἀπὸ πολλοῦ χρόνου εὐρισκόμενος εἰς περιοδείαν, διατέλουν ἐν παν-
τελεῖ ἀγνοία τῆς ὑπὸ βρυχίου ὄχλου ἐνεργηθείσης κατὰ τῆς πολυ-
τίμου ζωῆς τῆς ὑμετέρας πανσεβόστου μοι σεβασμιότητος στυγεράς
ἐπιβουλῆς· ἀλλ' ὅτε κατ' αὐτὰς ἐπανελθὼν ἐπληροφορήθην ἐν λεπτο-
μερείᾳ τὰ τοῦ παθήματος τούτου Αὐτῆς, βρυχίου ἄλγος κατεσπράξε
τὴν καρδίαν μου, καὶ ἔκτοτε νυχθημερὸν ταπεινὰς ἱκεσίας ὑπὲρ τῆς
πολυτιμοσύνης μοι ὑγείας Αὐτῆς ἀναπέμπω τῷ Ὑψίστῳ, τῷ τοσοῦ-
τον θυμωσάμεν τὴν ζωὴν Αὐτῆς διαφυλάττειν ἀπὸ στυγνῆς μαινομέ-
νου πλήθους ἐπιθέσεως, ἧς περ' ὀλίγον ἐγένετο θυμῶν. Ἐκφράζων ὅθεν
τὰ συλλυπητήριά μου ἐπὶ τῷ ἀπροσδοκῆτῳ τούτῳ παθήματι Αὐτῆς,
συγχαίρω ἅμα ταπεινῶς τῇ ὑμετέρᾳ προσκυνητῇ μοι σεβασμιότητι
ἐπὶ τε τῇ ἐντελεῖ ἀγκυρώσει καὶ τῇ αἰσίᾳ εἰς Βασιλεύουσάν ἐπανόδῳ
Αὐτῆς.

Ἀφιερούμενος δὲ ὅλως ὑπὸ τὴν πατρικὴν προστασίαν καὶ εὐμένειαν
τῆς λίαν σεβαστῆς μοι Αὐτῆς σεβασμιότητος καὶ προσκυνῶν Αὐτήν
καὶ αὐθις ταπεινῶς, διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ.

Ἐν Ἀμισῷ, 27 Ἀπριλίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας πανσεβόστου μοι Αὐτῆς σεβασμιότητος
ταπεινῶς ἐν Χριστῷ υἱὸς καὶ ὁλοπρόθυμος ταῖς διαταγαῖς,

† ΛΕΟΝΤΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ν. ΓΕΝΝΑΔΗ.

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 19ῃ Ἰουνίου 1879.

Σεβασμιώτατε.

Μετὰ πλείστης ὁσῆς προθυμίας ἀπαντῶν εἰς τὴν ἀπὸ 7 ἰσταμένου
ἐπιστολὴν τῆς Υ. Σ. σπεύδω νὰ ἐκφράσω ὑμῖν τὴν εὐγνωμοσύνην
μου δι' ἅπερ ἀπηύθυνέ μοι συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ γενομένῃ μοι τιμῇ
τῆς ἀπονομῆς τοῦ παρσῆμου μετζίτις γ' τάξεως τοσοῦτ' ἄλλων,
καθ' ὅσον γινώσκω ὅτι καὶ ἡ Υ. Σ. συνετέλεσεν εἰς τοῦτο.

Οὐδὲν περὶ τῆς ὑγείας τῆς ἀναφέρουσα ἡ Υ. Σ. ἐν τῇ ἐπιστολῇ

Αὐτῆς, ἐμβαλλεῖ εἰς ἀνησυχίας ἐμὰ τε καὶ τοὺς περὶ ἐμὰ, ὧν ὁ πρὸς
Αὐτὴν μετ' ἀγάπης σεβασμὸς γνωστὸς τυγχάνει Αὐτῇ. Ὁ Γεώργιος
μου εὐλοκρινέστατα λέγω ὑμῖν ὅτι συχνότατα ἀναφέρει τὴν Υ. Σ.
κρυφώμενος δι' ἡν πρὸς αὐτὸν τρέφετε ἀγάπην.

Ἐξαιτούμενος τὰς εὐλογίας τῆς ὑμ. σεβασμιότητος, διχτελῶ
εὐπειθὲς ὑμῖν τέκνον,

Ν. ΓΕΝΝΑΔΗΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΚΗΡΙΚΙΟΥ.

Πρὸς τὸν σεβασμιώτατον ἀγ. Ἀδριανουπόλεως κ. κ. Διονύσιον.

Σεβασμιώτατε!

Οἱ κάτοικοι τοῦ προαστείου τῆς Ἀδριανουπόλεως Κηρίκιον, οἱ κα-
τὰ τὰς θλιβεράς καὶ ἐθνωλεθρίους ἡμέρας τῶν τελευταίων καὶ ἀδιωγ-
μῶν τοσαῦτα δειγμάτων στοργῆς καὶ αὐταπαρνήσεως τῆς Υ. Σ. λα-
βόντες, ἠθέλομεν κατηγορηθῆ ἐπὶ ἐσχάτῃ ἀγνωμοσύνῃ, εἰς παρορμή-
μεθα ἐν σιγῇ ταῦτα πάντα.

Τὸν ἐχθρικὸν χεῖμαρρον, τὸν κατακλύσαντα πᾶσαν σχεδὸν τὴν αὐ-
τοκρατορίαν, τὸν δονήσαντα τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν κοι-
νωνίαν, ὡς ἀτρόμητος τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης, Σὺ ἀντεμετώπισας,
φέρων τὴν πανοπλίαν τῆς Ἐκκλησίας, ἦτοι τὴν πρὸς τὸν Ὑψίστον
πεποιθῆσιν, καὶ τὴν πρὸς τὸ λογικὸν ποιμνίον Σου στοργὴν μέχρι
αὐταπαρνήσεως! Σὺ, ὡς ἄλλος Νῶε, ἔσωσας τοῦτο ἐκ τῆς ἐπικειμέ-
νης πανωλεθρίας, καταφρονήσας γενναίως τῶν ἀπειλῶν καὶ τῆς ἰσχύος
τοῦ ἐχθροῦ! Σὺ, ὡς φιλόστοργος πατὴρ, κατὰ τὰς κρισίμους ἐκείνας
ἡμέρας διὰ τῶν νοθεσιῶν καὶ προτροπῶν Σου, πολλῶν δὲ μᾶλλον διὰ
τοῦ ζῶντος παραδείγματος ἐστήριξας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐθνικῇ καὶ ἐκκλη-
σιαστικῇ παρακαταθήκῃ καὶ συντόμῳ εἰπεῖν, Σὺ ἐγένου ἡμῖν τὸ
πᾶν, ἵνα τοὺς πάντας ἐχῃς! Ἐνῷ δὲ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν βαρειῶν
ἐκείνων δοκιμασιῶν διακείμεθα, στερούμενοι ἀπὸ πολλοῦ τοῦ εὐκτη-
ρίου ἡμῶν οἴκου, διὰ τῶν ἀγώνων καὶ μόχθων Σου, διὰ τῆς γενναίας
παρρησίας ἐνώπιον τῶν ἀρμόδιων, τὰς μηχανορραφίας τῶν ἐχθρῶν
ἐξήλεγξας, καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν ἐξειργάσω. Ὅθεν
τῇ 18ῃ τοῦ παρόντος μηνός, τῇ τρίτῃ, ὁρθροῦ βαθέος, ὁ ἐκκλησια-
στικὸς κώδων ἠκούσθη προσκαλῶν τοὺς πάντας ἐν τῷ τέως κεκλει-
σμένῳ ναῷ, ὅπως προσευχηθέντες εὐχαριστήσωσι τῷ Ὑψίστῳ, ἐκ-
φράσωσιν ἐπισήμως τὴν πρὸς τὴν σεβ. κυβέρνησιν καὶ τὴν μεγάλην

μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν ἐπὶ τῇ χορηγηθείσῃ αὐτοῖς χάριτι ταύτῃ. Ἀπειρον πλῆθος συνωθεῖτο ἐντὸς αὐτοῦ, ἵνα ἀκροασθῇ τὴν μετὰ βαθείας κατανύξεως τελεσθεῖσαν λειτουργίαν ὑπὸ τοῦ ἐπιτροπεύοντος τὴν Γ. Σ. κ. Γρηγορίου, πρ. Καμπανίας, ὅστις καὶ λόγον παραινετικὸν πρὸς πάντας ἀπήγγειλε, παρόντων καὶ πολλῶν ὑψηλῶν ὑπαλλήλων τῆς σεβ. κυβερνήσεως· τὸσαύτη ὑπῆρξεν ἡ συγκίνησις ἡμῶν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὥστε δάκρυα χαρᾶς βρέχουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ὅλων ἡμῶν καὶ ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει μόνῃ ἐκείνης. Μεταδίδοντες τὴν χαρὰν ἡμῶν ταύτην καὶ Σοί, εὐεργετικώτατε ἡμῖν δέσποτα, τῇ τοσοῦτον συλλυπηθέντι ἡμῖν ἐπὶ τοῖς γενομένοις διωγμοῖς, καθικετεύομεν Σε θερμῶς ὅπως δεχθῇς εὐμενῶς τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην πάντων τῶν ὀρθοδόξων πνευματικῶν τέκνων Σου, ἣν ἐντολὴν ἔχομεν ἵνα ἐκφράσωμεν διὰ τῆς παρ' οὐσης ταπεινῆς ἐπιστολῆς ἡμῶν.

Τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος εὐπειθέστατα πνευματικὰ τέκνα,

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 20 δεκεμβρίου 1879.

οἱ κάτοικοι Κηγικίου.

(Γ. Σ.) (Ἐπονται αἱ ὑπογραφαί)

67.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΕΚ 40 ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ.

Σεβασμιώτατε.

Οἱ ὑποφαινόμενοι κάτοικοι Σκράντα Ἐκκλησιῶν, τέκνα πειθήνια τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας, πολυῶμεν ἵνα καθυποβάλλωμεν εὐσεβῶς τῇ Ὑμετέρᾳ προσκυνητῇ ἡμῖν σεβασμιότητι τὰ ἑξῆς, ἐπικαλούμενοι τὴν σύντονον καὶ τελεσφόρον ἐπὶ τούτων ἐνέργειαν Αὐτῆς.

Ἀπὸ πολλοῦ, σεβασμιώτατε, ἡ τε ἡμετέρα πόλις καὶ τὰ περὶ αὐτὴν Ἑλληνικὰ καὶ ὀρθόδοξα χωρία, ὧν οἱ κάτοικοι ἐνιαχοῦ τῇ τουρκικῇ διαλέκτῳ χρώνται καὶ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας στερεῶς μέχρι τοῦδε εἶχοντο, ἐν δεινότητι καὶ ἀθλιεστάτῃ καταστάσει δίκαινται ὑπὸ ἐκκλησιαστικὴν καὶ πνευματικὴν ἔποψιν. Ἡ ἱερά μητρόπολις Ἀδριανουπόλεως, περικοσμουμένη ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος, οἷα μήτηρ φιλόστοργος κατὰ τὸ ἐνὸν καὶ τῶν καιρικῶν περιστάσεων ἐπιτρεπουσῶν, περισυνέλεγε καὶ συνεκράτει ἐν τῇ πίστει τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ ἐν τῇ ἀφοσίῳ πρὸς τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν τὰς σαλευόμενας πεποιθήσεις τῶν ὀρθοδόξων, ἐπίκουρος γιγνομένη τῶν καιρικῶν καὶ τοπικῶν ἀναγκῶν. Οὐχ οὕτως ὁμῶς καὶ νῦν, σεβασμιώτατε, ἔχει

τὰ καθ' ἡμᾶς· ἐνθεν μὲν αἱ συνέπειαι τοῦ τελευταίου πολέμου καὶ τῆς ξενικῆς κατοχῆς, ἐνθεν δὲ ἡ ἐν Ἀδριανουπόλει ἐγκαθιδρυθεῖσα σχισματικὴ ἀρχιερέως καὶ ἡ ἀποστολὴ παρ' αὐτοῦ εἰς τὰς πολυπληθεστεράς πόλεις καὶ κώμας ἱκανῶν καὶ δραστηρίων κληρικῶν, μυρίαὶ ὑποσχέσεις παρκαπιθόντων τὰς ἀπλοῦκὰς πεποιθήσεις, ἐπωφελομένων τὴν παρ' ἡμῖν τοῖς ὀρθοδόξοις θλιβεράν ἑλλειψιν κληρικῶν ἱκανῶν καὶ συναισθανομένων τὰ τῆς ὑψηλῆς Αὐτῶν ἀποστολῆς εἰς τὸ συγκρατῆσαι καὶ ὑποστηρίξαι τοὺς ἐκ τῶν ἡμετέρων κινδυνεύοντας, ἀπειλοῦσι τὸν ἐθνισμὸν καὶ τὴν ὀρθόδοξον ἡμῶν πίστιν.

Τοῦ ἀπαισίου τούτου κινδύνου, σεβασμιώτατε, πολλοὶ ἤρξαντο ἀναφυόμενοι οἱ πρῶτοι βλαστοί, οἵτινες ἐν τῷ μέλλοντι βεβαίως θέλουσι μεταβληθῇ εἰς δένδρον ἐρριζωμένον καὶ διοχλήσει ἡμᾶς ἰσχυρότερον· ἄλλοτε μὲν ἀφαιρούμεθα σχολεῖα ἐν τινι χωρίῳ, ἄλλοτε διαμφισβητεῖται ἡμῖν ἡ κατοχὴ ὀρθοδόξου ἐκκλησίας· ἄλλοτε δὲ πάλιν ἕτερά τινα τεκταίνονται. Οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοί, οἱ πάντες ἑαυτοὺς μακκαρίζοντες ἐν τῇ ἀφοσίῳ πρὸς τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν, οὐκ ἔχουσιν ὅπου προστρέξουσι, καθότι μέχρι τοῦ κέντρου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν ἀρχῆς, ἥτοι μέχρις Ἀδριανουπόλεως, ἐκ πολλῶν αἰτίων καὶ ἐνεκὰ τῆς ἀποστάσεως, κωλύονται καταφυγεῖν καὶ ἡ ἀπώλεια τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν καὶ θρησκευτικῶν δικαίων οὕτω μονιμοποιεῖται. Ἐνῷ δὲ πολιτικῶς ἡ ἡμετέρα πόλις ἐστὶν ἑδρὰ μουτεσαρϕλικίου καὶ ἐν αὐτῇ συγκεντροῦνται πολλὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, οἱ κάτοικοι τῶν περὶ χωρῶν καὶ τῶν ἄλλων διοικητικῶν τμημάτων, προστρέχοντες εἰς αὐτὴν ἐν παντὶ γεγονοτι, στεροῦνται ἐκκλησιαστικοῦ κέντρου πρὸς ὑποστήριξιν τῶν δικαίων των.

Ὅποῖαν εὐεργεσίαν, σεβασμιώτατε, καὶ προστασίαν δὲν θὰ παρστήεν ἡ Ὑμ. σεβασμιότης πρὸς τε τὸ ἔθνος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, εἰάν ἀπέστελλέ τινα τῶν λογίων καὶ πεπειραμένων κληρικῶν τοῦ οἴκου-μενικοῦ θρόνου, ἐφ' οἷσιν ἴστω, ἐπαρκῶς ἀμειβόμενον ὑπὸ τοῦ τόπου, ἵνα συλλέγῃ τὰ ναυάγια τοῦ ἐθνισμοῦ καὶ τῆς πίστεως ἡμῶν καὶ ἐνισχύῃ τὰς σαλευόμενας πεποιθήσεις τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, χειραγωγῶν αὐτοὺς διὰ τῆς θρησκευτικῆς ἐκείνης ἐπιρροῆς καὶ ἰσχύος τὸ παντοῖους διωγμοὺς καὶ κινδύνους διατρέχον ὁμόφυλον ἡμῶν καὶ ἐκκαίων τὸν πρὸς τὰ πάτρια ζῆλον, πρὸς δὲ καὶ συνιστῶν διὰ τῶν ἑαυτοῦ συμβουλῶν σχολεῖα καὶ διδασκλήρια, ἐνθα ἡ τούτων ἀνάγκη ἐπιτακτικώτατα παρίσταται, ρυθμίζων δὲ καὶ τακτοποιῶν πᾶν τὸ πλημμελὲς πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους.

Τοιοῦτος κληρικός, σεβασμιώτατε, οὐ μόνον πλείστας ὅσας θὰ παρῆχε τῷ τε ἔθνει καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκδουλεύσεις, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐγίνετο κανὼν καὶ ὑπογραμμὸς τῆς διαγωγῆς τῶν χριστιανῶν διὰ τῆς ἑαυ-

τοῦ χρηστῆς πολιτείας καὶ τῶν ἀμαθῶν καὶ ἀπείρων ἱερέων διδασκάλους καὶ ἰθύντωρ, ἀνυψῶν οὕτω εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν θέσιν τὸν ἐπιχώριον κληρὸν, καὶ παρὰ τῇ πολιτικῇ ἀρχῇ συνηγορῶν ὑπὲρ τῶν καταπατουμένων δικαίων τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Ταῦτα, σεβασμιώτατε, μεθ' οὐκ οὐκ ἡμεῖς καὶ ἐκ πατριωτικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ ἄλγους κατεχόμενοι καὶ τὸν ἐπαπειλοῦντα τοὺς ἡμετέρους κίνδυνον ἐκ τοῦ συνέγγους σταθμίσαντες, ἐγνωμεν ὑποβαλεῖν τῇ Ὑμ. σεβασμιότητι, καθὼ πλείον κηδομένη τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων τῆς θεοθεν ἐρπεπιστευμένης Αὐτῇ λογικῆς ποιμένης, ὑπὲρ ἧς, κατὰ τὸ εὐαγγελικὸν λόγιον, καὶ τὴν ψυχὴν Αὐτῆς ἔθετο ἐν καιροῖς λίαν κρισίμοις, μυρίας ὑποστᾶσα θλίψεις καὶ δὴ καὶ μαρτύρια, ἐφ' οἷς αἰώνιον καὶ ἀμετάπτωτον τρέφει αὕτη τὴν εὐγνωμοσύνην, ἵνα προληφθῇ ὁ διπλοῦς οὗτος κίνδυνος, ὃν ἀμειλίκτως διατρέχομεν ἐκ τῶν δραστηρίων καὶ ἐπιτυχῶν ἐνεργειῶν τῶν περὶ ἡμᾶς, ὧν αἱ καθ' ἡμῶν πράξεις ἐξουδετεροῦντο καὶ ἠλέκοντο ὑπὸ τῆς περιεσκεμμένης καὶ νοήμονος ἐνεργείας Αὐτῆς ἐν οὐκ ἀφροσύνῃ ἐποχῇ.

Εὐέλπιδες ὅτι ἡ Ὑ. σεβασμιότης καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ θέλει φανῇ ὁ θεοθεν ἀπεσταλμένος σωτὴρ καὶ προστάτης τῆς κατὰ τὰ μέρη ταῦτα μοίρας τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, διατελοῦμεν

Τῆς Ὑμετέρας προσκυνητῆς ἡμῖν σεβασμιότητος

Εν 40 Ἐκκλησίαις, ἀρχομένου μηνὸς μαρτίου, 1880.
τέκνα πειθήνια,
οἱ κάτοικοι τῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν.

(Ἔπονται ὑπογραφαὶ 140 καὶ 5 σφραγίδες ἐνοριῶν)

68.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΠΙΓΓΑΚΙΟΝ.

Ἰερώτατε μητροπολίτα Ἀδριανουπόλεως κτλ.

Ἐπειδὴ πρὸ ἐνὸς περίπου ἔτους παραγενομένη ἐνταῦθα χάριν τῆς πασχούσης υἱείας αὐτῆς ἀνεκτήσατο ταύτην τῇ θεῷ συνᾶρει, ἐπομένως ἐστὶν ἐπὶ ἀνάγκης ἵνα ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτῆς πρὸς πνευματικὴν ἐπίσκεψιν καὶ ποιμαντορίαν τῶν εὐλογημένων χριστιανῶν αὐτῆς, διὰ τοῦτο περιχλείοντες ἐν τῇ παρόντι ἐξαγγελτικὴν καὶ προτρεπτικὴν πρὸς τοὺς χριστιανούς αὐτῆς ἐκκλησιαστικὴν ἐπιστολὴν καὶ ἐφοδιάζοντες αὐτὴν διὰ τῶν ἐγκαρδίων εὐχῶν τῆς μητρὸς αὐτῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, προτρεπόμεθα αὐτὴν ἵνα με-

ταβῇ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον πρὸς ἀπόλαυσιν τοῦ ποιμνίου αὐτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἀπείρον ἔλεος εἴη μετ' αὐτῆς.

1880, μαΐου 3.

† Ο ΚΩΝΣΤ[ΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ] ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

69.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΣΙΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ.

ΟΙΚΟΓΕΝΙΚΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΩΝ.

Εἰς Κωνσταντινουπόλιν.

Οἱ ὑποφαινόμενοι πρόκριτοι Ἀδριανουπόλεως διακηρύττομεν τῇ Ὑμετέρᾳ παναγιότητι ὅτι διαμαρτυρούμεθα κατὰ τῆς ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν μία μερὶς τῆς δημογεροντίας ἀπηύθυνε κατὰ τοῦ σεβαστοῦ ἀρχιερέως ἡμῶν. Παρακαλοῦμεν ταπεινῶς τὴν Ὑμετέραν παναγιότητα νὰ μὴ σπερήσῃ ἡμᾶς ἐπὶ μακρότερον χρόνον τοῦ εὐσεβοῦς ἀρχιερέως ἡμῶν. Ὅλη ἡ ὀρθόδοξος κοινότης, πιστὴ εἰς τὸν τρισέβαστον ἀνακτα καὶ τὴν ἀγίαν καὶ μεγάλην Ἐκκλησίαν, ἐπιθυμεῖ τὴν ταχείαν ἐπάνοδον τοῦ πνευματικοῦ αὐτῆς ἀρχηγοῦ.

Τολμῶμεν νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι θέλει εὐαρεστηθῇ νὰ ἐπιτρέψῃ τῷ πανιερωτάτῳ Διόνυσῳ νὰ ἐπανέλθῃ ἀνευ ἀργοπορίας μετὰ τοῦ ποιμνίου του· διότι ἡ Α. πανιερότης, ἀπολαύουσα τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς κοινότητος, ὡς καὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, θέλει βάλῃ τάξιν εἰς τὰ πάσχοντα πολυχρόθιμα συμφέροντα τῆς ἐνταῦθα κοινότητος.

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 14 μαΐου 1880.

Κωνστ. Ι. Περίδης.

Χ. Ἀθανάσιος χ. Γεωργίου.

Ἀναστ. Θεοδώρου.

Νέστωρ Ἀποστόλου.

Δημ. Χρήστου.

Γεώργ. Δ. Βακκίλδωσ.

Ἀντ. Νικολάου.

Θωμᾶς Στέργιου.

Κωνστ. Σταμπολλοῦς.

Ἰωάν. Γεωργιάδης.

Γεώργ. Ἀναστασίου.

Χ. Δημ. Νικολάου.

Γεώργ. Νικολάου.

Κωνστ. Νικολαΐδης.

Χ. Π. Ἀ. Τζιρίτης.

Βασίλειος Κωνσταντινίδης.

Βασίλ. χ. Ἐμμανουήλ.

Χ. Δημ. Δεμίρογλους.

Χρηστ. Σταύρου.

Γεώργ. Ἰακώβου.

Κυριάκ. Στέργιου.

Κωνστ. Δήμου.

Ἀλέξ. χ. Νικολάου.

Νικόλ. Μαυρόπουλος.

Κωνστ. Γιαννάκη.

Ἰωάν. Ἀθανασίου.

Ἀλέξ. Κωνσταντίνου.

Κωνστ. Μιχαήλ.

Γεώργ. Χρηστίδης.

Π. Θεοδώρου.

Θ. Παπαδόπουλος.

Γιάνν. Γεωργίου.

70.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΠΟΛΙΤΩΝ.

Παραγιώτατε δέσποτα, ἁγία καὶ ἱερὰ σύνοδος!

Ἐνῷ μετὰ παλμῶν καρδίας καὶ δακρύων εὐγνωμοσύνης εἰχομεν πληροφορηθῇ πρὸ ὧο περίπου ἐβδομηκδων ὅτι ἐμελλε νὰ ἐπανεέλθῃ ἐνταῦθα ὁ κενόνικὸς μητροπολίτης καὶ δημοφιλὴς ἡμῶν ποιμενάρχης κύριος Διονύσιος, ὁκαπερίστασεις, ἀφ' ἐνὸς μὲν, ἀλγεῖναι, ἀφ' ἑτέρου δέ, ἀξίαι τῶν παραδόσεων καὶ τῶν ἁθλῶν τῆς μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας εἶχον ἀναγκάσει νὰ μεταβῇ προσωρινῶς εἰς τὴν πρωτεύουσάν χάριν τῆς σωματικῆς υγείας καὶ ἡθικῆς ἀναπαύσεως Αὐτοῦ καὶ στερήσῃ οὕτω τὸ ποίμνιον τῆς ἀμέσου πνευματικῆς ἐποπτείας καὶ θερμουργοῦ προστασίας, αἰφνης καὶ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἐφθασεν εἰς τὰς ἀκράς ἡμῶν ἡ λυπηρὰ εἰδήσις ὅτι, συνετεία συκοφαντιῶν καὶ μονομερῶν καὶ πλκαγίων παραστάσεων κατὰ τοῦ σεβ. ἡμῶν ποιμενάρχου, ἀνεσπλάη προσωρινῶς ἡ ἐνταῦθα ἐπ'ἀνάδοξ αὐτοῦ, καὶ ὅτι μέρος τῆς δημογεροντίας τῆς πόλεως ἡμῶν, παραγνωρίζον τὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας ταύτης καὶ ἐν γένει ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας γνωστὰς ὑπηρεσίας καὶ ἀληθεῖς θυσίας τοῦ μητροπολίτου ἡμῶν, ἐτόλμησε νὰ διατυπώσῃ τοιούτην εὐχὴν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν.

Πεποιθήμεν μὲν ὅτι ἡ κοινὴ μήτηρ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἀφ' ὕψιλλότερας περιωπῆς σιταθμίζουσα τὰ πράγματα καὶ κηδομένη τῆς ἀξιοπραπείας Αὐτῆς μᾶλλον, ἢ ὅσον δυστυχῶς τινες φαντάζονται, οὐδέποτε ἤθελεν ἀποφασίσει, ἀνευ προηγουμένης ἐξετάσεως καὶ ἀμερολήπτου ἐξακριβώσεως τῆς ὑποθέσεως, νὰ δώσῃ σπουδαίαν προσοχὴν εἰς ἀορίστους συκοφαντίας καὶ ἀβασίμους διαβολὰς, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἐκτοξευομένας κατὰ ἱερχοῦ σεβαστοῦ, ὅστις εἰργάσθη, εἴπερ τις καὶ ἄλλος, ὑπὲρ τῶν καλῶς ἐννοουμένων ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν συμφερόντων, διὰ τοῦ θάρρους καὶ τῆς παρρησίας Αὐτοῦ παρὰ ταῖς ἐπιτοπίαις ἀρχαῖς διεξήγαγεν αἰσίως πᾶσας τὰς ὑποθέσεις τῆς κοινότητος, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῦ τόπου ἐν γένει, καὶ τέλος ὑπὸ τῶν μᾶλλον ἀνωμάλων καὶ ἀντευνωκῶν περιστάσεων περιστοιχούμενος, οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ἐδίστασε περὶ τὴν ἀκριβῆ τοῦ καθήκοντος ἐκπλήρωσιν, πεποιθήμεν, λέγομεν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία, προκειμένου μάλιστα περὶ ἐνὸς τῶν μᾶλλον δικεκριμένων ἱερχῶν Αὐτῆς, ὃν καὶ

διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ στεφάνου κατέστησε, δὲν θέλει λάβει ἐπὶ τέλους ὡς ὁδηγὸν τῶν ἑαυτῆς ἀποφάσεων βδελυρὰς ἀοριστολογίας, μονομερῶς καὶ δι' ἐξωδίκων μέσων διατυπωμένας παρ' αὐτῶν ἐκείνων, οἵτινες ἐν ἀναλόγοις περιστάσεσι χθίζα καὶ πρῶϊζα ἐξηγέρθησαν κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' ὅτι θέλει ζητήσει παρ' αὐτῶν ἀποχρώσας ἀποδείξεις καὶ πράγματα ἢ σπουδαιότης ὅμως τῶν περιστάσεων, καὶ ἡ ἀναπόφευκτος ἀνάγκη τῆς ὅσον ἐνεστί ταχυτέρας ἐνταῦθα παρουσίας τοῦ ἡμετέρου μητροπολίτου, καὶ τέλος ὁ φόβος μὴ ἡ κοινότης ἡμῶν χαρακτηρισθῇ παρὰ τοῖς εὐφρονούσιν ὡς ἀγνώμων πρὸς τὸν ἀληθῆ αὐτῆς εὐεργέτην καὶ ἀσυνεπῆ πρὸς τοὺς ὑπὲρ Αὐτοῦ ἐπαίνους, οὗς ἄλλοτε ἐπισήμως διετύπωσε πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ἀναγκάζουσιν ἡμᾶς εἰς συντονώτερα διαβήματα.

Καὶ δὴ ἐπιβεβαιούντες τὸ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 14 μαΐου μερικώτερον ἡμῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τηλεγράφημα, διαμαρτυρούμεθα κατὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ μέρους τῆς δημογεροντίας, ὅπερ, οὐδέποτε λαβὼν παρὰ τῆς κοινότητος ἐντολὴν καὶ πληρεξουσιότητα, ὅπως διατυπώσῃ παράπονα κατὰ τῆς Α. σεβασμιότητος, ἀπαρουσιάζοι αὐθαρέτως ὡς διερμηνεὺς αἰσθημάτων καὶ διαθέσεων, ἃς οὐδ' ἐφαντάσθη ποτέ ἡ κοινότης ἡμῶν, καὶ διακηρύττομεν ὡς κατὰ συκοφαντίας καὶ ἀπακηρύματα ἀτομικῶν παθῶν εὐαρίθμων τινῶν τὰ κατὰ τοῦ ἀρχιερέως ἡμῶν γραφέντα ἢ λεχθέντα, καὶ συγχρόνως ἐξαιτούμεθα θερμῶς παρὰ τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὅσον ἐνεστί ταχυτέραν ἐνταῦθα ἀποστολὴν Αὐτοῦ, ὅπως ἐξυπηρετῶνται νοημόνως καὶ δραστηρίως τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τῆς κοινότητος, τεθῇ τέρμα εἰς τὴν ἀνώμαλον κατὰστασιν τῶν πραγμάτων αὐτῆς, καὶ προληθῶσι σοβαρὰ συνέπειαι, ὧν ἡ θεραπεία ἔσται βραδύτερον δυσχερεστάτη καὶ ἰσὺς ἀδύνατος!

Πεποιθότες ὅτι ἡ ἔλλογος καὶ δικαία ἡμῶν παράκλησις θέλει εἰσακουσθῇ τόσῳ ταχύτερον, ὅσῳ σπουδαιότερα εἰσιν αἱ περιστάσεις, καὶ ἐκφράζοντες ἐκ προομίων τὴν ἄκραν ἀφοσίωσιν καὶ βαθεῖαν ἡμῶν εὐγνωμοσύνην, ὑποδιὰτελοῦμεν

Τῆς ἡμετέρας θειοτάτης παναγιότητος

καὶ τῆς περὶ Αὐτὴν ἁγίας καὶ ἱερᾶς συνόδου

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 17ῃ μαΐου 1880.

ταπεινοὶ θεράποντες

καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ εὐπειθέστατα,

οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν κατοίκων τοῦ τμήματος

ἀ. Ἀστεὺς. β. Ἡλδριμίου καὶ γ. Κιχίου.

("Ἐπονται αἱ ὑπογραφαί")

μονίας και ὁμοφροσύνης, ἔχων προθύμους πρὸς τοῦτο ἀρωγούς τὰς ἀληθεῖς εὐχὰς και διαθέσεις τῶν εὐαγῶγων ἐνταῦθα χριστιανῶν. Ἀλλ' ὅπως διερμηνευθῶσιν εἰλικρινῶς αἱ εὐχαὶ και διαθέσεις αὗται και προληφθῶσι πρεσβυτέρως και σκόπελοι. Ἐν ὧν, ἐνὸς ἀτόπου δοθέντος, μυστήρια ἔπονται, δέον οἱ διερμηνεῖς νὰ ληφθῶσιν ἐκ τῆς ἐλευθέρας θελήσεως και ἐκλογῆς τοῦ λαοῦ. βασιζομένης ἐπὶ τῆς πλειονοψηφίας, συμφώνως πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀνέκαθεν παραδεδεγμένην ἀρχὴν και τοὺς τὰς ἐκλογὰς τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ διέποντας νόμους τοῦ κράτους.

Ἡ δημογεροντία τῆς ἡμετέρας κοινότητος ἐξελέγετο μέχρι τοῦδε κατὰ σύστημα πλημμελές μὲν, ἀλλ' ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τῶν περιστάσεων· οὐδέποτε ὅθεν κατὰ τὸν κανονισμόν αὐτῆς, ἡ δημογεροντία δύναται ἐξ ἐπαγγέλματος και αὐτογνωμόνως νὰ προβῇ ἄνευ τῆς ψήφου τῶν κατοίκων εἰς διαβήματα, ἀφορῶντα τὴν παῦσιν και τὸν διορισμὸν ἀρχιερέως· διότι, ἂν τοιοῦτό τι ἐπατρέπετο, ἡ τύχη αὐτῶν θὰ ἦτο πάντοτε ἐν μετεώρῳ και ὁ κυκεὼν θὰ διακινεζέτο ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς κοινότητος.

Εὐτυχῶς ὁμῶς σήμερον ὁ λαὸς καλεῖται ὑπὸ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας και τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, ὅπως ἐκφράσῃ διὰ τῶν νομίμων αὐτοῦ ἀντιπροσώπων ἐλευθέρως τὰς εὐχὰς και αἰτήσεις αὐτοῦ. Ἀλλὰ τίς ἄλλη βᾶσις δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν πολύτιμον παρακαταθήκην τῆς θελήσεως και ψήφου τῶν κατοίκων, ἢ ἡ ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ ἀναλογία; Δημογεροντία ὅθεν τοιοτοτρόπως ἐκλεγομένη και ἐκ τῶν σπλάγγων τοῦ λαοῦ ἀπορρέουσα, ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῆς πρόσωπον ἐργαζόμενον ἄνευ ἰδιοτελοῦς ὀπισθοβουλίας, ἡδύνατο νὰ τεθῇ ὡς ἀσφαλὴς ἀφετηρία ὁμαλῆς καταστάσεως πραγμάτων, ἥτις, ἀφαιρούσα τὴν τὰ πράγματα τῆς ἡμετέρας κοινότητος περικαλύπτουσαν ἀχλὺν, και τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ θὰ ἐπέτρεπε νὰ διαφωτισθῇ κάλλιον περὶ τῶν ἀληθῶς ἐνταῦθα διατρεχόντων, ἅτινα νῦν παριστῶνται πρὸς Αὐτὴν ὅλως ἀντίθετα και ἀνεστραμμένα, και εἰς παγίωσιν και σύσφιγξιν τῶν δεσμῶν τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης και ἁρμονικῆς και ὁμόφρονος ἐνεργείας θὰ συνετέλει.

Καθῆκον ἱερὸν ἐνομίσσαμεν νὰ υποβάλωμεν τὰς σκέψεις ταύτας εἰς τὴν σύνεσιν και ἐκτίμησιν τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, ἀναμένοντες παρ' Αὐτῆς ἀπάντησιν, καθησυχάζουσαν τὰ πνεύματα και τὰς συνειδήσεις τῶν χριστιανῶν, και ἀπαλλαττόμενοι οὕτω πάσης εὐθύνης, εἰάν, ὃ μὴ γένοιτο, τὰ πράγματα ἀποδείξωσιν ὡς βασίμους τοὺς φόβους και τὰς ἀνησυχίας ἡμῶν, και οὕτως ἡ ἐσχάτη πλάνη ἀποβῇ χείρων τῆς πρώτης.

ὑποδιατελοῦμεν μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ,

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τὴν 14ην ἰουνίου 1880.

Τῆς ὑμετέρας θειοτάτης παναγιότητος

και τῆς περὶ Αὐτὴν ἀγίας και ἱερᾶς συνόδου

τέκνα ἐν Κυρίῳ εὐπειθῇ και ταπεινοὶ θεράποντες.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαί).

72.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ.

Φιλογενοῦσται ἀρεῖ!

Γινώσκοντες τὸν ἐνθερμον ζῆλον και τὰ εὐγενῆ ὑμῶν αἰσθήματα ὑπὲρ παντός ἀφορῶντος τὴν εὐκλειαν και τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ ἔθνους και τῆς Ἐκκλησίας, και ἐκφράζοντες τὸ ἐπιβέβητον ἡμῶν μένος τῆς εὐγνωμοσύνης διὰ τὰς καθημερινὰς ὑμῶν πρὸς τὸ ἔθνος λόγῳ και ἔργῳ εὐεργεσίας και γενναίας δωρεᾶς, καθικετεύομεν ὅπως ἐν τῇ πασιγνώστῳ ἀγαθότητι τῆς ψυχῆς ὑμῶν ρίψητε ἐν βλέμμα ἐπὶ τῆς παρούσης ταπεινῆς ἡμῶν ἀναφορᾶς και εὐαρεστηθῆτε νὰ ἐνεργήσητε ὅ,τι ὁ μέγαθυμος ὑμῶν χαρακτήρ και ἡ εὐσυνειδησία ἤθελον ὑπαγορεύσει.

Αἱ ἀρεταί, ἡ γενναία συμπεριφορὰ τοῦ σεβασμιωτάτου ἡμῶν μητροπολίτου κ. Διονυσίου και ἡ εὐστάθεια τοῦ χαρακτήρος, μεθ' ἧς ὑπερησπίσθη κατὰ τὴν τελευταίαν μεταβατικὴν ἐποχὴν τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους και τῆς Ἐκκλησίας, εἰσὶ πασίγνωστα, και διὰ ταῦτα ἀποφεύγομεν πᾶν ἐπ' αὐτῶν σχόλιον. Αὐτοτυχῶς, ἐνῶ ἡ σεβασμιότης τοῦ διεξῆγε τὸν ἀγῶνα τοῦτον, εὐχαριμᾷ τινα πρόσωπα ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀλλοίας ἐξυφαίνον πλεκτάνας και ἐργάζοντο ὑπὲρ ἄλλου σχεδίου πάντῃ ἀντιθέτου, γινόμενοι ὄργανα ξένων εἰσηγήσεων ἐπὶ μεγίστῃ ζημίᾳ τῶν ἐθνικῶν και ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν συμφερόντων.

Ἡ πάλῃ αὕτη ἔληξε μὲν τότε πρὸς θλίμβον τοῦ ἔθνους και τῆς Ἐκκλησίας, ἐπισφραγισθεῖσα διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ παθήματος τῆς Αὐτοῦ σεβασμιότητος, ἀλλὰ τοσοῦτον διηρέθισε τὴν χολὴν τῶν εἰρημένων κυρίων και τοιοῦτον ἐνέπνευσεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν πάθος ἐκδικήσεως, ὥστε, ἀντὶ νὰ παραιτηθῶσιν ἐξυπηρετοῦντες τὰ συμφέροντα τοῦ πανσλαυισμοῦ, τὴν μὲν σεβασμιότητά του ἠθέλησαν νὰ καταδιώκωσιν εἰς τὴν λίαν ἐξευτελιστικὴν θέσιν τῶν παριστῶντες αὐτὴν διὰ χρωμάτων λίαν μελανῶν, αὐτοὶ δὲ, οἱ χιθίζα και πρῶιζα τὰ σχέδια τοῦ πανσλαυισμοῦ ἀναφανδὸν ἐξυπηρετοῦντες, νὰ καταλάβωσι τὴν ὑψηλὴν θέσιν τῆς σεβασμιότητός του, παριστάμενοι σήμερον ὡς διὰ μαγικῆς ράβδου ἀγαθοὶ πατριῶται και ἀμείλικτοι καταγγελεῖς

τῆς Αὐτοῦ σεβασμιότητος, καὶ ταῦτα διότι γινώσκουσι κάλλιστα ὅτι, ἂν ἡ σεβασμιότης Του ἐν ὥρᾳ ἀληθοῦς τρόμου καὶ κινδύνου ἡδυνήθη νὰ καταπολεμήσῃ τὰ σχέδια αὐτῶν, ἐν ὁμαλωτέραις ἤδη περιστάσεσι θὰ φέρῃ εἰς αὐτοὺς μείζονα ἀντιπερισπασμόν. Ἀμα ὅθεν ἤκουσαν ὡς ἐπικειμένην τὴν ἐνταῦθα ἐπάνοδον τῆς Αὐτοῦ σεβασμιότητος, ἐτέθησαν ἐπὶ κεφαλῆς μερίδος τινός, ἀγνοούσης τὸ ὠθοῦν αὐτοὺς κύριον ἐλαττήριο, παρέστησαν τὰ πράγματα ὑπὸ μορφήν ἄλλοιαν καὶ ὅλως ἀντίθετον τῆς πραγματικῆς, καὶ αὐτοὶ οἱ κατ' οὐσίαν τὰ ναυάγια τῆς πατρίδος ἐκμεταλλεύμενοι ἤρξαντο κατ' ἐπιφάνειαν νὰ ψάλλωσιν ἱερεμιάδας μετὰ τοσαύτης ἐπιτηδεϊότητος χαμαιλέοντος, ὥστε δὲν ἦτο παράδοξον αἱ ὑπ' αὐτῶν περιγραφόμεναι ζοφεραὶ εἰκόνες καὶ καταχθόνιοι καταγγελίαι νὰ ἐκληθῶσιν ὡς ὑπαγορευθεῖσαι ἐξ ἀληθοῦς πατριωτισμοῦ καὶ νὰ ἐμπνεύσωσι δικαίως ἀνησυχίας εἰς τοὺς ἀληθεῖς εὐεργέτας τοῦ ἔθνους, φοβηθέντας μὴ πράγματι ἡ ἐπάνοδος τῆς Αὐτοῦ σεβασμιότητος θὰ εἴχῃ τὰς συνεπείας, ἃς τοῖς ὑπέδειξαν οἱ προειρημένοι κύριοι.

Ἐὰν δὲν ἐγινώσκομεν τὴν ἀγαθότητα τῆς ψυχῆς καὶ τὴν ἀκραιβνῆ φιλοπατρίαν Ὑμῶν, οὐδέποτε ἠθέλομεν πολμήσει ν' ἀποκαλύψωμεν Ὑμῖν ἐν εἰδὲι ἐξομολογήσεως καὶ ἐμπιστευτικῶς τὰς ἀσχημίας τῶν κυρίων τούτων, φοβούμενοι μὴ ἡ κοινοποίησις αὐτῶν βλάβῃ πολὺ ἀνώτερα συμφέροντα, τὰ ὅποια τοσοῦτον περὶ πολλοῦ ποιεῖσθε.

Ἐν πάσαις ταῖς γενομέναις ταύταις μηχανορραφίαις ὑποκρύπτονται τρία τινά:

Α'. Ἡ κατὰ τῆς Αὐτοῦ σεβασμιότητος ἀντεκδίκησις.

Β'. Ἡ ὑπὸ φιλοπατρίδα μορφήν ἐξακολούθησις τοῦ πανσλαβιστικοῦ σχεδίου διὰ τῆς ἐντεῦθεν ἀπομακρύσεως τῆς σεβασμιότητος Του καὶ διὰ τῆς διαιρέσεως καὶ κατατμήσεως τῶν ἐθνικῶν ἐνταῦθα δυνάμεων, καὶ

Γ'. Ἡ ἐπὶ τῆς Αὐτοῦ σεβασμιότητος ἐπίρριψις τῆς ἀθλίας καταστάσεως, εἰς ἣν περιήγαγον τὰ κοινοτικά καὶ ἐκπαιδευτικά ἡμῶν πράγματα ὑπὸ τὸ ἀπατηλὸν πρόσχημα τῆς βελτιώσεως αὐτῶν.

Ὅπως δὲ σχηματίσθητε πληρεστάτην πεποίθησιν περὶ τῆς ἀληθείας τῶν γραφομένων ἡμῶν, παρακαλοῦμεν, εὐεργετικώτατε ἄνερ, ἵνα, ἂν ἐγκρίνητε, ἀναθέσῃτε εἰς πρόσωπον τῆς Ὑμετέρας ἐμπιστοσύνης, πᾶντι ξένον πρὸς τὰ κοινοτικά ἡμῶν πράγματα, καὶ δι' οὐδενὸς συμφέροντος συνδεόμενον πρὸς τὸν τόπον, τὴν σπουδαίαν καὶ ἐμπιστευτικὴν ἐντολὴν τοῦ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν πόλιν ἡμῶν, ἐξετάσῃ τὰ πράγματα ἐκ τοῦ σύνεγγυς, μηδενὸς ἐνταῦθα γινώσκοντος, πλησιάζῃ τὰς διαφόρους τάξεις τῆς κοινωνίας, ἐκτιμήσῃ τὴν βαρύτητα καὶ ἀ-

ξίαν τῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς σεβασμιότητος Του λεγομένων καὶ ὑποβλήῃ Ὑμῖν ἀμερολήπτως τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐρευνῶν του.

Νομίζομεν ὅτι ἐκπληροῦμεν ἐν καθήκον πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ δικαιοσύνην ἐκθέτοντες τὰ πράγματα ὡς ἔχουσιν ἀληθῶς πρὸς ἄνδρα ἐξόχως φίλον καὶ προστάτην τῆς ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης.

Δέξασθε, φιλογενέστατε ἄνερ, τὴν ἐκφρασιν τοῦ βαθυτάτου σεβασμοῦ, μεθ' οὗ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ διατελῶμεν

πρόθυμοι καὶ ταπεινοὶ Ὑμῶν δούλοι.

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 14 ἰουνίου 1880.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαί)

Πρὸς τὸν φιλογενέστατον κύριον κ. Γ. Ζαρίφην κτλ. κτλ. κτλ.

Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

78.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Τὴν Ὑμετέραν σεβασμιότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενος προσκυνῶ!

Ἀμα τῇ εἰς τὰ ἐνταῦθα ἀφίξει μου, ἐπιθύμουν ἵνα γράψω τῇ Ὑμετέρᾳ σεβασμιότητι πρὸ πάντων ὅπως διαβεβαιώσω Αὐτῇ ὅτι καὶ ὡς ἐπίτροπος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Αὐτῆς ἔσομαι ὁ αὐτός, οἷον γινώσκει με, νομίζω, ἡ Ὑμετέρα σεβασμιότης· ἀλλ' ἔνεκα πληθύος ἐργασιῶν, καὶ ἰδίως ἔνεκα τῆς ἀπουσίας μου εἰς τινὰς καμοπόλεις πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐν αὐταῖς χριστιανῶν καὶ προδιάθεσιν τῶν πνευμάτων διὰ τὴν ἀπότισιν τῶν καθυστερουμένων ἐπιχορηγήσεων, μόλις σήμερον ἔρχομαι ἵνα κάμω Αὐτῇ τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην. Ἐπὶ δὲ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ διερευνῶ μετὰ πόθου τὰ κατ' Αὐτὴν, ἀπονέμω Αὐτῇ τὰ ἀδελφικά μου σεβάσματα καὶ διατελῶ εὐσεβάστως,

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 4ῃ 76ρίου 1880.

Τῆς Ὑμετέρας πανσεβάστου μοι σεβασμιότητος ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ ὁλοπρόθυμος,

† Ὁ Φιλιππουπόλεως ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

Ἐπισυνάπτονται ἐνταῦθα, ὡς ἐν ἐπιμέτρῳ, τὰ σταλέντα ἐξ Ἀδριανουπόλεως συγχαρητήρια γράμματα καὶ τηλεγραφήματα τῷ μητροπολίτῃ Ἀδριανουπόλεως ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ αὐτοῦ ἑορτῇ (3 Ὀβρίου), ἔχοντα ὧδε..

74—89.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Τῇ Ὑμετέρᾳ σεβασμιότητι ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ ἀσπάζομαι.

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ τοῦ ὀνόματος τῆς Ὑμετέρας πανσεβάστου μοι σεβασμιότητος σπεύδω ἵνα ἐκ καρδίας εὐχηθῶ Αὐτῇ ὅπως ἐπὶ ἔτη ὅ,τι πλείστα καὶ εὐτυχῇ ἑορτάζῃ αὐτὸ σὺν τῇ ἐπιτεύξει παντός ἀγαθοῦ· βεβαιῶν δὲ τὴν παραλαβὴν τῆς πρὸς ἐμὲ ἐπιστολῆς Τῆς, ἀπαντήσεως οὗσης εἰς τὴν πρὸ ταύτης ἐπιστολήν μου, καὶ διερευνῶν μετ' ἀδελφικοῦ πόθου τὰ κατ' Αὐτήν, διατελῶ οἷος καὶ ὑποσημειοῦμαι.

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 1ῃ ὀκτωβρίου 1880.

Τῆς Ὑμετέρας πολυσεβάστου μοι σεβασμιότητος

ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός,

† Ὁ Φιλίππουπόλεως ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ ἀγίῳ Ἀδριανουπόλεως κυρίῳ κυρίῳ Διονυσίῳ.

Εἰς Μακροχώριον Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.

Τῇ Ὑμετέρᾳ πολυσέβαστόν μοι σεβασμιότητα νικῶς προσκυνῶ, τὴν ἀγίαν αὐτῆς δεξιὰν εὐλαβῶς κατασπάζομαι!

Ἐπιστάσης τῆς ἐπετείου ἑορτῆς τοῦ σεβ. αὐτῆς ὀνόματος, προχγομαι κατὰ καθήκον υἱικῆς ἀφοσιώσεως καὶ εὐγνωμοσύνης, ὅπως καθυποβάλω Αὐτῇ τὰ ἐπὶ τούτῳ ταπεινὰ εἰλικρινῇ συγχαρητήριά μου, ἐξαιτούμενος, εἰ καὶ ἀναξίως, παρὰ Θεοῦ, ἵνα δωρῇται τῇ Ὑμετέρᾳ σεβασμιότητι ὑγιαίναν διαρκῇ καὶ ἀνεπηρέαστον ἐπὶ τῷ καταξιῶσθαι εἰς πλείστων ὁσων ἐνιαυτῶν κυκλικὰς περιόδους ἑορτάζειν τὴν ἐπέτειον αὐτῆς ταύτην ἑορτὴν ἐν εὐημερίᾳ καὶ ψυχικῇ ἀγαλλιάσει, ἐπιδαφιλεύουσάν τὰς πατρικὰς αὐτῆς εὐχοεulογίας πρὸς τὰ πιστῶς ἀφωσιωμένα πνευματικὰ αὐτῆς τέκνα, ἐν οἷς συγκαταριθμούμενος καὶ

ὁ ὑποφαινόμενος, ἐξαιτούμαι θερμῶς τὴν διάρκειαν τῶν πρὸς με εὐνοϊκῶν καὶ πατρικῶν αὐτῆς αἰσθημάτων καὶ διατελῶ ἐσαεῖ

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 1ῃ Ὀβρίου 1880.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος

ὀλοπρόθυμος θεράπων,

ΧΡ. Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ γέροντι ἀγ. Ἀδριανουπόλεως κυρίῳ κ. Διονυσίῳ, τῷ πανσεβάστῳ μοι πατρὶ καὶ δεσπότῃ, προσκυνητῶς.

Εἰς Μακροχώριον Κωνσταντινουπόλεως.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

Τῷ μητροπολίτῃ Ἀδριανουπόλεως Διονυσίῳ.

εἰς Μακροχώριον.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Συγχαίρομεν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ Ὑμῶν, μάρτυρος Ἐθνους καὶ Ἐκκλησίας. Πότε θὰ ἀσπασθῶμεν τὴν δεξιάν, τὴν σώσασαν ἡμᾶς ἀπὸ ἐσχάτου κινδύνου;

Θωμᾶς Στεργίου. Ἀντώνιος Νικολαΐδης. Γεώργιος Ἰακώβου.

Ἀντώνιος. Δημήτριος Δεμίρογλου.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Συγχαίρομέν Σοι ἐπιζῶντι κατόπιν μαρτυρίων. Ἐκτεινον ἱεράς παλάμας ὅπως εὐλογήσης τοὺς διψῶντας τὴν παρουσίαν Σου.

Βασίλειος Χ. Ἐμμανουήλ. Θεόδωρος Βαφειάδης.

Ἀντώνιος Γεωργιάδης. Ἀλέξανδρος Χ. Νικολάου.

Λεωνίδας Βασιλειάδης.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Ζῆθι, ἀληθὲς καύχημα ἔθνους καὶ Ἐκκλησίας· ἀλλ' οὐχὶ πλέον μακρὰν ἡμῶν. Διότι, ἀγαθὲ ποιμὴν, τὸ ποίμνιον πάσχει.

Βασίλειος Κωνσταντίνου. Σιδερῆς Θεοχάρη.

Ἰωάννης. Πέτρος. Ζώτος. Λαμπουσιάδης.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Προσφέρομεν ἀναξίως συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ Ὑμῶν ἑορτῇ, ἐξαιτούμενοι τὰς δεσποτικὰς Ὑμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας.

Διὰ ΗΣΑΙΑΝ ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Σὰς προσφέρω πολυχρονισμόν διὰ τὴν αὐρίον ἑορτὴν τοῦ ὀνόματός Σας· ἐξαιτούμενος τὰς εὐχὰς Ὑμῶν, διατελῶ βαθυσεβάστως.

Ὁ πρωτοψάλτης ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Σέβας καὶ εὐγνωμοσύνη αἰωνία Σοι, ὑπερμάχῳ τῶν δικαιωμάτων Ἑθνους καὶ Ἐκκλησίας, καὶ γενναίῳ στρατιώτῃ Χριστοῦ, ταπεινὰ συγχαρητήρια ἑορτῆς προσφέρονται.

Κωστής Νικολαΐδης.

Χ. Ἀθανάσιος.

Νεστοράκης Πολυχρονιάδης.

Βασίλειος Μαυρόπουλος.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Συγχαίρομεν ἐγκαρδίως ἐπὶ τῇ ἑορτῇ Ὑμῶν. Εὐχόμεθα ταχίστην ἐπάνοδον πρὸς σωτηρίαν ὑψηλῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ κοινοτικῶν κινδυνεύόντων συμφερόντων.

Ἰατρός Κρήτης. Ἀργυριᾶδης ἰατρός. Εὐστάθ. Ἀργυριᾶδης.

Κωνσταντῖνος Περίδης.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Δέχθητε τὰς συγχαρητήριους προσήσεις τῶν ὑποφαινομένων ἐπὶ τῇ Ὑμετέρᾳ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ, εὐχομένων ἀσπασθῆναι τὴν ἱεράν Ὑμῶν δεξιάν ἐνταῦθα, ὅπου μετὰ πόθου ἀναμένεσθε.

Χ. Θεοχάρης. Χ. Κωνσταντίνου.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Μετὰ συγκινήσεως καὶ εὐγνωμοσύνης συγχαίρομεν Ὑμῖν καὶ ἐπευ-

χόμεθα ταχίστην ἐπάνοδον ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἑθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Δημήτριος Καλογιαννίδης.

Κ. Ἰωαννίδης. Νικόλαος Πετρίδης.

Νικόλαος Καλογιαννίδης.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Συγχαίρομεν τῇ Ὑμετέρᾳ σεβασμιότητι ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ Της.

Ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ δημαρχιακοῦ συμβουλίου.

Ρασίμ βέης πρόεδρος. Μουσταφᾶ βέης. Σαλιχ βέης. Βασίλειος Μεδζιτιές. Χ. Παναγιώτης Τζιρίτης. Γεώργιος. Χρηστίδης.

ΛΟΥΛΕ ΒΟΥΡΓΑΣ.

Συγχαίροντες Ὑμῖν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ, ἀσπαζόμεθα τὴν δεξιάν Αὐτῆς.

Πρωτοσύγκελλος Ἡσαίας.

Δωρόθεος ἀρχιμανδρίτης.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1. Τηλεγράφημα πατριάρχου τῷ Μ. Ἀδριανουπόλεως.
2. Τηλεγράφημα Καλλιάρχου.
3. Ἀπάντησις οἰκ. πατριάρχου πρὸς τὴν δημογεροντίαν Ἀδριανουπόλεως.
4. Ἐπιστολὴ Μ. Ἀδριανουπόλεως πρὸς τὸν οἰκ. πατριάρχην.
- 5—6. Ἐπιστολὴ Δοδοπούλων ἐκ 40 Ἐκκλησιῶν.
7. Πατριαρχικὴ ἐπιστολὴ τῷ Μ. Ἀδριανουπόλεως.
8. Ἐπιστολὴ Φιλιππουπόλεως.
9. Ὁμ. Γ. Βιολάκη.
10. Ὁμ. ἐκ Λουλὲ Βουργάζ.
11. Ὁμ. Γ. Καζανόβα.
12. Ὁμ. Β. Διαμαντοπούλου.
13. Τηλεγράφημα Κ. Καραθεοδωρῆ.
14. Ἐπιστολὴ Ἐφέσου.
15. Ὁμ. Ν. Βαμβάκη.
16. Ὁμ. Β. Σαρακιώτου.
17. Ὁμ. προέδρου Διδυμοτείχου.
18. Ὁμ. Λιτίτσας.
19. Ἐπιστολὴ Σερρών.
20. Ὁμ. Γ. Βασιλειάδου.
21. Ὁμ. ἐκ Λουλὲ Βουργάζ.
22. Ἐπιστολὴ Γκιουμουσγερδάνη.
23. Ἐπιστ. Ἰ. Ἀναστασιάδου.
24. Ὁμ. Δρακοπούλου.
25. Ὁμ. Ἀγχιάλου.
- 26—27. Τηλεγραφήματα Κρήτης καὶ Χατζοπούλου.
28. Πατρ. ἐπιστολὴ.
29. Ἐπιστολὴ ἐκ Σκοποῦ.
30. Ὁμοίως Κ. Καλλιάρχου.
31. Ἐπιστολὴ Σ. Μαυρογένους.
32. Ὁμ. Ἀνθίμου Πελτέκη.

33. Ὁμ. Προύσης.
34. Ὁμ. Γ. Ζαχαριάδου.
35. Ἐπιστολὴ Ἀδριανουπολιτῶν σπουδαστῶν ἐν Ἀθήναις.
36. Ἐπιστολὴ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀδριανουπολίτου καθηγητοῦ.
37. Ἐπιστολὴ Νικαίας.
- 38—39. Τηλεγραφήματα Κρήτης καὶ Θεσσαλονίκης.
40. Πατρ. ἐπιστολὴ.
41. Ὁμοίως Πατριοπούλου.
42. » Δεβρῶν.
43. » Πολυανῆς.
44. » ἀρχιμ. Κύκου.
45. » σπουδαστοῦ Ἀδριανουπολίτου ἐν Ἀθήναις.
46. » Ἀμφιπόλεως.
47. » Ν. Εὐστρατιάδου καὶ Γ. Σαραντίδου.
48. » Ν. Τσανάκα.
49. » Ἰωαννίνων.
50. » πατριάρχου Ἱεροσολύμων.
51. » Δρυϊνουπόλεως.
52. » πρ. Σιναίου.
53. » Γ. Δρακᾶκη καὶ Στ. Μαρκοπούλου.
54. » Κρήτης.
55. » Ἀμασειας.
56. » Μαρωνείας.
57. » Ἐξάνθης.
58. » Ρεθύμνης.
59. » Μ. Κλεοβούλου ἐκ Μονάχου.
60. » Χρ. Καλωταίου.
61. » Ἡρωελεγεῖον τοῦ αὐτοῦ.
62. » Ν. Γεννάδη.
63. » ἐκ Βουνάρ Χισάρ.
64. » Λεοντουπόλεως.
65. » Ν. Γεννάδη.
66. » τῶν κατοίκων Κηγικίου.
67. Ἀναφορὰ ἐκ 40 Ἐκκλησιῶν.
68. Πατριαρχικὸν πιττάκιον.
69. Τηλεγραφικὴ διαμαρτύρησις Ἀδριανουπολιτῶν.
- 70—71. Ἀναφοραὶ Ἀδριανουπολιτῶν πρὸς τὸν οἰκ. πατριάρχην.
72. Ἐπιστολὴ Ἀδριανουπολιτῶν πρὸς τὸν κ. Γ. Ζαρίφην.
73. Ἐπιστολὴ Φιλιππουπόλεως.
74. Συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ.

 SISMANOGGIO
MEDIANO